XXIX. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. NOVEMBER 29.



Mészáros András rajza

— Ez semmi! Tegnap a 12-es autóbuszon sokkal izgalmasabb műsor volt!...



KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Az egész világon egyre inkább tért hódít az eldobható használati cikkek divatja. Egyszeri használat után eldobható a tányér, az evőeszköz, a kéztörlő, sőt, néha a ruha is. Örömmel jelenthetjük, hogy hazánkban, sok fejlett tőkés országot megelőzve, már évek óta gyártják az eldobható paplant is. Egyik



olvasonk panaszolta nemrég, hogy danulon paplanát sehol sem vállalják el tisztításra. A panasz nyomába eredve a Patyolat illetékeseitől megtudtuk, hogy a műszálas anyagból, főként danulonból készült paplanok a vegytisztítás tudományának jelenlegi állása szerint nem tisztíthatók.

De akkor legalább annyit elvárna a vásárló a cégtől, jelen esetben a Lőrinci Vattagyártól, hogy feltüntesse a terméken: *„Tisztíthatatlan! Használat után eldobandó!"* Így legalább tudná a jámbor vevő, hogy mihez tartsa magát.

Mellesleg: nemcsak a műszálas paplannal vannak ilyen bajok. Hanem például a műbőr és gyapjú kombinációkból készült kabátokkal is. Az öltözék tisztíthatatlanságát azokon sem jelzik. És ez a legfőbb baj!

Az a kereskedelmi szemlélet, amely megengedhetőnek tartja, hogy ilyen lényeges dologról ne tájékoztassák jó előre a vásárlót, tarthatatlan, megengedhetetlen.

Az ilyen szemlélet sürgősen eldobandó.

2

„Korszerű táplálkozás — egészséges élet."

Ezzel a rokonszenves jelszóval rendeztek nemrég tejipari hetet Heves megyében. Röplapokon is népszerűsítették a tej és a tejtermékek fogyasztását, s hogy nagyobb gusztust csináljanak hozzá, még néhány receptet is adtak a háziasszonyoknak.

Az első, a svájci olvasztott sajt receptje így kezdődött: „Két evőkanál lisztet három evőkanál *cseresznyepálinkával* összekeverünk. Egy tűzálló cseréptál oldalait jól bedörzsöljük fokhagymával, azután beleöntünk fél liter száraz *fehér bort*... A recept utolsó mondata így hangzik: *„Fehér bort* szolgálunk fel hozzá"...

Minden rendben, de akkor legalább az egészséges életre utaló jelmondatot változtassák meg. Így valahogy:

„Fogyasszon több tejterméket — jót lehet inni rá!"

(r)

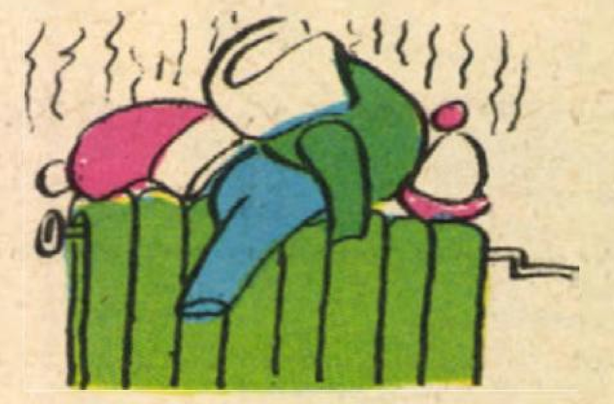
JÁRÓKA

Férjemmel elmentünk a tatabányai Centrum Áruházba, hogy járókát vegyünk a kislányunknak, amiben majd kedvére játszhat. Örömünkre kaptunk is egy összecsukható, színes járókát. Örömünk nem tartott sokáig. Otthon felállítottuk, hogy gyönyörködjünk benne. Hát nem mondom, „gyönyörködtünk!" A sarkait hegyes pléhlemezzel fogták össze, és „természetesen", szögekkel! Egy felelőtlenül bevert szögre — az összecsukható részen — hegyes pléhlemezt kell ráhajtani. Nem tudom, hogyan lehetett ilyen balesetveszélyes holmit tervezni? A csecsemő mindent a szájába vesz, megtapogat, nem beszélve arról, hogy amikor járni tanul, hányszor elesik! A kislányunk is már többször megsértette a kezét a kiálló szögekben, hegyes pléhdarabokban. Én a járókát azért vettem, hogy amíg a munkámat végzem, a pici biztonságban legyen, de ilyen körülmények között ez lehetetlen. Nemrég olvastam az újságban, hogy néhány játékot kivontak a forgalomból, mert balesetveszélyesek voltak. Csodálom, hogy ez a járóka elkerülte az illetékesek figyelmét!

Bozsó Józsefné
Tatabánya,
I. ker., József A. u. 14/3.

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem működik a ruhatár a Tétényi úti rendelőintézet gyermekgyógyászati osztályán? Vagy miért nem raknak legalább néhány ruhafogast a váróba?



Vagy így a helyes, ahogy most van, hogy a szülők kénytelenek a fűtőtestek faburkolatára rakni a gyermekek holmiját?

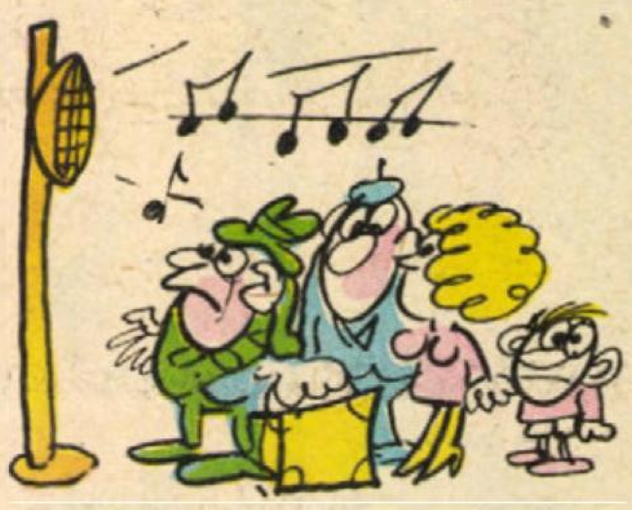
...miért van csaknem állandóan zárva az Egressy út és a Hungária körút kereszteződésében levő önkiszolgáló közért? Miért kénytelen a környék lakossága az amúgy is zsúfolt Gizella úti közértben tiporni egymást?



...miért olyan kevés az asztal és a szék a Keleti pályaudvarnál levő 72-es postahivatalban?

ZENÉS BEMONDÓ

A napokban egy vidéki rokonomat vártam Szerencs felől a Keleti pályaudvaron. A vonat egy órát késett. Figyeltem a hangszórót: mikor, melyik vá-



gányra fut be a vonat. A hangszóró valóban sokszor meg is szólalt. Mindannyiszor kedves zenei motívum jelezte, hogy bemondás következik. Bemondás helyett azonban csak „zsongás" hallatszott. Csak így lehet nevezni, mert egyetlen értelmes szót sem lehetett kihámozni a hangözönből. Körüljártam a pályaudvart: hátha valahol érteni is lehet a szöveget, de tévedtem. Javaslom a MÁV-nak: mivel a zene kifogástalanul érvényesül, a prózai szöveg viszont sehogy, a jövőben a vonatok érkezését-indulását, az időt, irányt és vágányszámot, zenei nyelven fejezzék ki próza helyett. Jó tanáccsal bizonyára szolgálhatna ehhez a Rádió „Ki nyer ma?" című zenei rovata.

Palotai Tamás
Bp. IV., Ősz utca 94.

VEZETÉKRE VÁRVA...

A Szolnok megyei Víz és Csatornamű Vállalatnál még ez év tavaszán megrendeltük a vízvezeték bekötését az utcai hálózatról a Martfű, Zrínyi utca 7. szám alatt épült házunkba. Május 26-án be is fizettünk a vállalat csekkszámlájára 906 forintot. Háromhónapi várakozás után írtunk a vállalat igazgatójának, sürgetve a víz bekötését. Szeptember közepén felkeresett bennünket az igazgató megbízottja, s két heti türelmet kért. Azóta két hónap is elmúlt már, de még mindig nem intézkedtek. Emiatt nem tudok beköltözni két piciny gyermekemmel a kis családi házamba.

Nem gondoltam volna, hogy ennyire „vízre visz" bennünket a megyei Vízmű Vállalat!

Máté János
Tiszaföldvár, Kossuth u. 80.

MÉG MINDIG NEM FŰTIK A SZŐDLIGETI VÁRÓTERMEKET

Lapunk januári számában már szóvá tettük, hogy a sződligeti vasútállomáson kétezernél több utas fagyoskodik reggelenként a hideg peronon, vagy a fűtetlen várótermekben.

A MÁV Budapesti Igazgatósága válaszlevelében türelmet és elnézést kért,



s azt írta: *„A megoldást keressük."*

A napokban Sződligeten jártunk. Személyes tapasztalataink arról győztek meg, hogy a szorgos *„keresés"* eddig nem járt eredménnyel. Elmúlt a tavasz, a nyár, az ősz, nyakunkon a tél, de a megoldás kulcsát még nem sikerült megtalálnia a MÁV illetékeseinek: *a várótermeket most sem fűtik.*

Úgy látszik, még a hangosbeszélő is megfázott, mert nem tájékoztatja az utasokat a vonatok érkezéséről. Ha tehervonat robog az állomás felé, az emberek idegesen készülődnek, mert azt hiszik, hogy az ő vonatuk jött meg.

A naponta utazó emberekben jogos felháborodást kelt az állomás illemhelye is, amelynek a vízöblítése már régesrég elromlott.

Az utasok sürgős intézkedést várnak a MÁV-tól! Ne kérjenek ismételten türelmet és elnézést. A türelem régen elfogyott, a hideget pedig csak jólfűtött váróteremből lehet „elnézni"!

(fenyvesi)

A CÍMZETT VÁLASZOL...

KARCSÚSÍTOTT ING

Az ingproblémával kapcsolatos cikkükre az alábbiakat közöljük:

Megítélésünk szerint, készletezési okok következtében jelent meg a piacon egyidőben nagy mennyiségű karcsúsított ing. A vállalat arra törekedett, hogy nagy tömegű azonos árut gyártson le, a nagykereskedelem pedig egyidejűleg továbbította az árut a kiskereskedelmi hálózatba. Egyébként a karcsúsítás anyagmegtakarítást és ezáltal nyereségtöbbletet nem eredményez.

Dr. Schmidt Péter o. v.
Könnyűipari Minisztérium

KIOLDÓZSINÓR

Az exponáló zsinórt eddig tőkés importból kellett beszereznünk, emiatt nem volt elegendő belőle. A lipcsei vásáron sikerült szállítási szerződést kötnünk egy NDK-beli céggel, s így ebben a negyedévben ismét kapható lesz boltjainkban a kioldózsinór.

Kolosi Miksa főoszt. vez.,
Ofotért

TEJPORZACSKÓ

A tejpor zacskójával kapcsolatos reklamációjuk nyomán a csomagolás ellenőrzését megszigorítottuk és reméljük, hogy ennek eredményeként minimálisra csökken a rosszul lezárt zacskók száma, s ezáltal kevesebb lesz a kedves fogyasztók bosszúsága.

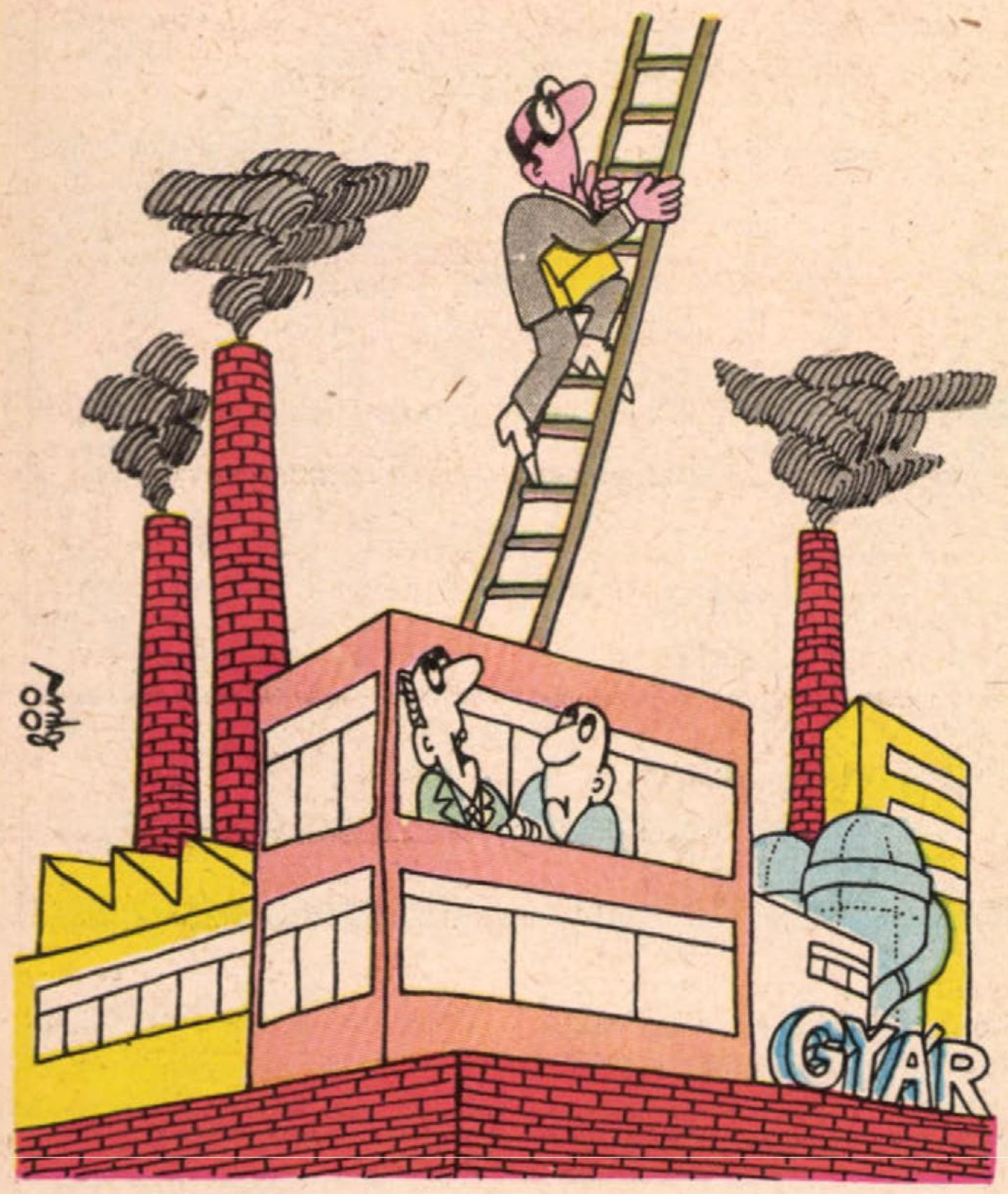
Hajdú megyei Tejipari V.

LIDÓ ÉTTEREM

Bírálatuk nyomán utasítottam az illetékes osztályvezetőt, hogy a Lidó étteremben fellelhető összes, esztétikailag vagy egészségügyileg kifogásolható tányérokat és poharakat selejtezzék ki, s pótolják újjal. Utasításomat azóta végrehajtották. Köszönjük olvasójuk szíves figyelmeztetését, s kérjük, legyen továbbra is Lidó éttermünk vendége.

Murai János igazgató,
VI. ker. Vendéglátóipari V.

DEFICITES VÁLLALAT



– Az igazgatónk megpróbál fentről dotációt szerezni . . .

ELLÁTÁSI PROBLÉMA („Die Zeit", NSZK)





Valamikor úgy rádióztunk, hogy leültünk a készülék mellé egy kényelmes karosszékbe és áhítatos csendben hallgattuk a műsorokat. Ha valaki megszólalt, lepisszegtük. Ha valaki megmoccant, rászóltunk: ne izegj-mozogj annyit!

Aztán megtanultuk a ***háttér-rádiózást.*** Így nevezik szakszerűen azt a rádióhallgatást, amikor a doboz szól, de nem nagyon figyelünk arra, amit mond. Bekapcsoljuk a készüléket — hadd beszéljen, ha kedve tartja —, aztán diskurálunk, újságot olvasunk, családi életet élünk, és a műsort csak félfüllel hallgatjuk. Időnként.

Amikor a televízió újdonság volt, a család leült a tévé elé, mint a moziban a vetítővászon elé, és órákon át néztük a képernyőt: műsorkezdettől — műsorzárásig. Ha valaki megszólalt, lepisszegtük. Ha valaki megmoccant, rászóltunk: ne izegj-mozogj annyit!

És most?

Most *háttér-televíziózunk.* Bekapcsoljuk a tévét, de csak fél szemmel figyeljük a műsort. A televízió informál, kommentál, oktat, mi pedig megbeszéljük a napi eseményeket, lelki életet élünk, vendégeket fogadunk — tévénézés közben.

Van már *háttér-zene* is. A zene szól, de nem kell odafigyelni a muzsikára, nem izgat fel senkit. Nem hatol el a tudatunkig. Ha megkérdeznék tőlünk: hallottunk-e zenét, a vállunkat vonogatnánk.

A modern ember nem tud mindenre odafigyelni, ezért divatba jött a háttér-rádiózás, a háttér-televíziózás és a háttér-zene.

De ez még mind semmi!

Hallottam már *háttér-vitatkozásról* is. Ez a szakkifejezés azt jelenti, hogy amíg egyesek a szocializmus soron következő feladatairól vitatkoznak, a háttér-vitatkozók — akik csak fél füllel hallgatják a vitát — arról disputálnak, hogyan lehet új autóhoz, olcsó telekhez jutni?

Hát igen. A modern ember nem tud mindenre odafigyelni.

Ismerek olyan embereket, akik *háttér-dolgoznak,* vagyis csak fél szívvel vesznek részt a munkában. Amíg ők különböző ügyekkel foglalatoskodnak, a háttérben komoly munka folyik. Ezt nevezik háttérmunkának.

Vajon mi jöhet még?

A *háttér-panasz.* Amíg mi nyelvleckét veszünk, zenét hallgatunk vagy előadást tartunk a humanizmusról, a háttérben valaki panaszkodik. Nem nagyon, nem hangosan, mert arra oda kell figyelni. A háttérpanasz olyan, mint a háttér-zene. Van aki hallja, van aki nem hallja.

Mit szólnak a *háttér-zokogáshoz?*

Amíg mi sakkozunk és kikérdezzük a leckét a gyerektől és megbeszéljük, hogy mi legyen a vasárnapi ebéd, valaki zokog a háttérben. Nem bőg, bömböl, jajveszékel. Nem. Az felizgatna minket, arra oda kell figyelni. A háttérzokogás legyen csendes, fokozatosan halkuló, hogy ne zavarjon minket. A modern ember úgyse tud mindenre odafigyelni, és nem is szereti, ha elvonják a figyelmét.

Miről is?

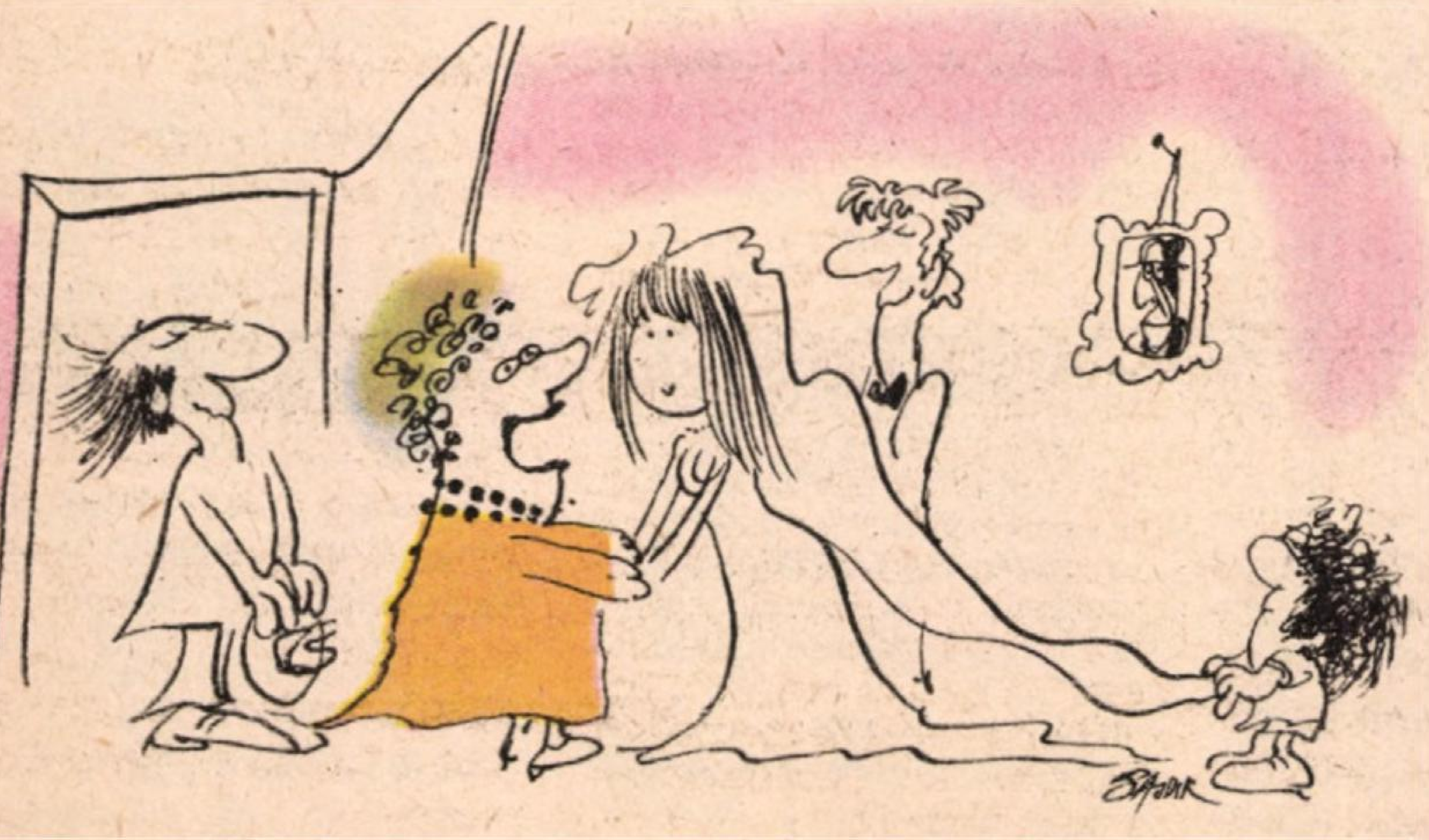
Nem tudom.

Apropó! Ez a cikk, amelyben e furcsa és új jelenségre szerettem volna felhívni szíves figyelmüket, *háttér-cikk.* Vagyis nyugodtan lehet közben rádiót hallgatni, tévét nézni, családi életet élni. Jól tudom, hogy egy modern ember nem tud mindenre odafigyelni.

Pláne egy humoristára.

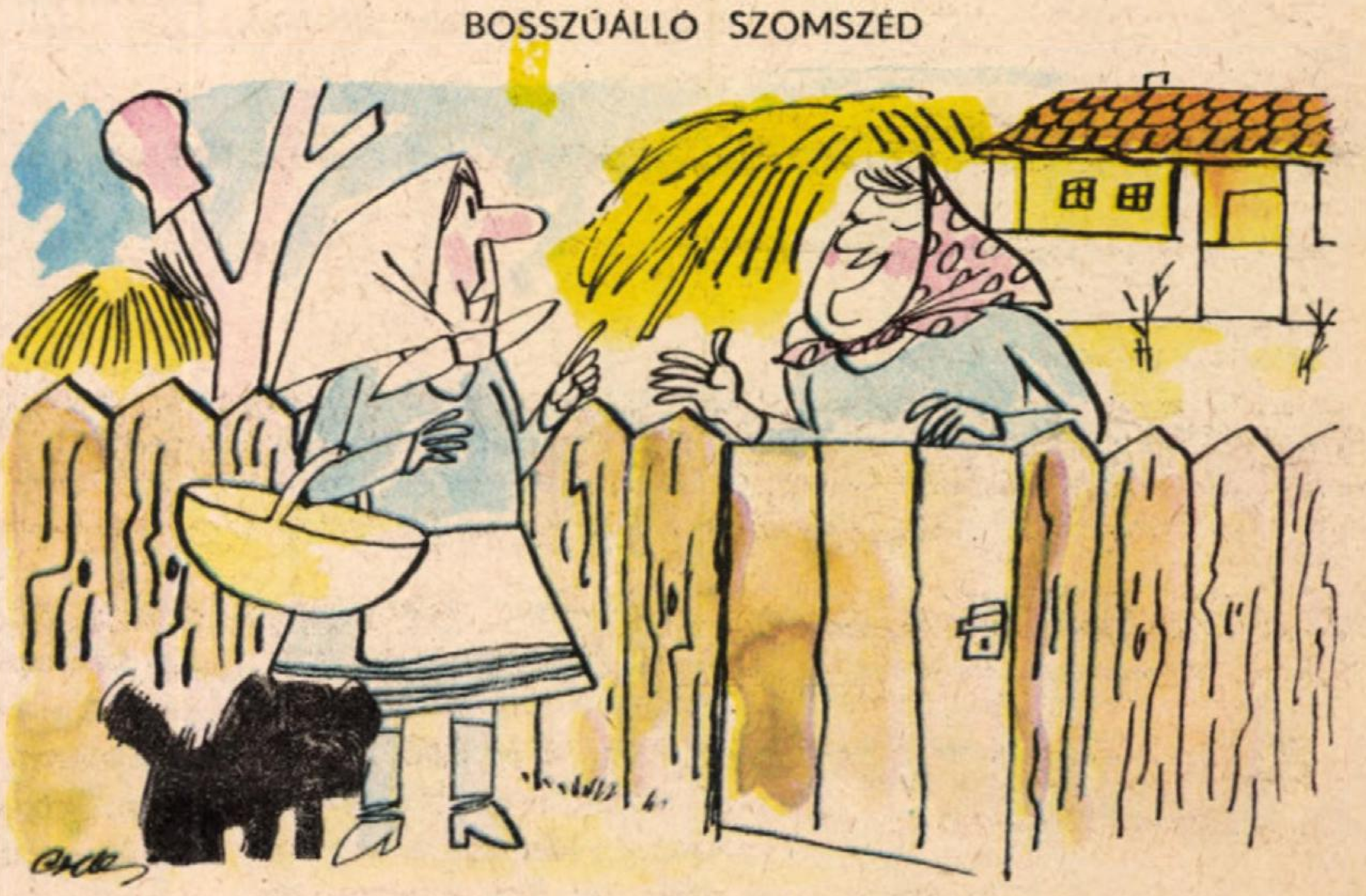
Mikes György

ESKÜVŐ



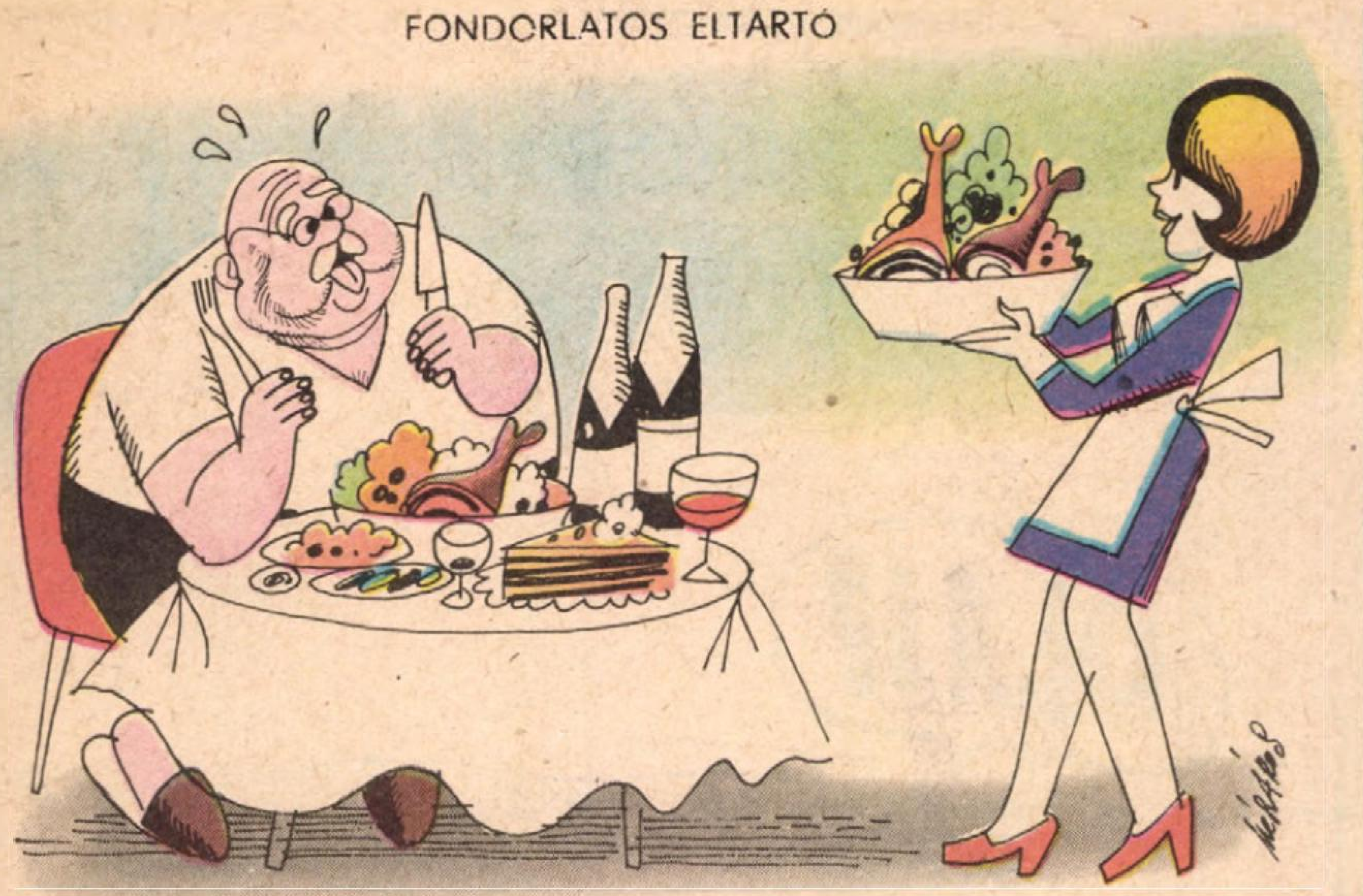
– A férjem orvos, nászajándékul orvosi tanácsokat fogunk adni . . .

BOSSZÚÁLLÓ SZOMSZÉD



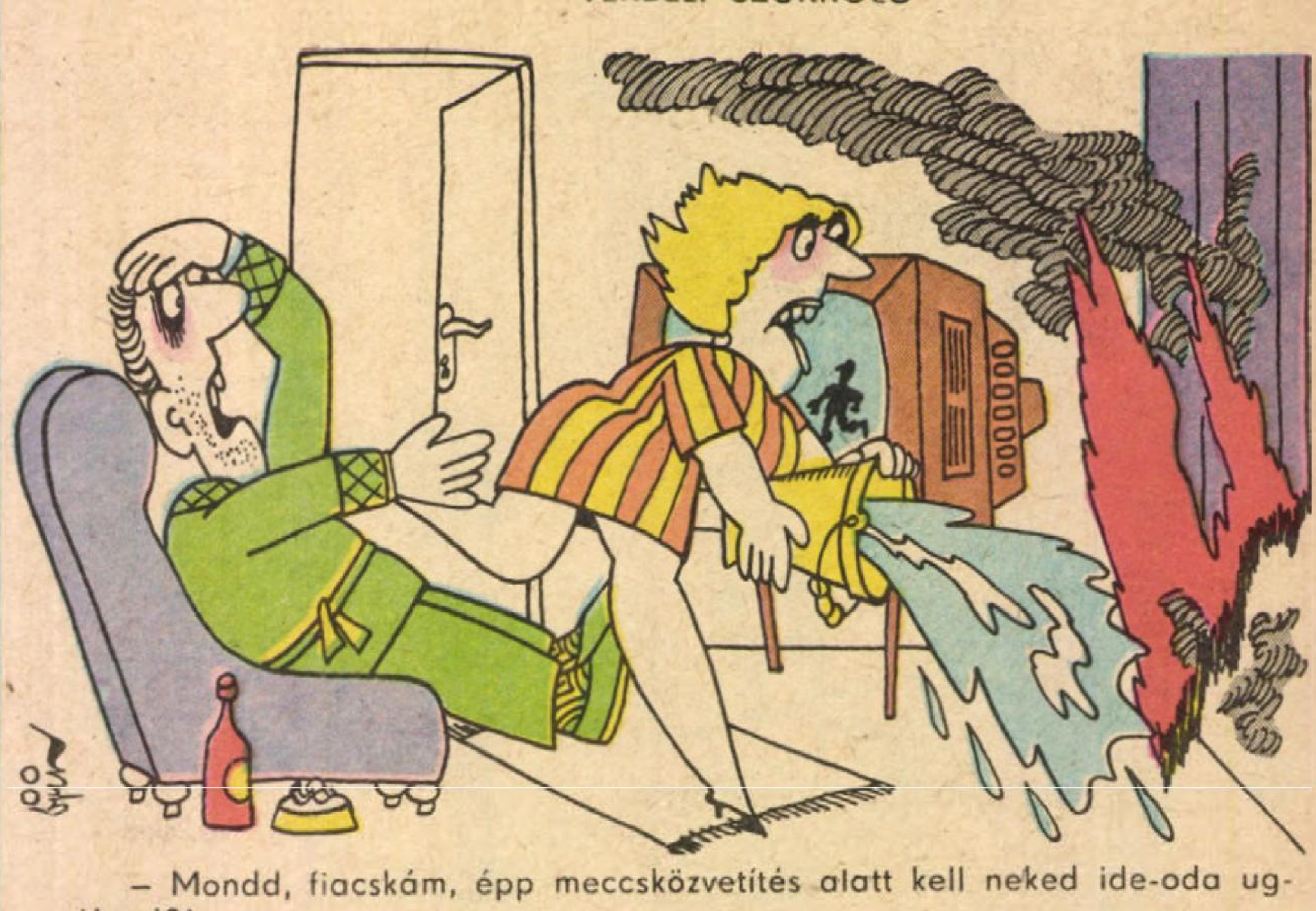
– Mondja, Örzse néném, bevált az az Amolett keksz?
– Meghiszem azt, nézze meg a szomszédaim malacait.

FONDORLATOS ELTARTÓ



– No még ezt a kicsit egye meg, bácsika . . .

VÉRBELI SZURKOLÓ



– Mondd, fiacskám, épp meccsközvetítés alatt kell neked ide-oda ugrálnod?!

LEVÉLVÁLTÁS A CIGARETTAFOGYASZTÁSRÓL

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy a cigarettafogyasztás azelőtt mindig növekedett, de az idén csökkent és az el nem adott cigarettákból jelentős készletek halmozódtak fel. Az újság szerint ennek a változásnak az új cigarettaárak bevezetése az oka. Ha ez így van, akkor ebben az évben az én férjem is kevesebb cigarettát szívott, mint azelőtt. Csak azt nem értem, hogy ez esetben miért kért tőlem minden hónapban ötven forinttal több zsebpénzt a felemelt árú cigaretta miatt?

Tisztelt Asszonyom!

Ahogy a férjeket ismerem, a cigaretta új árainak bevezetése idején nem azt mondták, hogy ezentúl kevesebbet szívnak, hanem azt, amit a férje önnek is mondott: „Ezután adjál, fiacskám, ötven forinttal több zsebpénzt!" A megértő feleségek többségükben eleget tettek a kérésnek s ha azóta kevés kivétellel mindenki a felemelt zsebpénzéből vásárolt cigarettát, akkor az új árak hatására aligha csökkenhetett annyira a fogyasztás, hogy „jelentős készletek" halmozódjanak fel. De ha mégis csökkent — márpedig a statisztikának hinni lehet — elképzelhető, hogy a ravasz férjek másra költötték a pénzt. Esetleg — minden kétkedés és gyanúsítás nélkül, tapintatosan — érdemes lenne ezt a férjétől megkérdezni. Talán töredelmesen bevallaná, hogy félrevezette önt, vagy pedig arra hivatkozna, hogy a felemelt összeggel valóban többet költött cigarettára, de rajta kívül még több millióan — férfiak és nők, öregek és fiatalok — dohányoznak és lehet, hogy ők csökkentették cigarettafogyasztásukat, vagy esetleg teljesen lemondtak a dohányzásról — egészségügyi

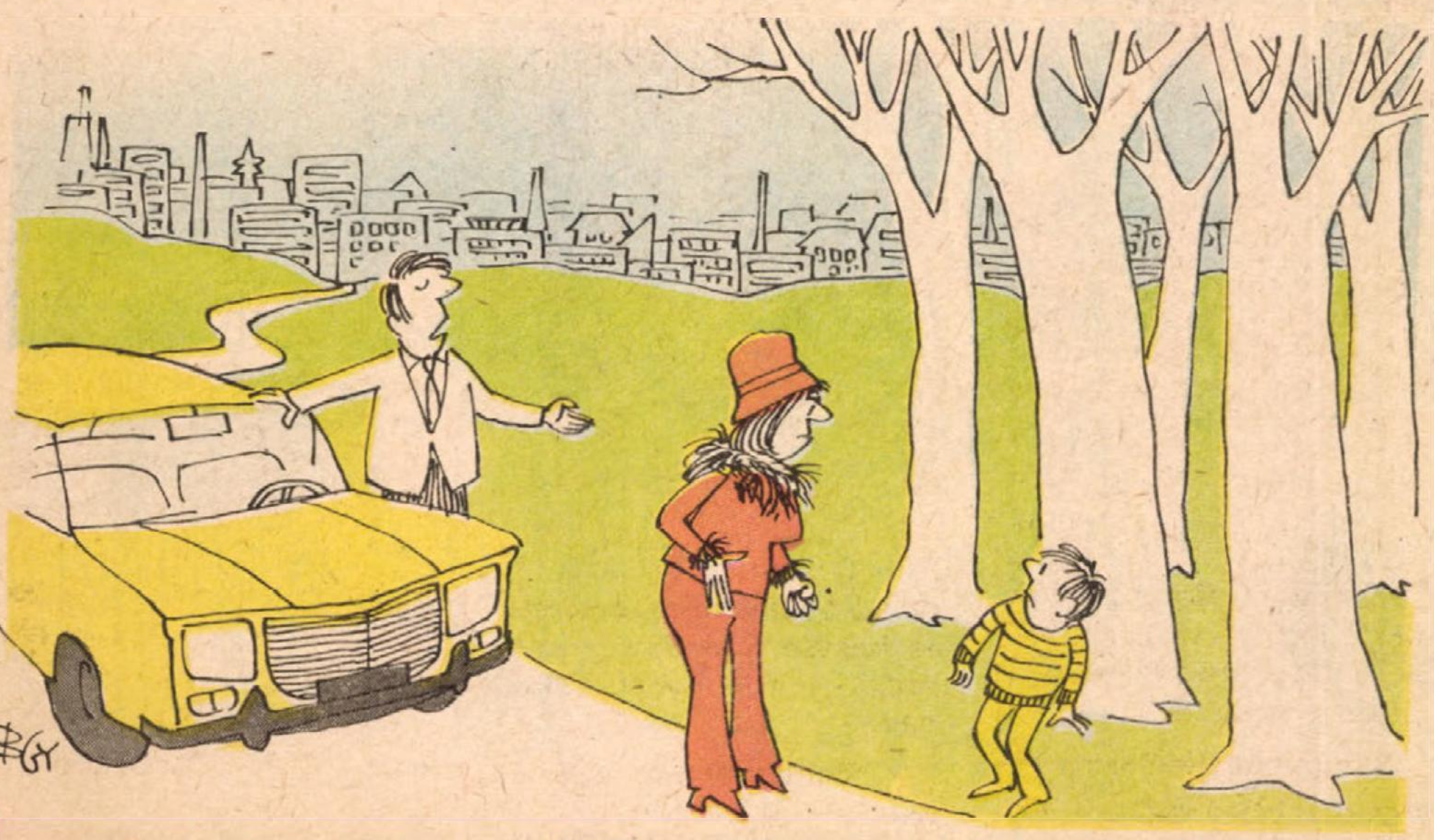


okokból. Ez a dolog lényege, nem pedig a zsebpénz. Annyi bizonyos, hogy öröm töltené el egészségügyi miniszterünket, ha a magyar cigarettagyártásnak a múltban mindig növekvő tendenciája véglegesen — és nemcsak átmenetileg — az ellenkezőjére fordulna. Azaz a dohányosok a jövőben is, úgy mint az idén, évről évre egy-két milliárd cigarettával kevesebbet vásárolnának és szívnának. Nem kétlem, hogy — mint az egészségügy híve — ugyancsak szívből örülne ennek a minél több cigarettafogyasztásban érdekelt könnyűipari miniszterünk, és a pénzügyminiszterünk is. Ám ők indokoltan felvethetik: mi lesz, ha egyre csökken a dohányipar termelése és egyre kevesebb lesz a belőle eredő haszon? Persze, aggodalomra nincs ok! Nem fog felborulni az egészségügy és a dohányfogyasztás egyensúlya. Ha ugyanis a dohányipar látja a veszélyt, észleli a dohányfogyasztás csökkenését, akkor sürgősen kárpótolja magát új cigarettafélék nagyobb hasznot hajtó és bőségesebb termelésével. Bizonyságul máris olyan új cigarettákkal lepte meg a piacot, mint az Eger, a Lyra, a Sopianae, a Topáz névre keresztelt szívnivalók, valamint a Puszta elnevezésű pipadohány, melyre — mint régi pipás — jómagam is kíváncsi vagyok, de dohányboltokban eddig nem volt alkalmam vele találkozni. Magamról tudom, hogy az igazi dohányos még örül is, ha a *jobb minőségű* cigarettára, dohányra, többet költhet és többet szívhat, kevesebb ártalommal.

Ennek folytán a dohányipar igazán nemes szolgálatot tesz a társadalomnak és nem csodálkoznék, ha azt hirdetné, hogy: A DOHÁNYIPAR AZ EGÉSZSÉGÜGY SZOLGÁLATÁBAN!

Földes György

AKIK BETARTJÁK A HÁZIRENDET



– Parancsolj, kijöttünk a városból. Most ordíthatsz a gyerekkel, amilyen hangosan csak akarsz . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Hallottad? A szomszéd házban valaki szeneslapáttal agyonütötte a szomszédját.

— Szörnyűség! Ilyesmi nálunk sohase fordulhatna elő.

— Nem. Nálunk központi fűtés van.



— Milyennek találta tegnap a koncerten a hegedűművész játékát?

— Engem Beethovenre emlékeztetett.

— Hogyan? Hiszen Beethoven nem tudott hegedülni.

— Éppen ezért.

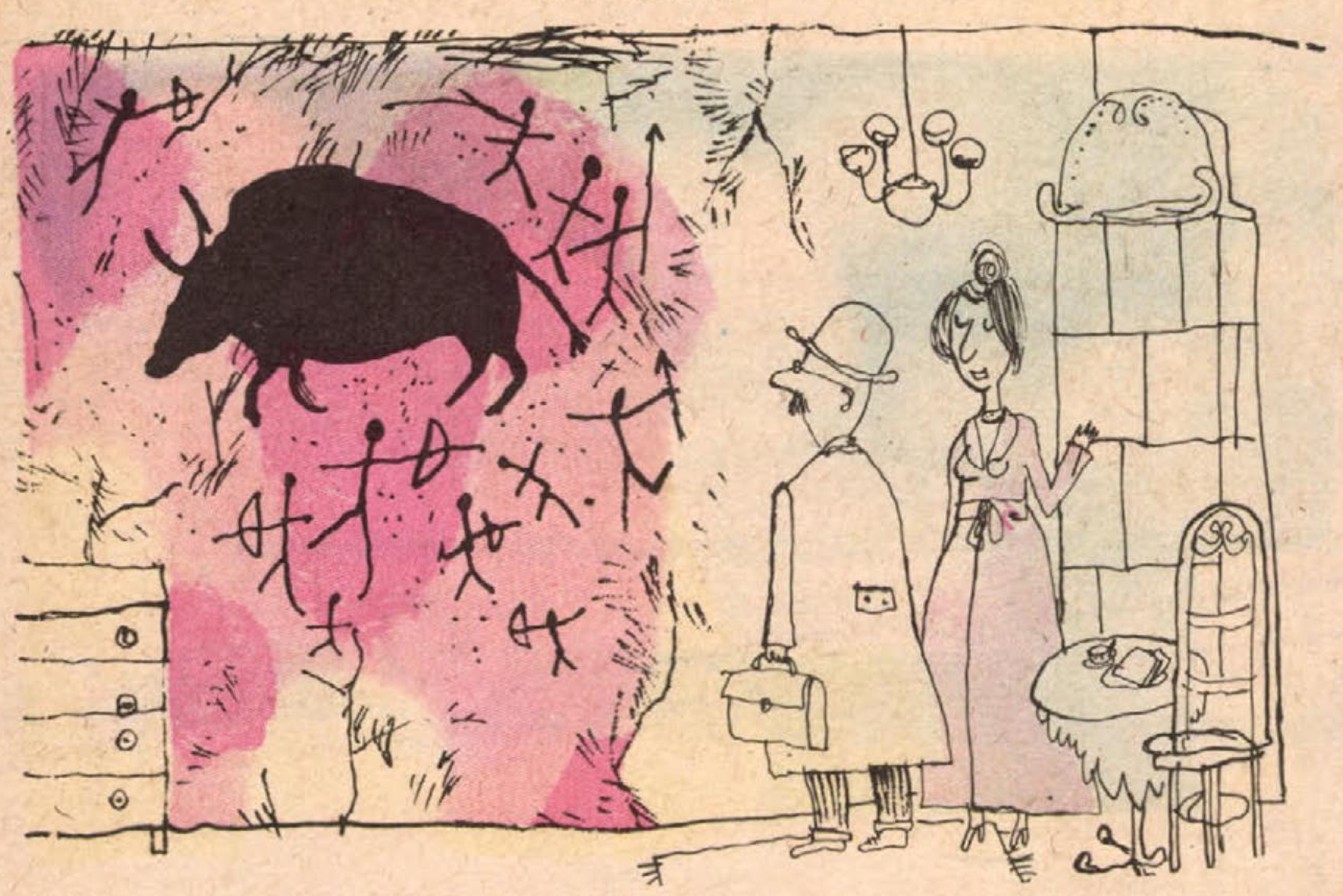


A fiatal festő megnősült. Néhány nap múlva találkozik egyik barátjával.

— Nos, hogy vagy megelégedve a házassággal? — kérdi a barát.

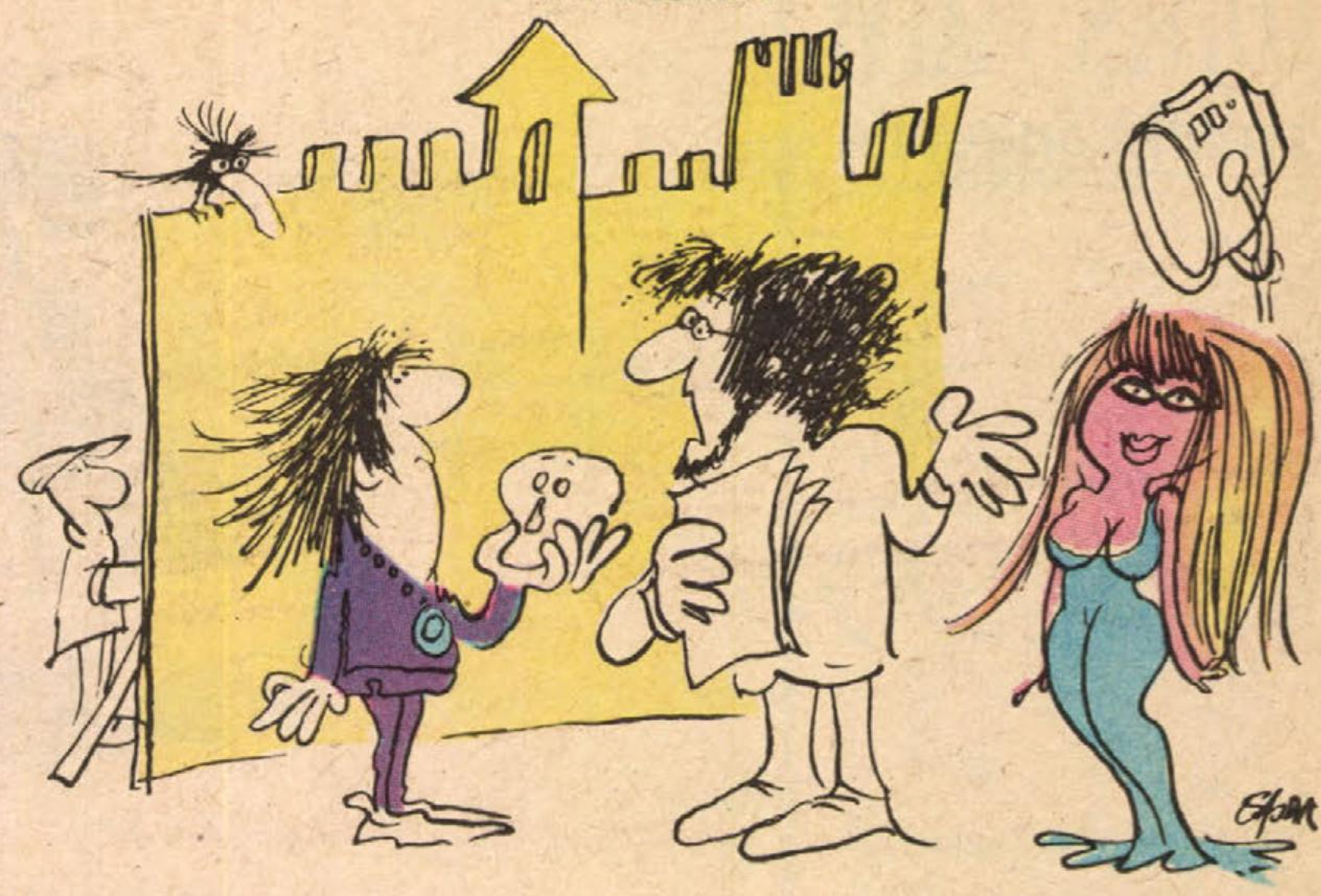
— Izgalmas dolog. A feleségem főz, én festegetek, és utána mindketten találgatjuk, hogy mi az, amit alkotni akartunk.

LAKÁSCSERE



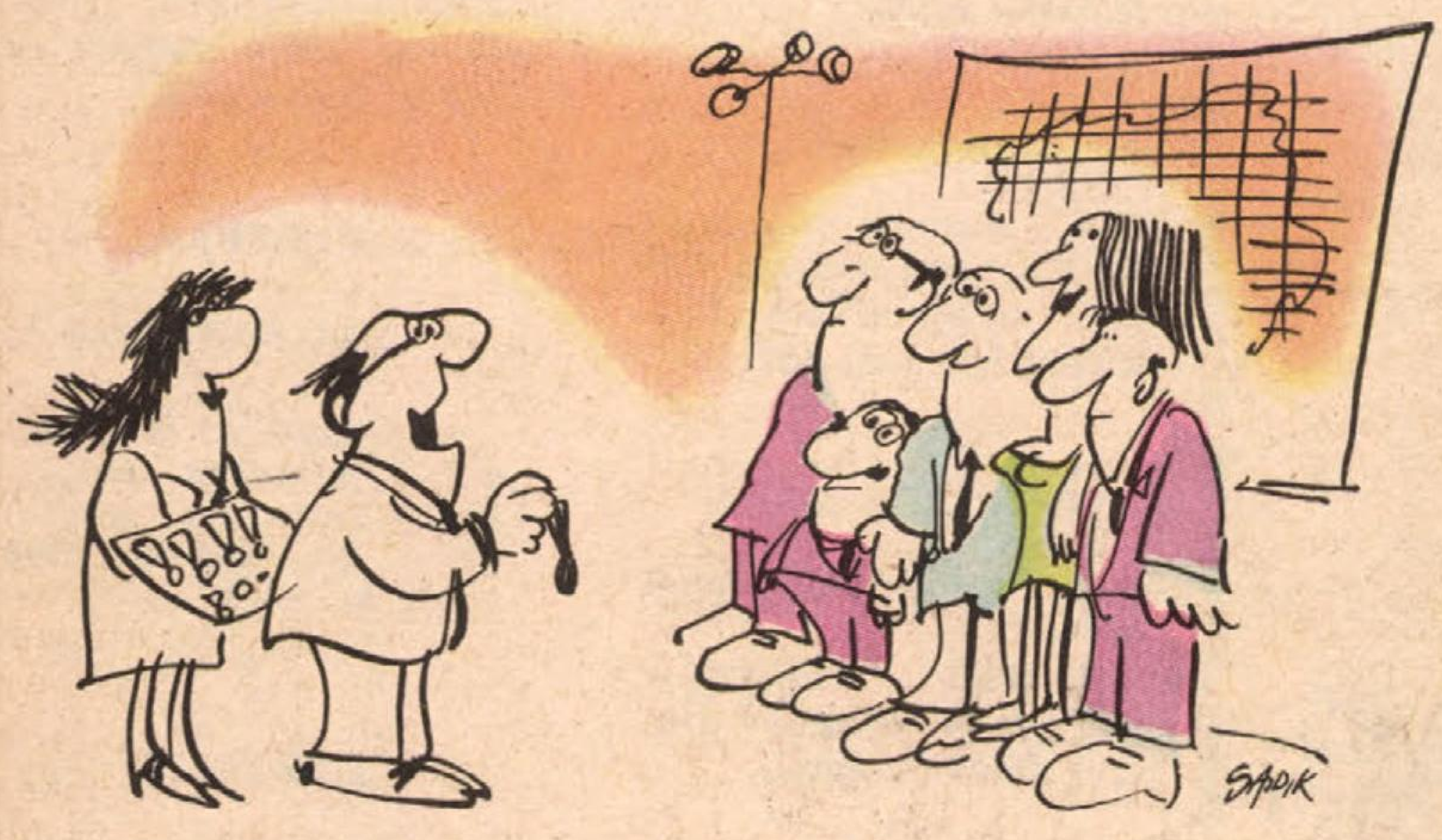
– Hát igen, elég régen volt festetve...

FILMFELVÉTEL



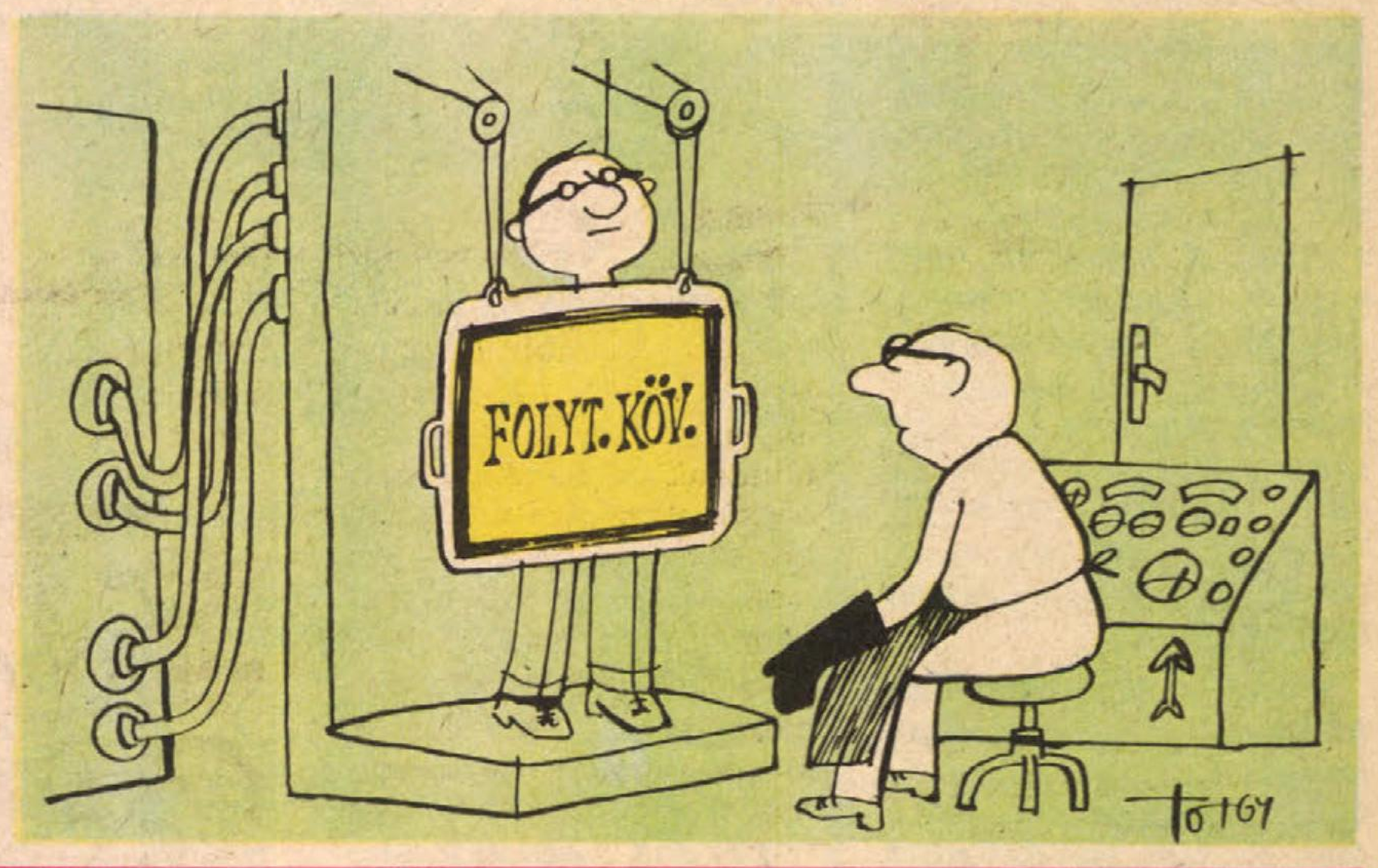
– Sajnálom, a Hamlet eredeti szövegkönyvében nincs semmiléle nagy csókjelenet Opheliával.

METEOROLÓGIA



– Aki a hét napból legalább ötöt eltalált, lépjen előre.

KÉPREGÉNY A DIVAT



ALKALMAZOTT TUDOMÁNY

Vasárnap délután, amikor éppen nem tudtam mit kezdeni magammal, jön az utcán velem szemben a környék legszebb lánya, a tizenkilenc éves Blaupunkt Nefelejcs. Járása, mint az antilopé, szeme mint az édes dióbél. Mindenki szerelmes belé a környéken és mindenki tudja: Blaupunkt Nefelejcs megközelíthetetlen, mint Püthagorasz tétele. Éppen nekem való feladat, ősszel, vasárnap délután. Udvariasan megemelem előtte a kalapomat:

— Engedje meg, hogy megszólítsam és megkérdezzem: ismerkedik-e ön az utcán, vagy sem?

Elmegy mellettem, szóra sem méltatva. Nem is vártam mást Blaupunkt Nefelejcstől. Mellé csatlakozom és újra szólok hozá:

— Nem örülnék, ha félreértene. Tudományos felmérést végzek a pedagógiai szótár megbízásából, ahhoz a vitához: mi a közvélemény álláspontja az utcai ismerkedésről? Megengedhető-e, vagy sem? Az önhöz intézett kérdésemet az ENSZ Polikulturális bizottsága tette fel, nem én.

Nefelejcs szeme megrebbent, mint a zöld gyík őszi harmat után, járása meglassult. Tudtam, hogy az idő nekem dolgozik.

— Nem ismerkedem, sem az utcán, sem másutt — lehelte.

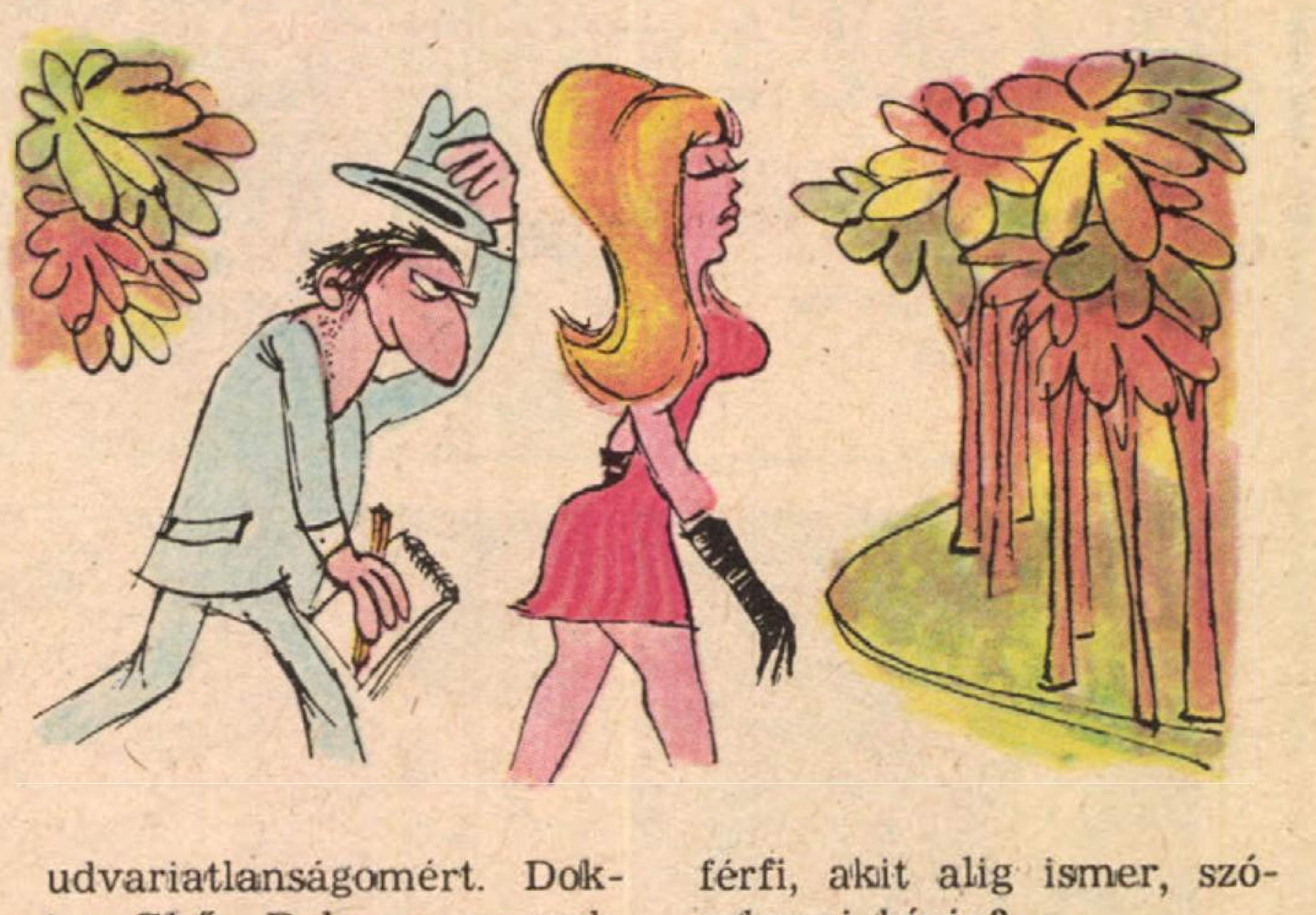
— Köszönöm — emeltem meg ismét a kalapomat, igen udvariasan. — De meg kell kérdeznem azt is, hogy álláspontját mivel indokolja?

— Csak! — mondta Nefelejcs dacosan, ami már a beszélgetés csalhatatlan tünete volt a büszke, antiloptméltóságú lánynál.

— Köszönöm — mondtam ismét —, ez a négyes számú feleletnek felel meg, melyet főként az angolszászok adnak a kérdésre. Hadd kérdezzem meg: családjában előfordul-e angol, ír vagy norvég származású személy?

— Nem tudok róla — mondta a lány, s szavai most már egy kisebb beszédvázlattal értek fel. Itt volt az ideje, hogy bemutatkozzam.

— Bocsánatot kérek az



udvariatlanságomért. Doktor Ghőz Balzsam vagyok, az Európai Statisztikai Centrum főszerkesztője. Most jöttem Oklahomából és holnap már viszem is vissza a válaszokat.

Blaupunkt Nefelejcs rámemelte dióskalács ívű szemeit és bizonytalanul nyújtotta a kezét, melyet mohón megszorítottam.

— Nem tudom — mondtam a leigázott lánynak —, előtolakodhatom-e még néhány kérdéssel? A mi munkánk, sajnos, ilyen tolakodó jellegű: ha valaki a kisujját nyújtja, az egész törzsét szeretnénk megkapni! Például, ha erre felelne: elfogadja-e, ha egy férfi, akit alig ismer, szórakozni hívja?

— Semmi szín alatt — mondta Nefelejcs hevesen és büszke mosollyal nézett rám. — Más elveim vannak.

— Boldoggá tett a felelettel — kiáltottam. — De ugyanakkor szomorúvá is. Ennek a kérdéscsoportnak ugyanis számos alkérdése is van, melyre alig merném megkérni, hogy feleljen. Különösen így, az utcán álldogálva. De hogyha meghívnám a közeli Jómadár-eszpresszóba, szakítana időt néhány válaszra?

— Öt perc elég lesz rá? — kérdezte Nefelejcs és olyan volt a szeme, mint egy galambdúc, puha fiókákkal.

Záróra után azt mondtam neki:

— Nefelejcs, felmegyek hozzád!

— Mit fognak szólni a szüleim? — tiltakozott ijedten, ám erőtlenül.

— Semmit — mondtam határozottan. — Majd felteszek nekik néhány kérdést az ENSZ Neveléslélektani Előkészítő Kongresszus nevében: szívesen veszik-e, hogyha leánygyermekük férfi-vendéget fogad a lakásán, kapuzárás után, meg efféléket.

— Menjünk — mondta Nefelejcs és belémkarolt.

Somogyi Pál

LUDAS MATYI emlékkönyvébe



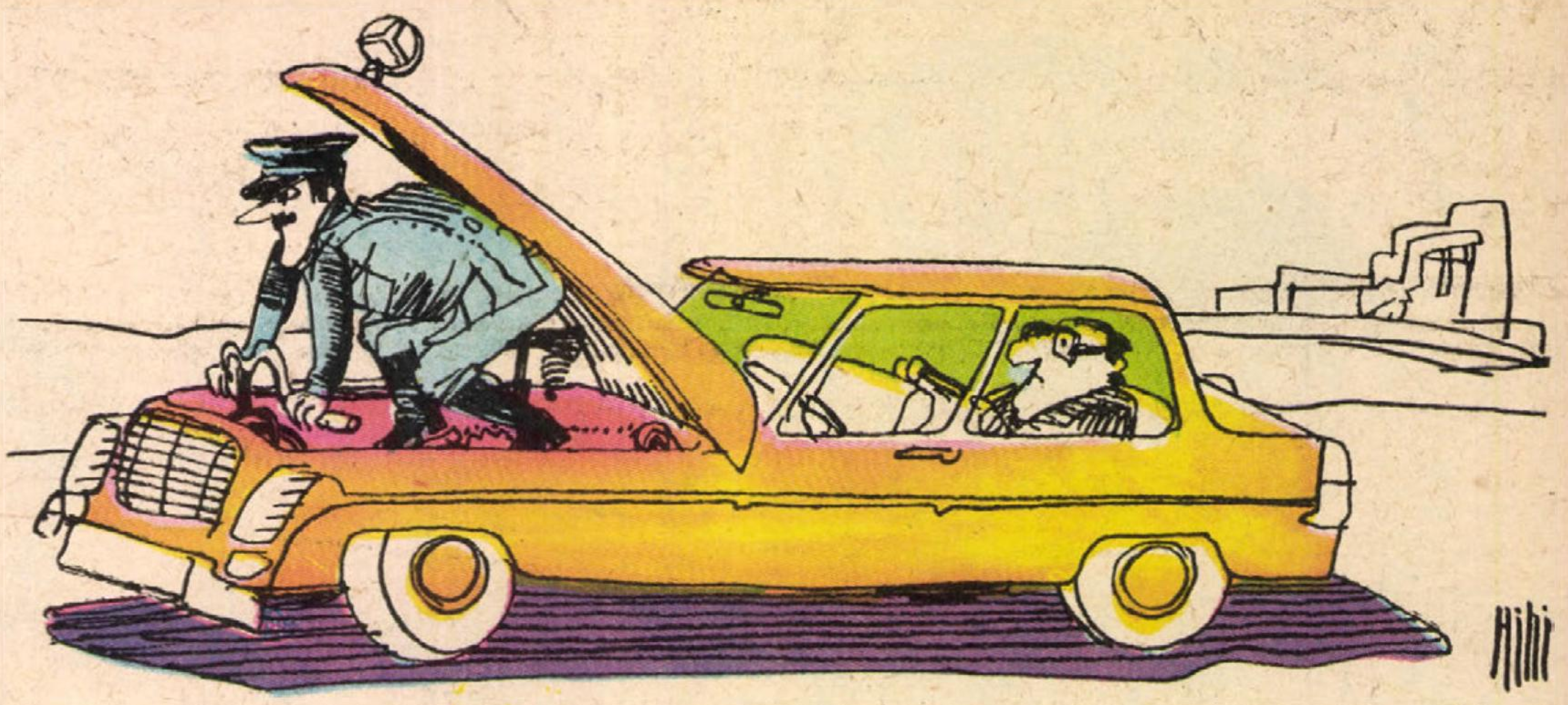
Nem is tudom összeszámolni, hogy milyen gyakran kellett olyan szerepeket játszanom, amelyek nagyon távol állnak természetemtől, szokásaimtól, életfelfogásomtól. Legutóbb például egy tévéfilmben úszónőt, sőt, úszóbajnoknőt kellett játszanom. Vacogtam a félelemtől! Ennek két oka volt. Az első az, hogy idegenkedem a víztől. A másik az, hogy nagyon gyengén úszom. Amikor a forgatókönyvet elolvastam, megkérdeztem Horváth Ádámtól, a rendezőtől: „Hogyan fogom én ezt a szerepet eljátszani?" Horváth Ádám megnyugtatott: „Nem lesz semmi baj." De lett...

Először a lábammal kóstolgattam a vizet, amelyet hidegnek találtam, de abban reménykedtem, hogy csak az első pillanatokban kellemetlen. Nyugalmam azonban elröppent, amikor észrevettem, hogy vízalatti felvételre készülődnek. Megígérték, hogy csak néhány másodpercre kell a víz alá buknom, de én határozottan kijelentettem: mély vízbe nem merek bemenni. Ismét megnyugtattak. A medence fenekére széket helyeznek el, arra kell ráállnom, tehát a fejemet nem lepi el a víz. Ezen kívül egy egész vízipólócsapat tartózkodik a vízben, hogy szükség esetén a segítségemre legyen. No, erre a segítségre szükség is volt. Amikor én, a széken állva, Harsányi Gáborral beszélgettem, filmbéli szerelmemmel, a gyenge lábakon álló szék felborult és a mosoly egy pillanat alatt az ajkamra fagyott. Az egyik vízipólós elkapott, a másik a székre állított és én újra bájosan mosolyogtam rajongómra, Harsányira. Ijedt arckifejezésemet persze kivágták a filmből...

Azóta már számos — lényemtől távol álló — filmben szerepeltem, de „vizes alakítás" szerencsére, nem volt közöttük.

Almási Éva

BENZIN-KORLÁTOZÁS NYUGAT-EURÓPÁBAN



RIPORT



SZILÁNKOK

MAI NÉZET

Autó nélkül az ember félkarú óriás.

•

KÜLÖNC

X. mindig szeretett kitűnni embertársai közül. Napjainkban például hízókúrát tart.

•

TAKARÉKOSSÁG

— Ön milyen lapot olvas?
— Régi előfizetője vagyok a Blaha Lujza téri fényújságnak.

•

FELVÉTELI VIZSGÁN

— Maga miért akar ápolónő lenni?
— Azért, hogy feleségül vegyen az egyik beteg.

KIKAPCSOLÓDÁS

— Miután a feleségem otthon nem engedi, kénytelen vagyok az utcán szemetelni.

•

PLETYKA

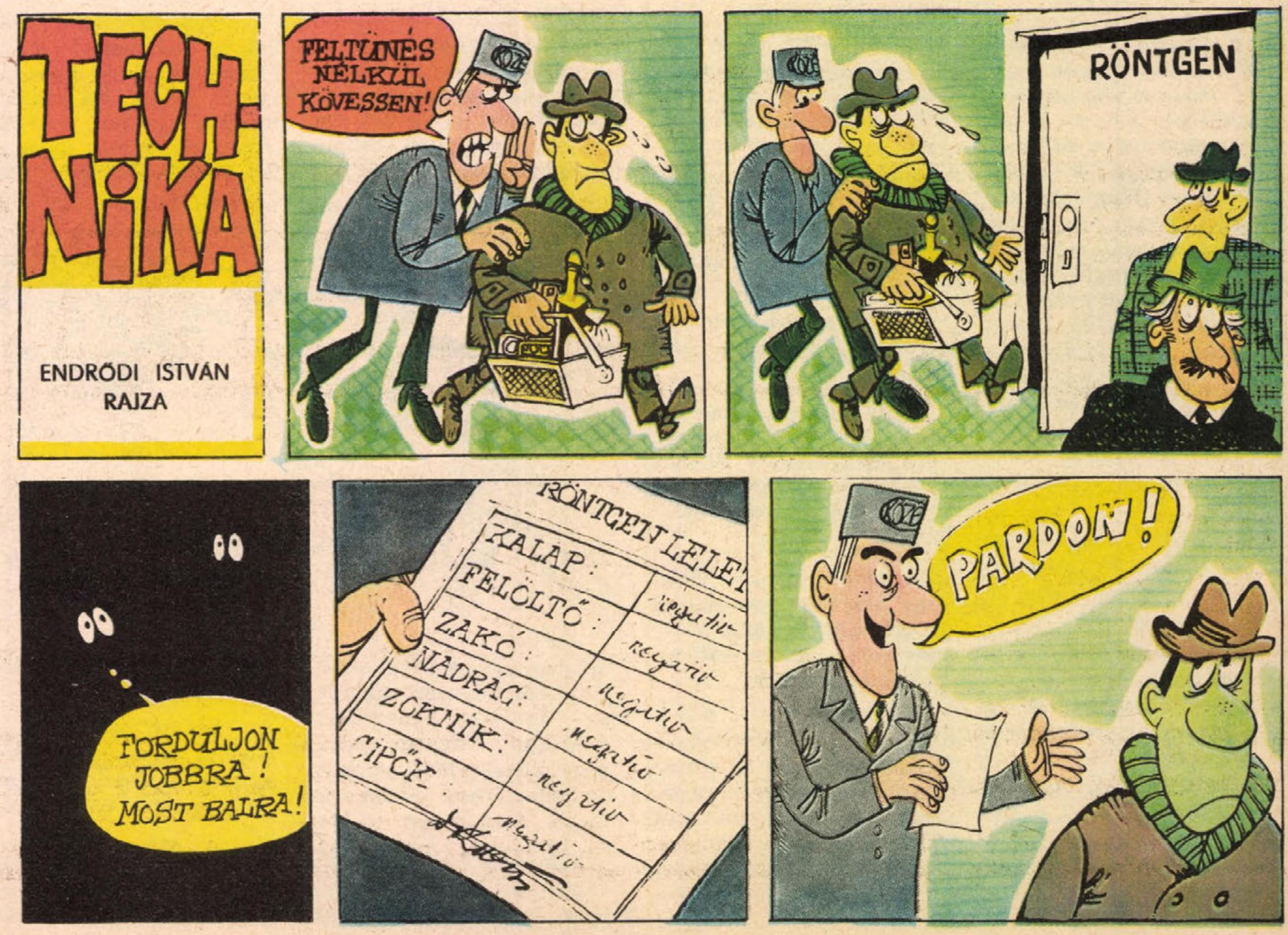
— Igaz, hogy Géza és te?...
— Ugyan, az emberek annyi mindent beszélnek. Van két gyerekünk, de semmi több nincs köztünk...

•

TISZTELET

— Én megkövetelem, hogy tiszteljenek a gyermekeim — mondta Béla, mikor tökrészegen, négykézláb mászott hazafelé.

g. sz.

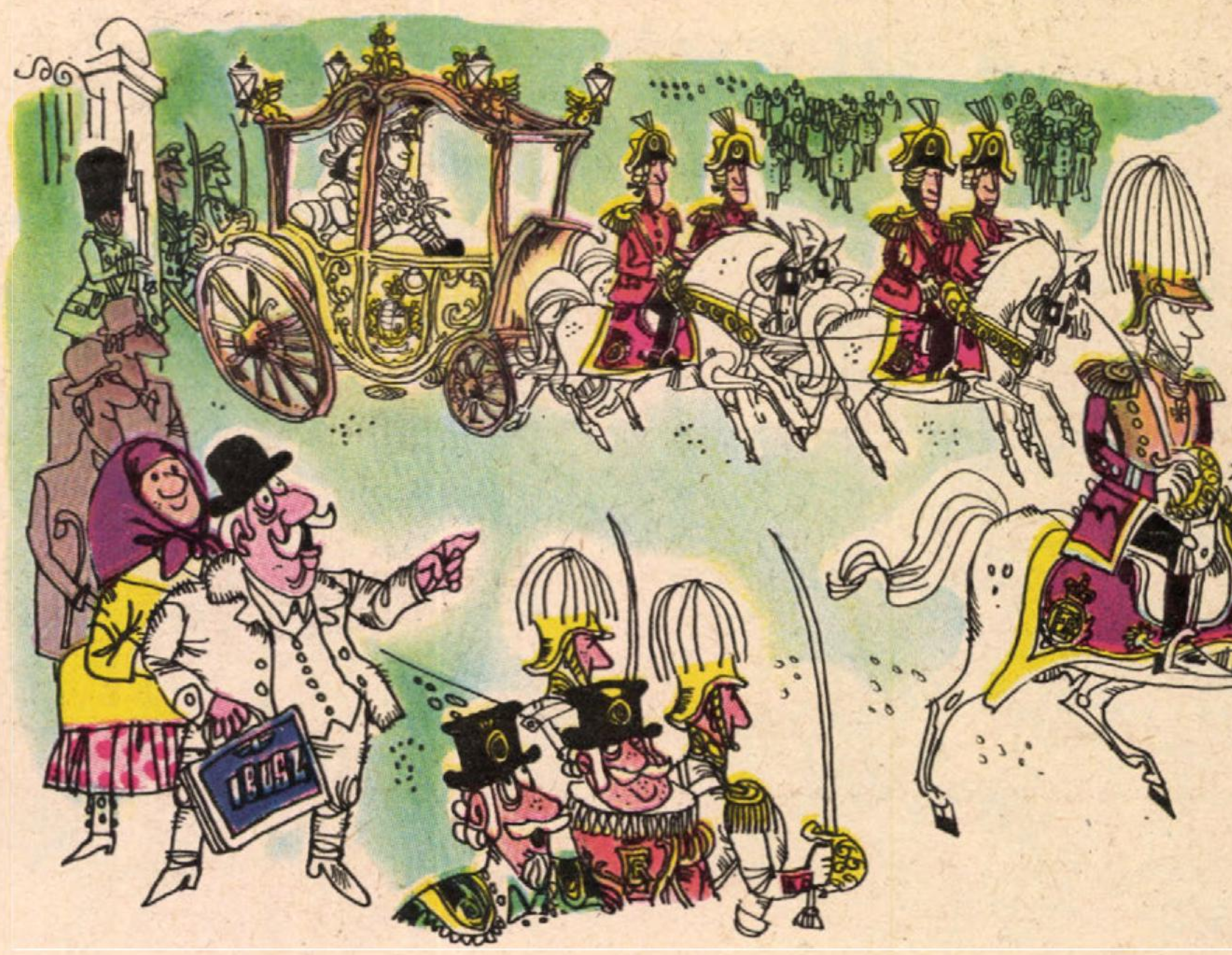


FILMGYÁRI STATISZTA



– Hányszor fognak még fejbe verni, amíg főszerepet kapok?!

TAPASZTALATCSERÉN LONDONBAN



– Ilyen lagzit fogunk rendezni a Julisnak, zárszámadás után.

BORISZ LASZKIN:

ÚJ LAKÓHÁZ

A történelem hajnalán az emberek gyalog jártak. Teltmúlt az idő, valaki kitalált egy kör alakú alkalmatosságot, melyet keréknek neveztek el.

Ezzel a kerékkel kezdődött. A Földön megjelentek mindenféle egyéni és közhasználatú szállítóeszközök. Pontosabban — autók.

Ezek a járművek hatalmas közlekedési erővé váltak Nemcsak segítenek az embernek a helyváltoztatásban, egyúttal tekintélyesebbé, méltóságteljesebbé is teszik.

Jegor Ivanovics sokat mesélt nekünk az autók jelentőségéről, s egy alkalommal a gyakorlatban is bebizonyította szavainak igazát. Mielőtt e történetbe belefognék, még csak azt kell előrebocsátanom, hogy az az ifjú pár, amely szintén szerepel e mesében, boldogan és elégedetten él ma is új lakásában, egy új lakóházban.

Most már nem térek el a tárgytól, elmondom, mi is történt. A fent említett két fiatal ezen a télen elhatározta, hogy összeházasodik. Anatolij a vőlegény, művezető az óragyárban, a menyasszony mintázó egy ruhagyárban és pokolian csinos.

Elérkezett az esküvő napja, az összes meghívott ott szorongott a házasságkötő teremben, felhangzott Mendelssohn nászindulója, a házasulandók összecsókolóztak s a helyi fotográfus annak rendje-módja szerint megörökítette ezt a történelmi pillanatot.

Kiáradt a násznép az utcára, ahol már várták utasaikat az erre a célra rendelt géperejű járművek.

Az első kocsiba természetesen az ifjú pár szállt be s néhány ismerős, köztük az a bizonyos Jegor Ivanovics, akiről már szóltam. Az ifjú férj apjának legjobb barátja ő, együtt harcoltak a fronton, most már mindketten nyugdíjban vannak.

Bár az ifjú házasok kocsija állt az első helyen, mégis előbb indult el az a három Volga, amely a szülőket s a legközelebbi hoz-



zátartozókat szállította. Igy volt ésszerű, érjenek azok hamarabb haza, készítsenek elő mindent, mire a fiatalok s a meghívottak megérkeznek.

Végre aztán a nászutasok autója is nekivágott az útnak

— Gondold csak meg, Mása — szólt kisvártatva Anatolij —, milyen pompás volna, ha most nem a szüleidhez kellene hazamennünk, hanem már kész volna a mi saját, külön, vadonatúj lakásunk!

— Álmodozz csak, álmodozz — felelte szomorkás mosollyal Marika.

Az öreg aki elöl ült a sofőr mellett, kíváncsian fordult hátra.

— Tényleg, mi van a ti új lakásotokkal?

— Az van — válaszolt a kérdezettek helyett az autó negyedik utasa, egy Vologya nevű fiatalember —, hogy eredetileg márciusban kellett volna elkészülnie, aztán az átadási határidőt áttették májusra, de azt sem tartották meg, hisz már tél van.

— Hol épül a ház? — faggatózott tovább Jegor Ivanovics.

— Rövidesen elhaladunk mellette — felelte Anatolij.

Valóban, pár perc múltán az autóból kitekintő már meg is pillanthatta az épülő házat. A látvány inkább lehangoló volt, mintsem üdítő. Az életnek, a mozgásnak vajmi kevés jele mutatkozott az állványokon.

— Kérem — szólt Jegor Ivanovics a sofőrhöz —, legyen szíves, hajtson oda és álljon meg a telek sarkánál.

Miközben a gépkocsivezető végrehajtotta az utasítást, Jegor Ivanovics azt mondta Vologyának:

— Van magánál valami jegyzőfüzet-féle?... Igen? Pompás. Fogja a golyóstollamat. Maga velem fog jönni. Mindig egy lépéssel mögöttem. Ne kérdezzen semmit. Magának az lesz a feladata, hogy tiszteletteljesen hallgat és buzgón jegyez. Világos?

Mellesleg időközben az építkezésen is felfigyeltek arra, hogy a telek sarkánál megállt egy gépkocsi, két férfi szállt ki belőle: egy szikár, idősebb és egy kövérkés fiatal.

Jegor Ivanovics gyors léptekkel sietett az épülő házhoz, ahol egy sportsapkás ember és két másik várta.

Jegor Ivanovics egy pil-



lantást vetett az állványzatra, majd így szólt:

— Jó napot, építőmunkás elvtársak!

— Jó napot — felelték a hármak.

— Melyik vállalat építi ezt a házat? — kérdezte Jegor Ivanovics.

A sportsapkás — aligha nem ő volt a munkavezető — katonásan jelentette:

— A Negyvenötös Városi Építő.

— A vállalat igazgatójának neve?

— Andrej Mihajlovics.

Jegor Ivanovics intett Vologyának, hogy jegyezze az adatokat. Aztán összevonta szemöldökét és azt kérdezte:

— Átadási határidő?

— A negyedév vége.

Vologya ezt is felírta.

— Kérem — mondta halkan, de szigorúan Jegor Ivanovics —, közöljék Andrej Mihajloviccsal, hogy személyesen fogom ellenőrizni, betartja-e a szavát.

A művezető lekapta a sportsapkát a fejéről.

— Értettem. Jelenteni fogom. Most pedig engedélyt kérek, hogy a munkát folytathassuk, szorít a határidő.

Az öreg biccentett.

— Sok sikert. Folytassák a munkát.

Sarkonfordult és indult az autó felé. Mögötte fél lépéssel Vologya a notesszel, tisztelettudó arccal.

Még oda sem értek a kocsihoz, a sportsapkás már bent volt a szomszédos telefonfülkében, már hívta is a vállalat vezetőségét...

Hadonászott, magyarázott, miközben az új házasok autója felgyorsult, elszáguldott

Nem száguldott, valósággal repült. Minthogy történetesen egy feketén csillogó nagy Csajka gépkocsi volt.

(Fordította: **K. A.**)

A HÉTHÍREIBŐL

Fülöp György rajzai



– Azonnal mondják meg, hová lett a feleségem, Kőműves Kelemenné?



– Életveszélyes bejutni, pedig isteni kaja van odabent!





NÉHÁNY CSEPPNYI KRESZ



ITTAS VEZETÉS

Egy névnapon mérték nélkül
Ittam én a szeszeket,
Kedves nejem karonfogott,
S szépen haza vezetett . . .

SZABÁLYTALAN ELŐZÉS

Fiatalabb egy kollégám,
Mégis ő lett most a főnök!
Gyanús nekem ez a fickó!
Szabálytalanul előzött!

KARAMBOL

Felcsíptem egy tündéri nőt
S üldögélünk kinn a téren,
Kezét fogva főzöm, főzöm . . .
S arra jött a feleségem . . .

CSERBENHAGYÁS

Anyagi csőd szélén állok,
Kértem hát előleget . . .
Lesújtó volt a zord válasz:
Ilyesmire nincs keret!"

SEBESSÉG-TÚLLÉPÉS

Lefényképeztek útközben,
Sajnos, magas a kép ára . . .
A mellékelt utalvánnyal
Mehetek most a postára . . .

ELMÉLKEDÉS

Itt „üdülök" a kórházban,
Mert a kocsim „fejreállt" . . .
Lehet, hogy még nem ismerek
Minden fontos KRESZ-szabályt?

Opauszky László



Ketten beszélnek

— Maga nem is mesélte, hogy elvált a feleségétől . . .

— Dehogy váltam el! Hogyan is képzeli!? Hiszen a világ legjobb házasságában élünk . . .

— Akkor ezer bocsánat. Nyilván egy névrokonától kaptam esküvői meghívót . . .

— Nem, nem, én küldtem . . .

— Maga hívott meg vasárnap tizenkét órára a Lenin körúti házasságkötő terembe?

— Persze, hogy én. Remélem, eljön.

— Ezt nem értem. Csak nem adja a fejét bigámiára? Szigorúan büntetik!

— Ne féltsen. Margitkával esküszünk, imádott feleségemmel. Immár hatodszor.

— Anélkül, hogy elváltak volna? Bolondnak néz?

— Ugyan! Csak nem kérnék fel egy bolondot, hogy a násznagyom legyen . . .?

— Én leszek a násznagy?

— Ha elfogadja ezt a megtiszteltetést, igen. Most mit bámul? Még sohasem látott filmriportot, melyben újra házasságot kötnek az ötven éve házasok?

— Maguk már ötven éve élnek együtt? Ne viccseljen!

— Még csak nyolc éve. De olyan boldogan, hogy időnkint újra házasságot kötünk. Nincs az én Margitkámnak nagyobb öröme, mint újra elmenni velem a házasságkötő terembe.

— És milyen alkalmakkor kötnek újra házasságot?

— Amikor boldogságomban már nem tudok egyebet tenni. Most három éve kezdtük ezt a szép ceremóniát. Egy este az én Margitkám friss disznótoros vacsorával várt s ez annyira meghatott, hogy így szóltam: „Maca, én téged újra elveszlek feleségül!" Odavolt a boldogságtól. Hiába, egy nő számára ez a legszebb szerelmi vallomás . . . S azóta is így teszünk. Ha valami nagyon finomat főz, vagy megtakarít valamit a fizetésemből, vagy több napon át semmiért sem macerál, így kiáltok fel: „Maca, holnap megesküszünk!" Ilyenkor madarat lehet fogatni vele. Másnap aztán felvesszük legjobb ruhánkat s néhány barátunkat is meginvitálva elmegyünk a házasságkötő terembe.

— És újra meg újra összeadja magukat az anyakönyvvezető?

— No nem. Az költséges mulatság volna, meg aztán lehetetlen is.

— Hát akkor? Miből áll az esküvő?

— Meghallgatjuk az anyakönyvvezető beszédét és sírunk.

— Dehiszen az anyakönyvvezető nem maguknak beszél, hanem egy másik párnak!

— Hát aztán! Nekünk is ugyanazt mondaná. Beszél az anyakönyvvezető, szól a magnetofonon a nászinduló, gyönyörű az egész. És ingyen van, mégis meg tudunk hatódni, mert szeretjük egymást.

— És utána?

— Mi az, hogy „utána"? Utána karonfogva ünnepélyesen kivonulunk a fényképezéshez. Jó, jó, tudom, hogy mit akar mondani . . . Persze, hogy nem minket fényképeznek, de nem mindegy? Átéljük az esküvő hangulatát, büszkék vagyunk egymásra és boldogan távozunk. Tudja, amióta bevezettem ezt a szép szokást, a feleségem húsz évet fiatalodott. A szüntelen boldogságtól.

— No persze, nem is csodálom.

— Mindig jó asszony volt, de újabban már a hetedik határba is elmegy például borjúmájért. A múlt hét péntekjén olyan resztelt májat csinált krumplival és céklával, hogy vacsora után megint elöntött a boldogság. Micsoda asszony! „Maca!" — mondtam neki — „megint feleségül veszlek!" Ha látta volna, milyen fürgén szaladt telefonálni a barátnőinek! Akkor jutott eszembe, hogy magát még egyik esküvőnkre sem hívtuk meg, és hogy felkérem násznagynak. Remélem elfogadja?

— Hát persze. Van ebben az egészben valami gyermeteg szamárság, de van benne valami kedves is. Ott leszek.

— Köszönöm. Utána elvonulunk valamelyik jó étterembe, az esküvői ebédre. Mert ez is hozzá tartozik a ceremóniához!

— Nono! Azt már nem adják ingyen!

— Nem bizony. Csakhogy nem én fizetem.

— Hanem?

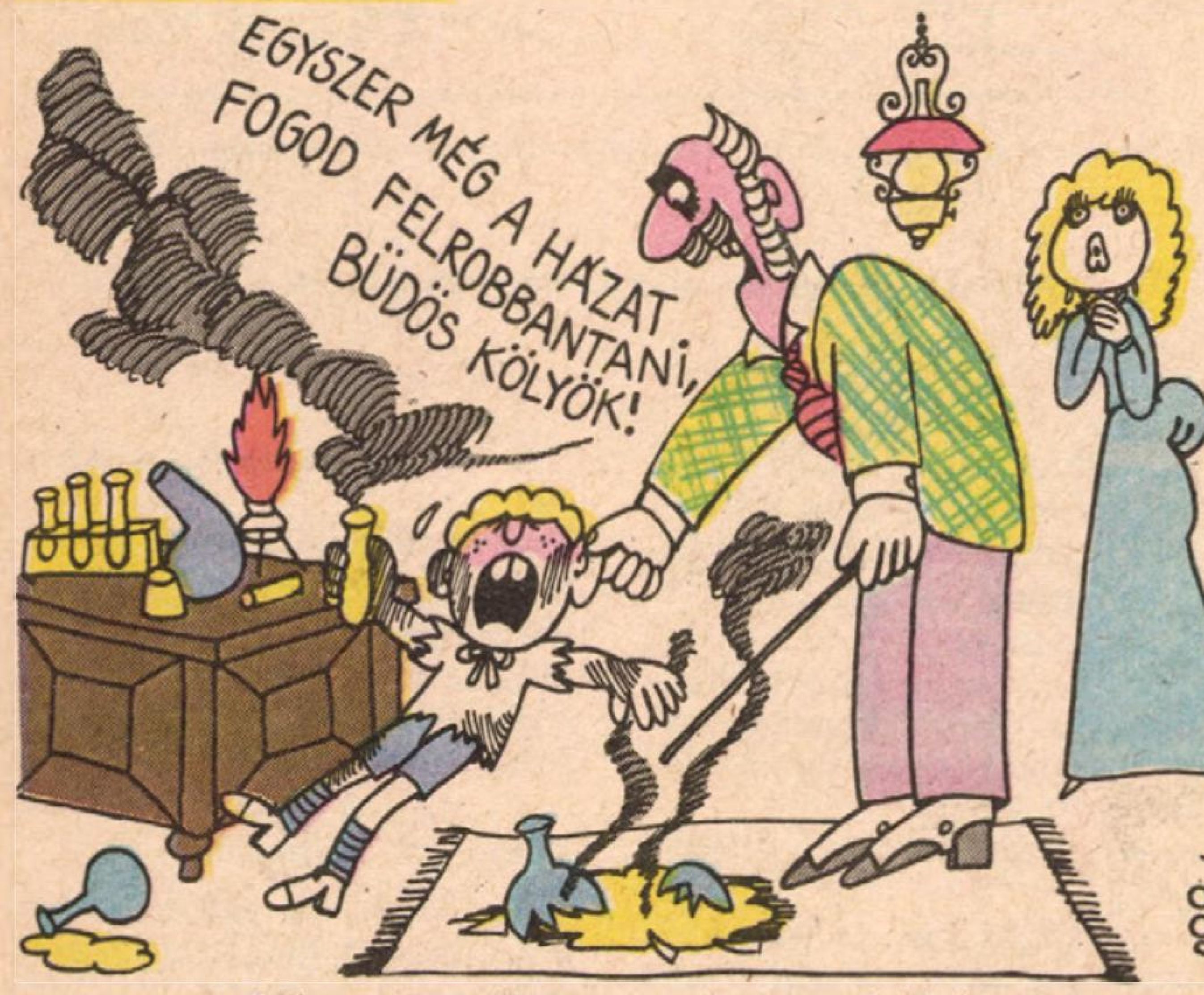
— Mindig a násznagy.

(t.)

Megkérdeztük rajzolóinkat:

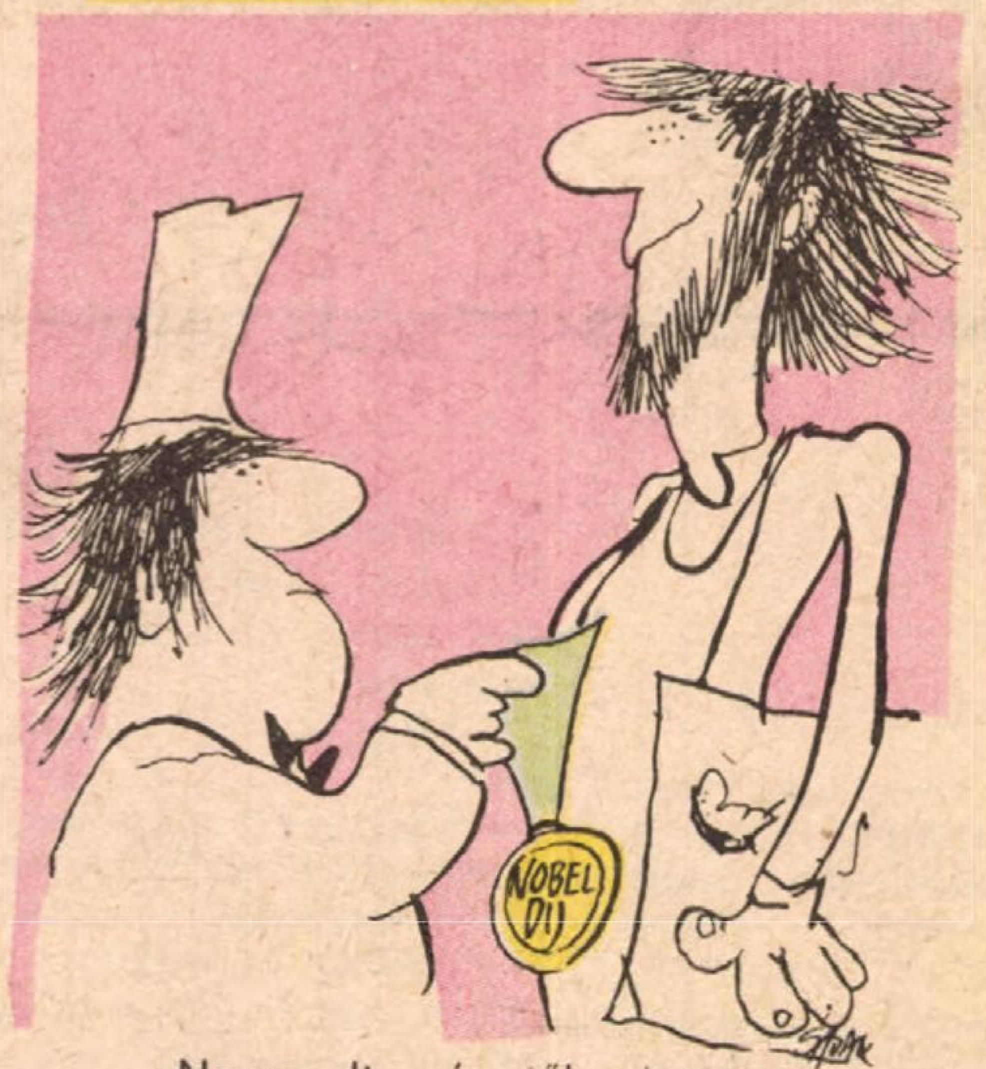
MI JUT AZ ESZÜKBE NOBEL ALFRÉDRÓL?

Balázs-Piri Balázs:



– Már gyermekkorában szeretett kísérletezni . . .

Sajdik Ferenc:



– Nem volt szép tőle, hogy nem gondolt a karikaturistákra . . .

Hegedűs István:



– Még meg sem szidhatom: ki tudja, nem lesz-e belőle Nobel-díjas?

Lehoczky István:



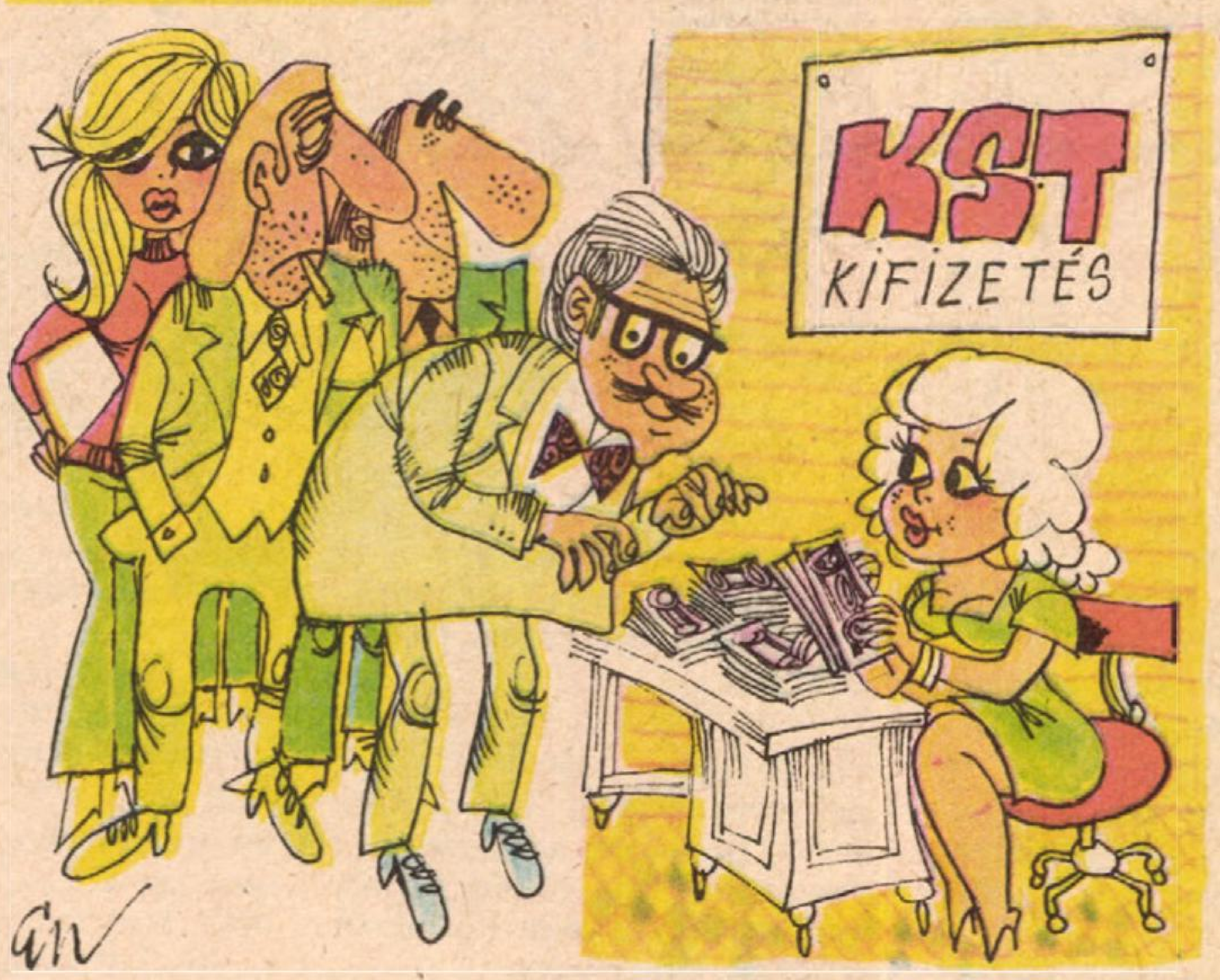
– Gyorsan fel kellene fedeznem valami világraszólót, tele vagyok adóssággal!

Dallos Jenő:



– Itt az ideje, hogy én is alapítsak egy díjat.

Endrődi István:



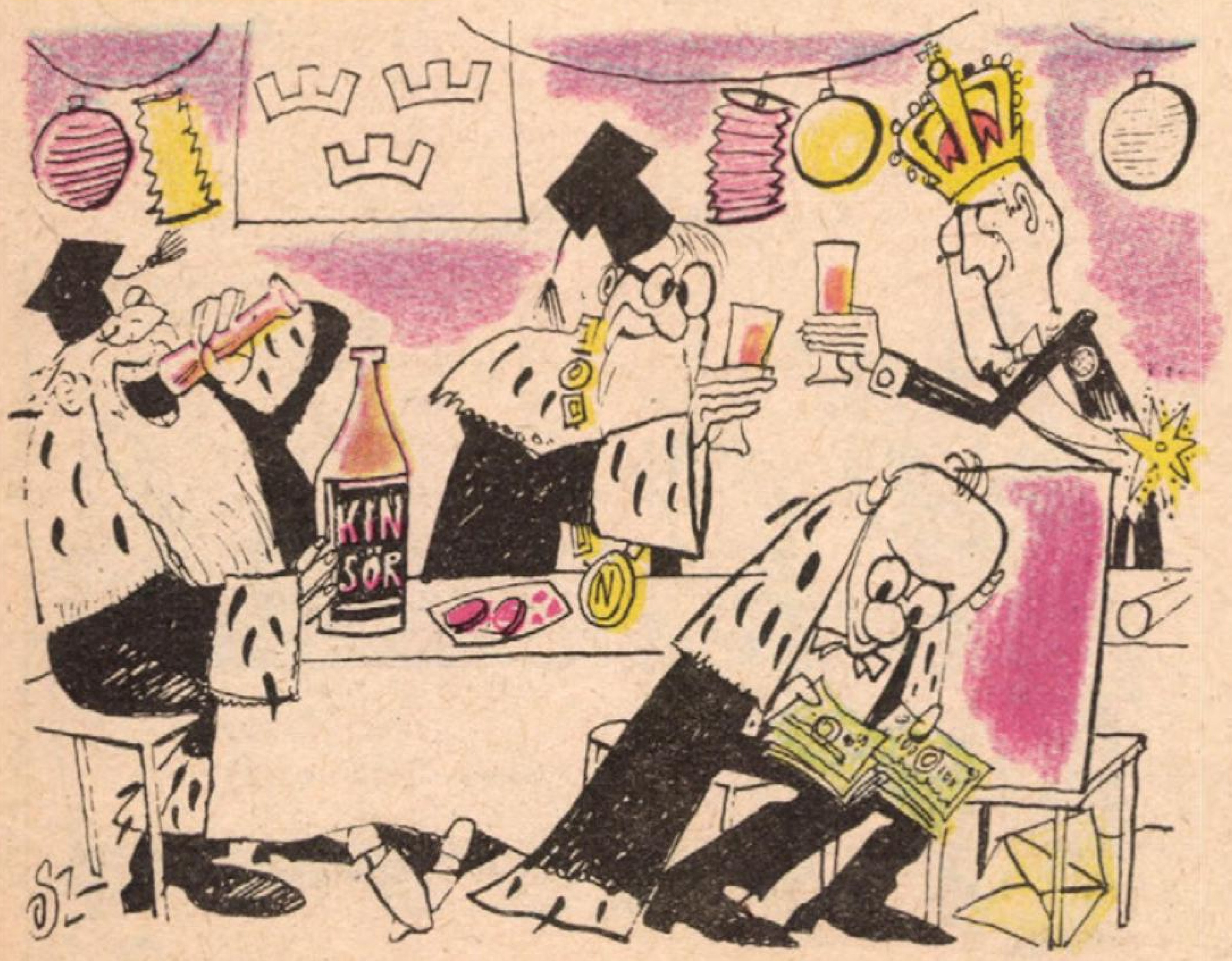
– Van, aki meg a Nobel-díjat sem veszi fel, én meg alig várom, hogy a KST-t felvehessem!

Vasvári Anna:



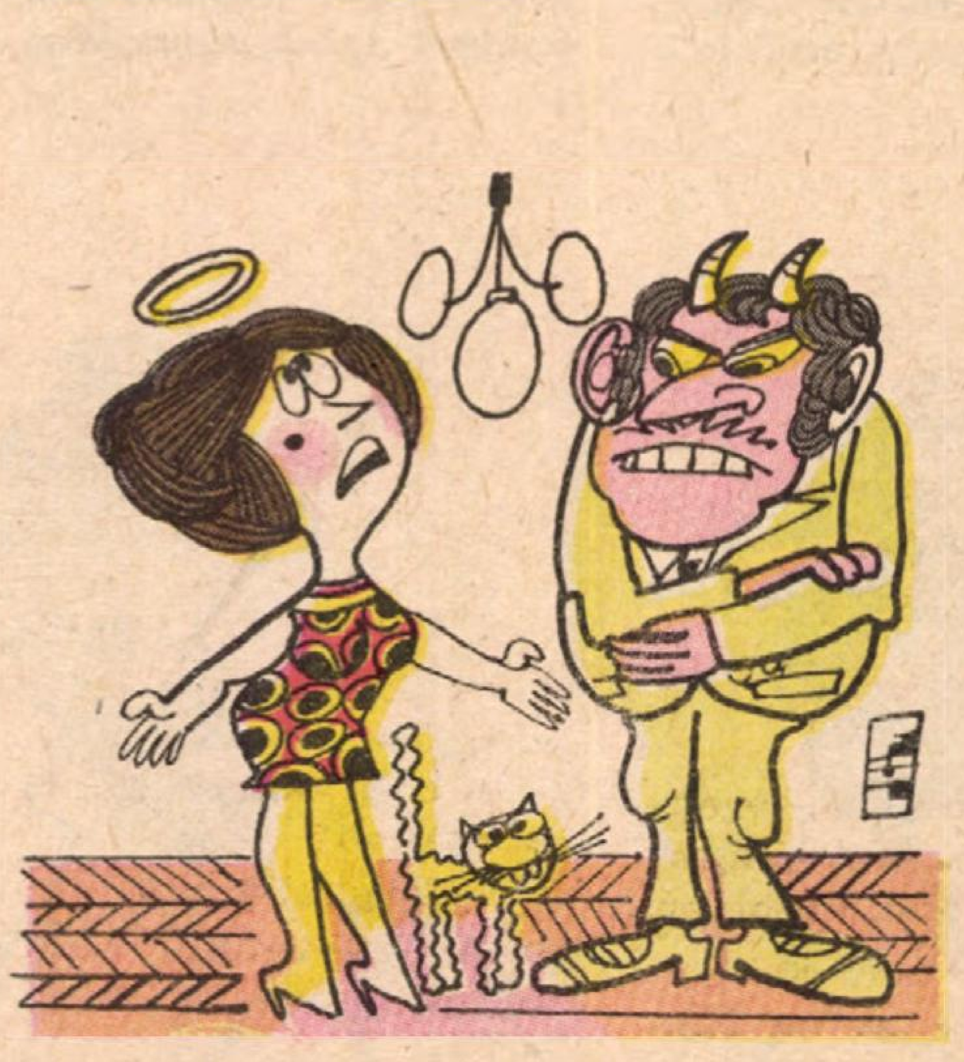
– Az a takarékos tudós, aki nem veszi át a Nobel-díjat, mert frakkot kellene csináltatnia . . .

Szűr-Szabó József:



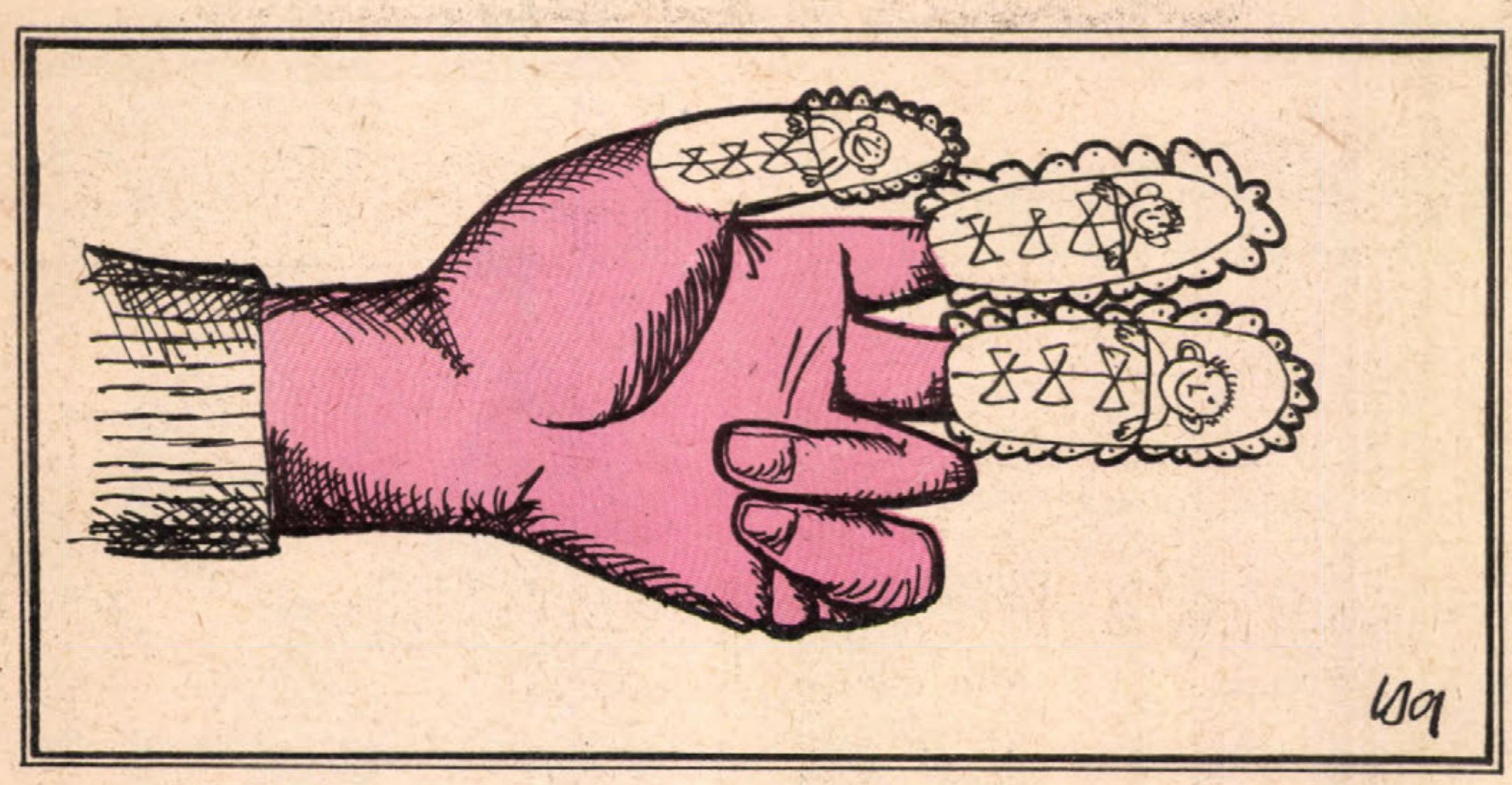
– Milyen lehet a Nobel-díj utáni muri?!

Fülöp György:

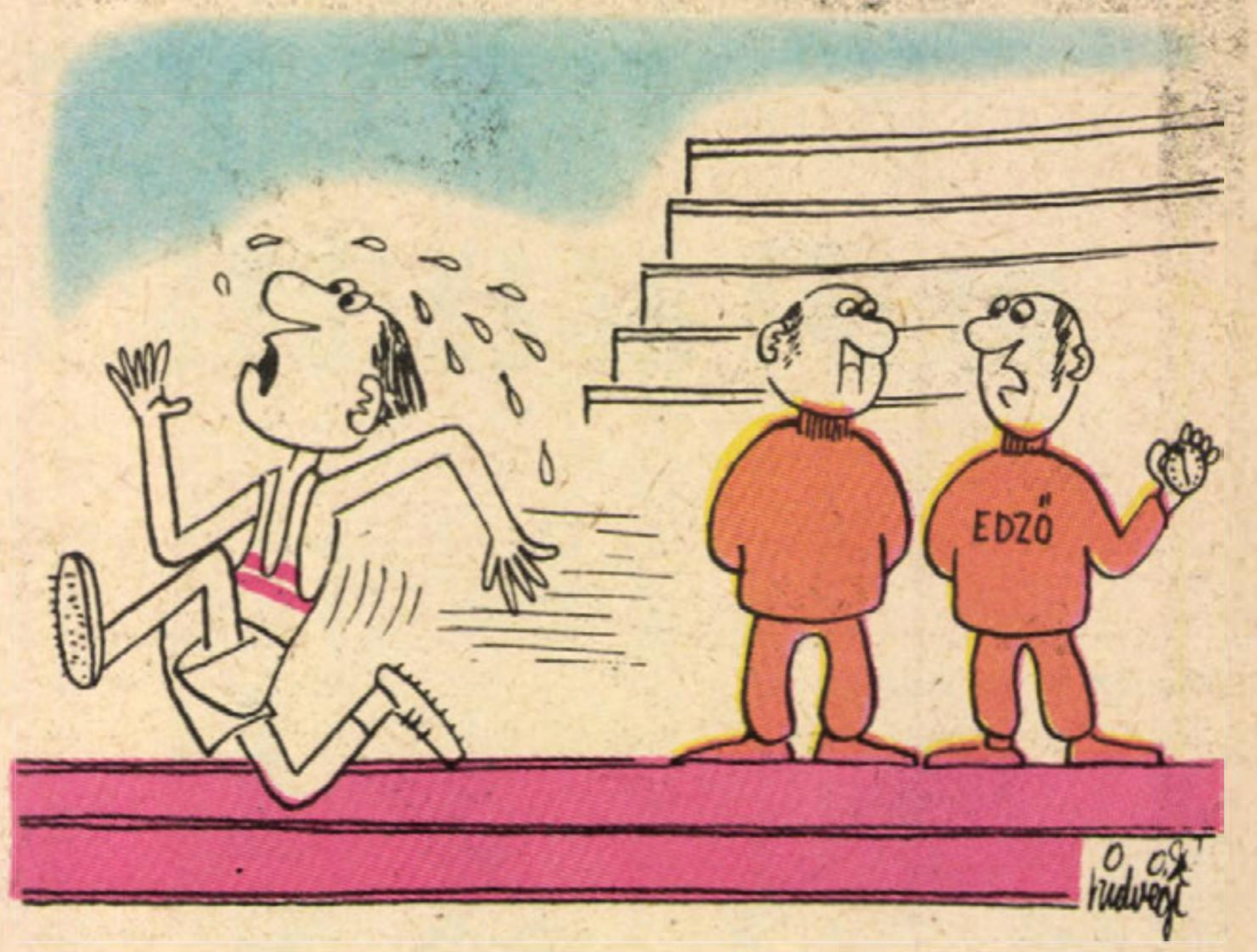


– A feleségem. Ő mondogatja mindig: aki velem megfér, az megérdemli a Nobel békedíjat.

ÚTMUTATÁS NÉPSZAPORULAT ÜGYEBEN



CSÚCSKÍSÉRLET



— Nincs szívem megmondani, hogy elromlott a stopper...

fehér folt

A kátyúba jutott Kilimandzsáró expedíció sorsa, nem vette el a kedvemet attól, hogy valami rendkívülire törjek. Nemcsak csúcsok vannak a világon, különben is tériszonyom van. Megfordult a fejemben egy sarki expedíció, de a hideget sem nagyon kedvelem és kétlem, hogy a Hajógyár a rendelkezésemre bocsátana egy atomjégtörőt, ami nélkül egy jobb ember ma már nem indul el sarkkutatni. Gonodoltam egy nagy oroszlánvadászatra is, de sajnálom a szegény fenevadakat, legszívesebben megsimogatnám a buksijukat, csak félő: mire észrevennék, hogy állatbarát vagyok, már megettek. Meg aztán egy oroszlánra nem lehet zászlót kitűzni, ami nélkül az egész expedíció nem ér semmit.

Végre eszembe jutott, hogy nálunk évente jelennek meg riportok, melyek a hazánk területén található fehér foltokról szólnak. Ez a nekem való feladat. Ehhez vízum sem kell, nem is olyan strapás és minek keressek én fehér foltot Ausztráliában, amikor itthon is akad. Legutóbb például az egyik riport címe ez volt: *„Fehér foltok hazánk művelődési térképén."* Ez az! Elő is vettem a fiam atlaszát, de azon csak barna foltokat találtam, melyek azt jelölték, hogy a gyerek földrajzóra alatt csokoládét evett. Végre megtaláltam a riportbéli fehér folt helyét és nekiálltam megszervezni az expedíciót, melynek vezetője, valamint legénysége én lettem. Nekem nem kellett teherautó, hónapokra elegendő konzerv, sőt kötél és szeges bakancs sem. Edzeni nem a Sas-hegyre jártam, hanem a városszéli talponállókba, mert azt olvastam, hogy a fehér folt népe általában itt tanyázik, a kultúrház helyett. A riportban azt is olvastam, hogy a fehér foltbéliek még a turistafőzőből is kiisszák a spirituszt, ha a helyi italboltot leltár miatt, vagy a vezető a hiány miatt bezárják.

Egyhónapos akklimatizálódás után kifejlődtek bennem a szükséges reflexek, már majdnem százszázalékos biztonsággal el tudtam hajolni egy alacsonyan szálló bugylibicska, vagy egy magasan szálló ököl elől.

Egy hétfői napon indultam el a hathúszassal és héttízkor, húszperces késéssel meg is érkeztem a Fehér Foltra. Szerencsém volt, mert a benszülöttek nem nagyon figyeltek rám, csak akkor néztek néhányan csodálkozva, amikor a Művelődési Ház kapuján beléptem. Valaki el is indult felém, de a társa visszahúzta:

— Biztos a megyétől jött...

Az igazgató fényesen berendezett irodájának egyik kagylófotelében harcolt a visszahúzó erőkkel. Jöttömre abbahagyta a küzdelmet és konyakot rántott, ami itt helyi szokás...

— Szóval felfedezni jött.

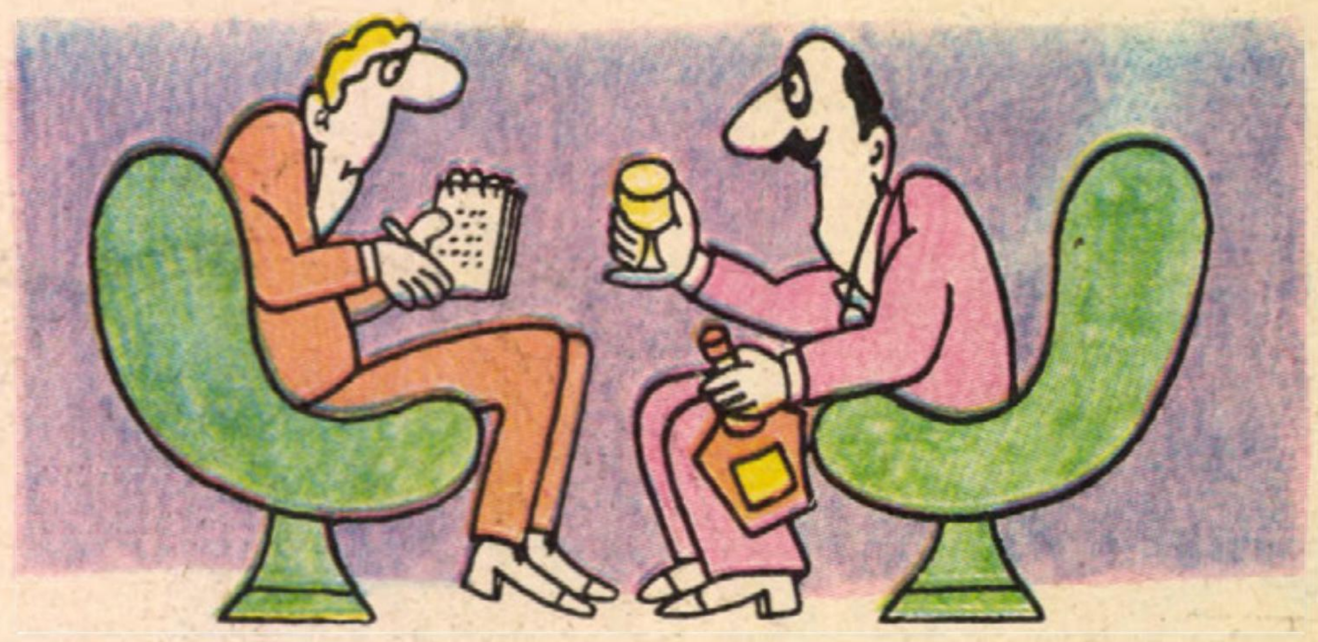
— Hagyja, az a megyének van... Szóval nézzen ki az ablakon. Látja ott azt a düledező viskót?

— Látom!

— Nos, az a múlt! Meghagytuk, hogy legyen mihez viszonyítani, azt a világot, ami a jövő...

— Az emberekről beszéljen...

— Azok is vannak... Hát kérem... Szóval mit akar hallani?



Az a kérdés, hogy optimista, vagy pesszimista?

— Ez is, az is — válaszoltam. — De miért fontos ez?

— A múltkor itt volt egy utazó, aki szociológusnak nevezte magát: ő azt kereste, hogy mi a fejlődés a Fehér Folton. Másnap jött egy újságíró, aki leleplező riportot kívánt írni...

— Ilyen nagy a forgalom?

— Mi vagyunk a legközelebbi Fehér Folt — mondta büszkén az igazgató és újabb pohár konyakot fogott rám. Közben belelapoztam a ház naplójába...

— Hogy miért fehér folt ez a táj? — mutattam ki a rozsdavörösbe hajló fasorra.

— Mert ugyebár az emberi fejekben még sok a visszahúzó erő. Látja azt a sok embert? A kocsmába mennek. Magyarnóta estet rendez a gebines, hogy jobban fogyjon az ital...

— Különben nem fogy?

— Hát tudja, az a helyzet, hogy zsugoriak a népek. Gyűjtenek kocsira, tévére...

— Ez jó!

— De nem járnak a szakkörbe, az ismeretterjesztő előadásra...

— Nézik a tévét... Az is jó...

— Nézik, de nem értik. Ha Fórum van, vagy művészfilm, elmenekülnek a kocsmába. Bezzeg ha az Angyal, vagy a Megrém felügyelő, akkor...

— Kiürül a kocsma! — mondom örömmel.

— Vagy ott nézik, mert a gebines is beállított egyet, méghozzá színest...

— És a fiatalság?

— Pestre jár — legyint lemondóan. — Az ottani fehér foltokra.

— Sok szép új házat láttam — mondom.

— Az bizony van. Mindegyikbe fürdőszobát is építettek. Mert az státusszimbólum!

— Emellett fürödni is lehet benne — állapítom meg.

— Nézze, így nem boldogulunk — kiált rám és elteszi a konyakot. — Ha jót akar írni, mesélek magának a sokszáz kocsiról, színes tévékről, zongorákról... Ha negatív példáért utazott ide, az is van: olyan léhűtőt mutatok, hogy megnyalja a tíz ujját. De így összevissza nem lehet beszélni... Maga még nagyon kezdő utazó lehet... — mondta és felállt.

Reményvesztetten indultam az állomás felé. Csak a vonaton jutott eszembe, hogy a zászlót elfelejtettem kitűzni.

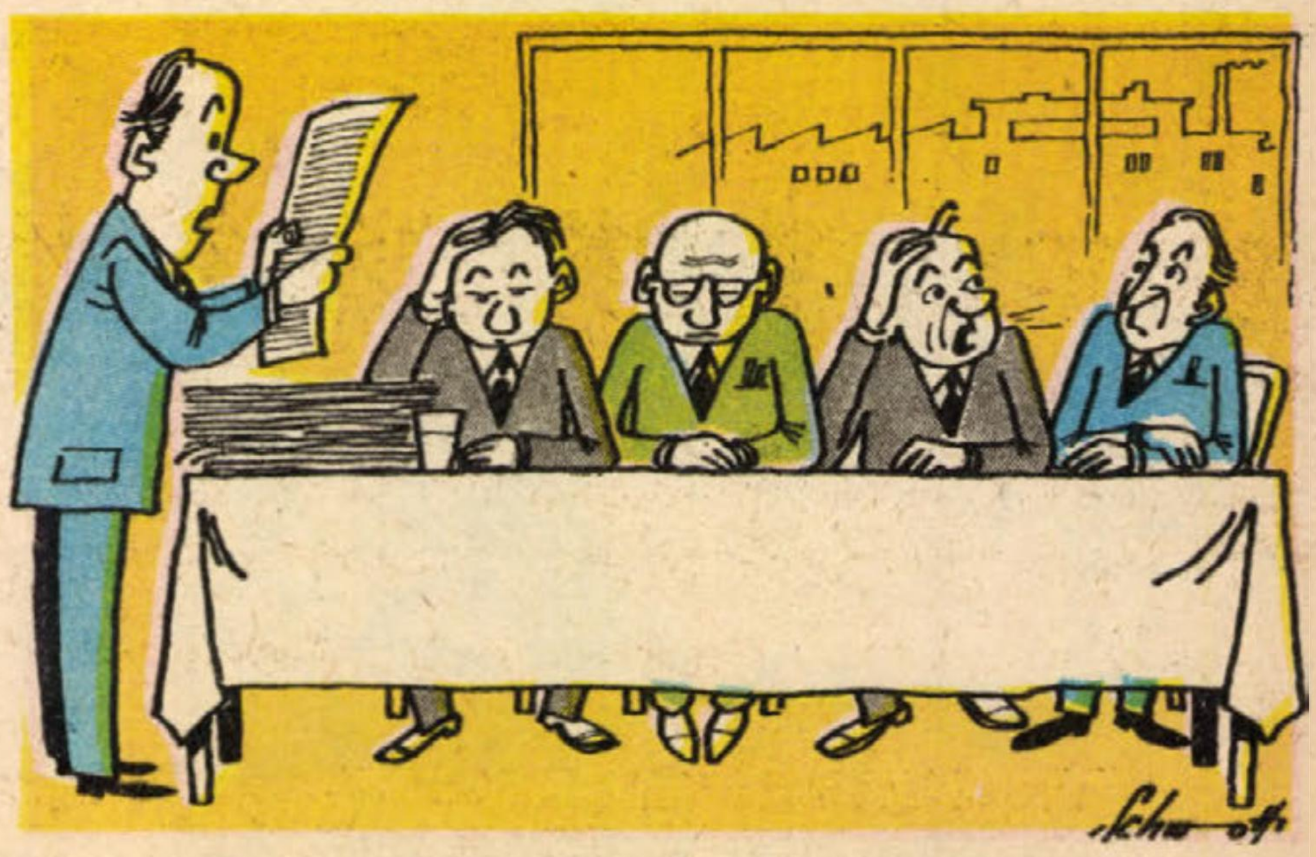
Ősz Ferenc

NŐI DOLGOK



A sapka fejlődése.

HOSSZÚ ÉRTEKEZLET



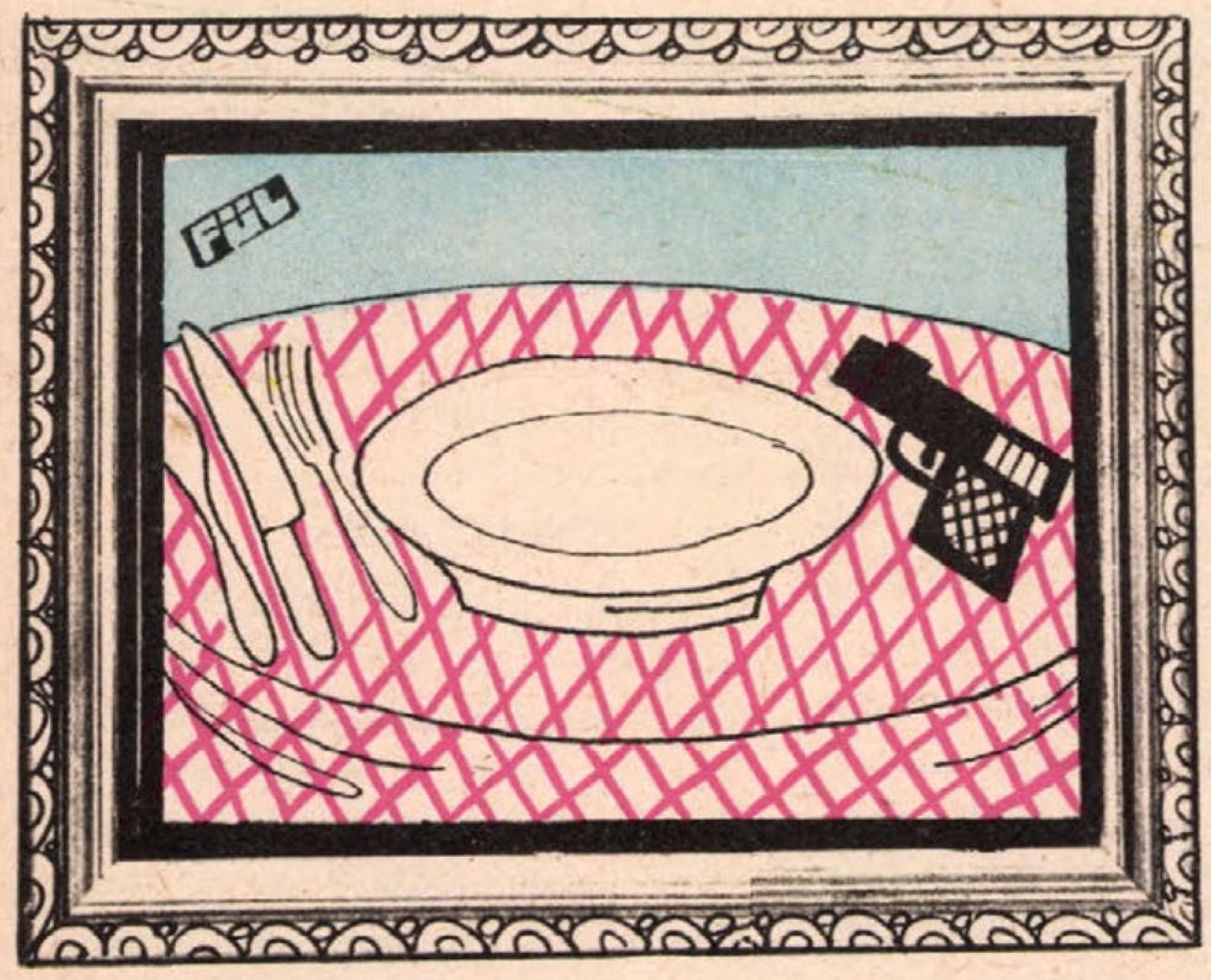
— Ez már a harmadik határidő, ami itt jár le az értekezleten...

CSENDÉLET

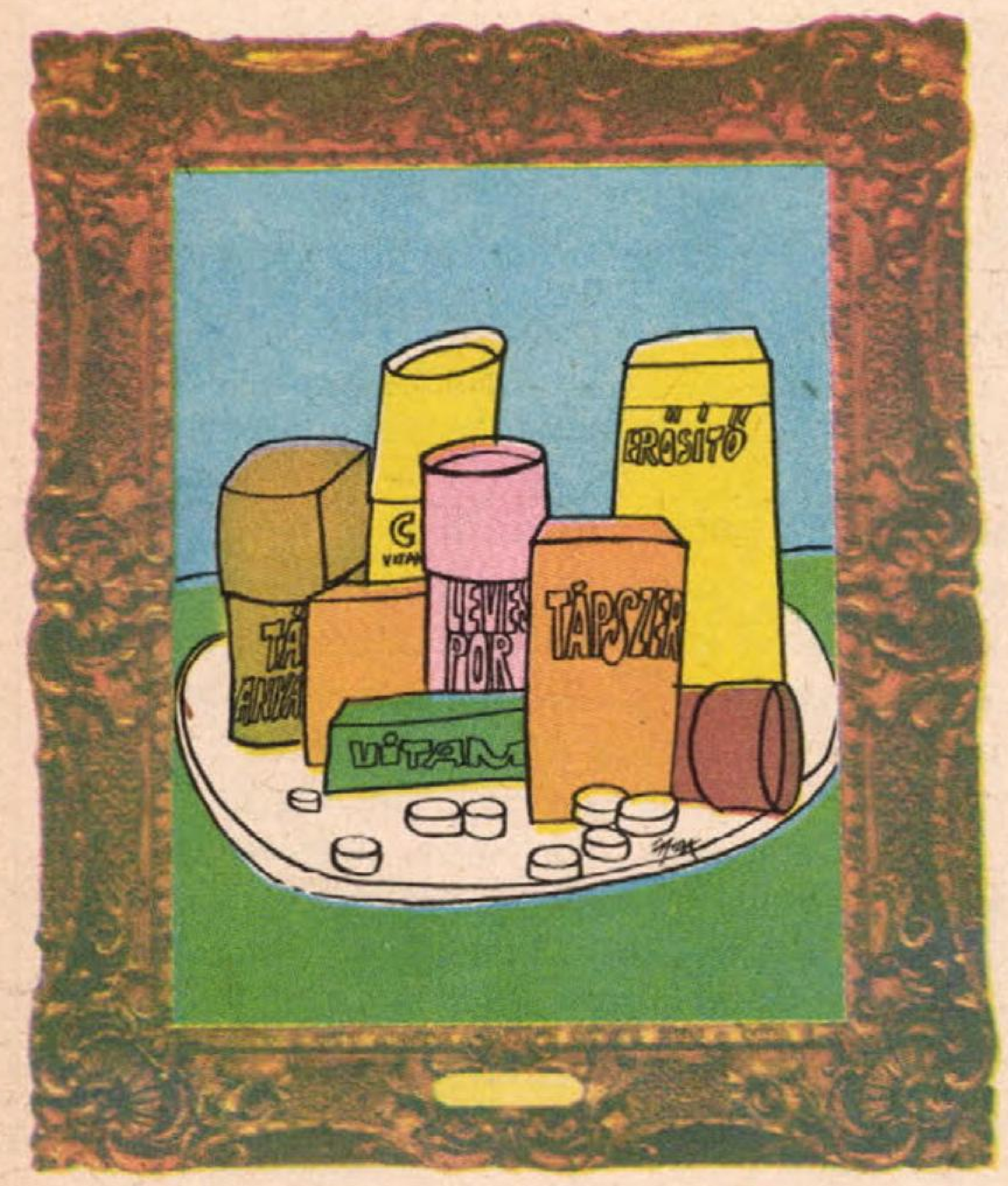


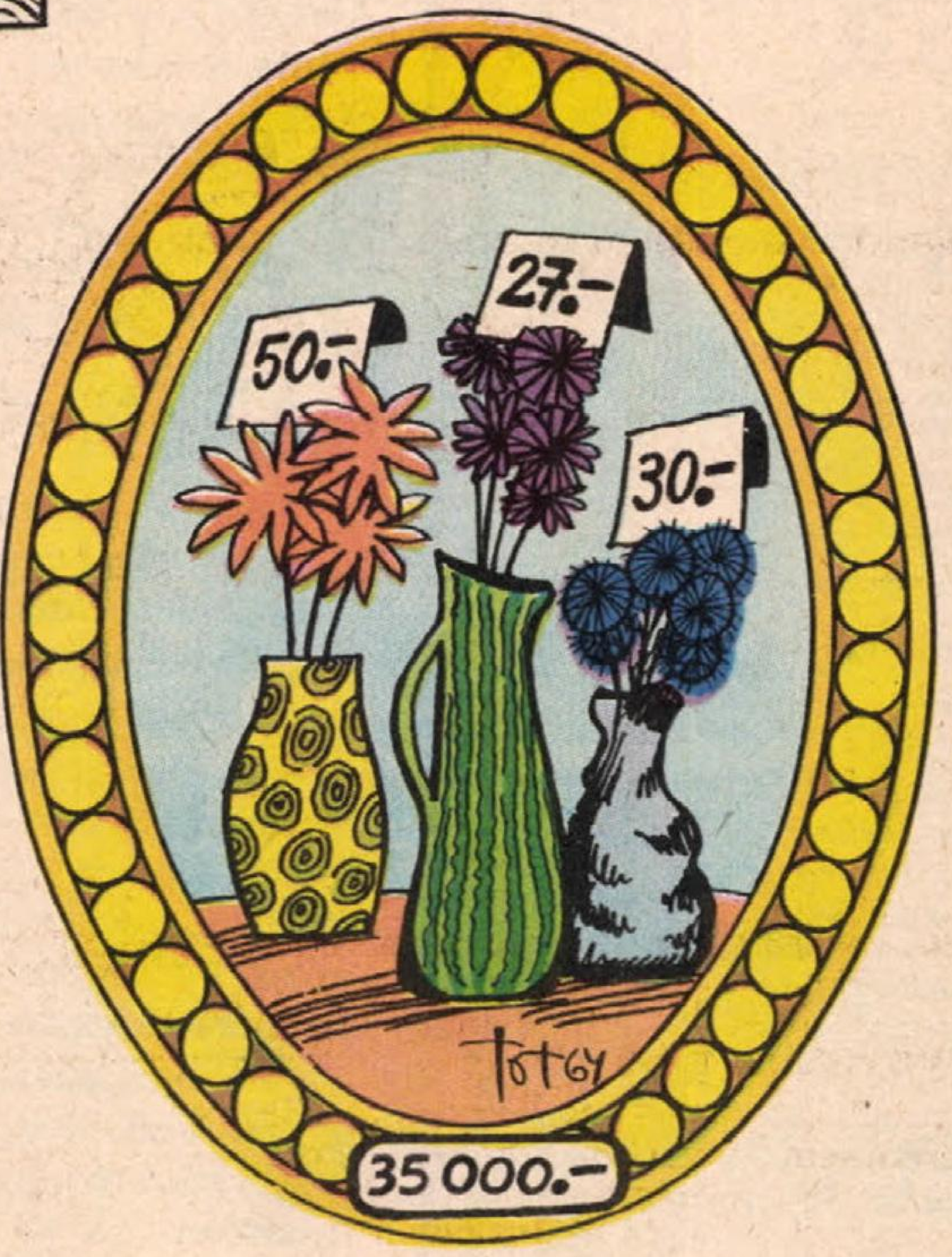


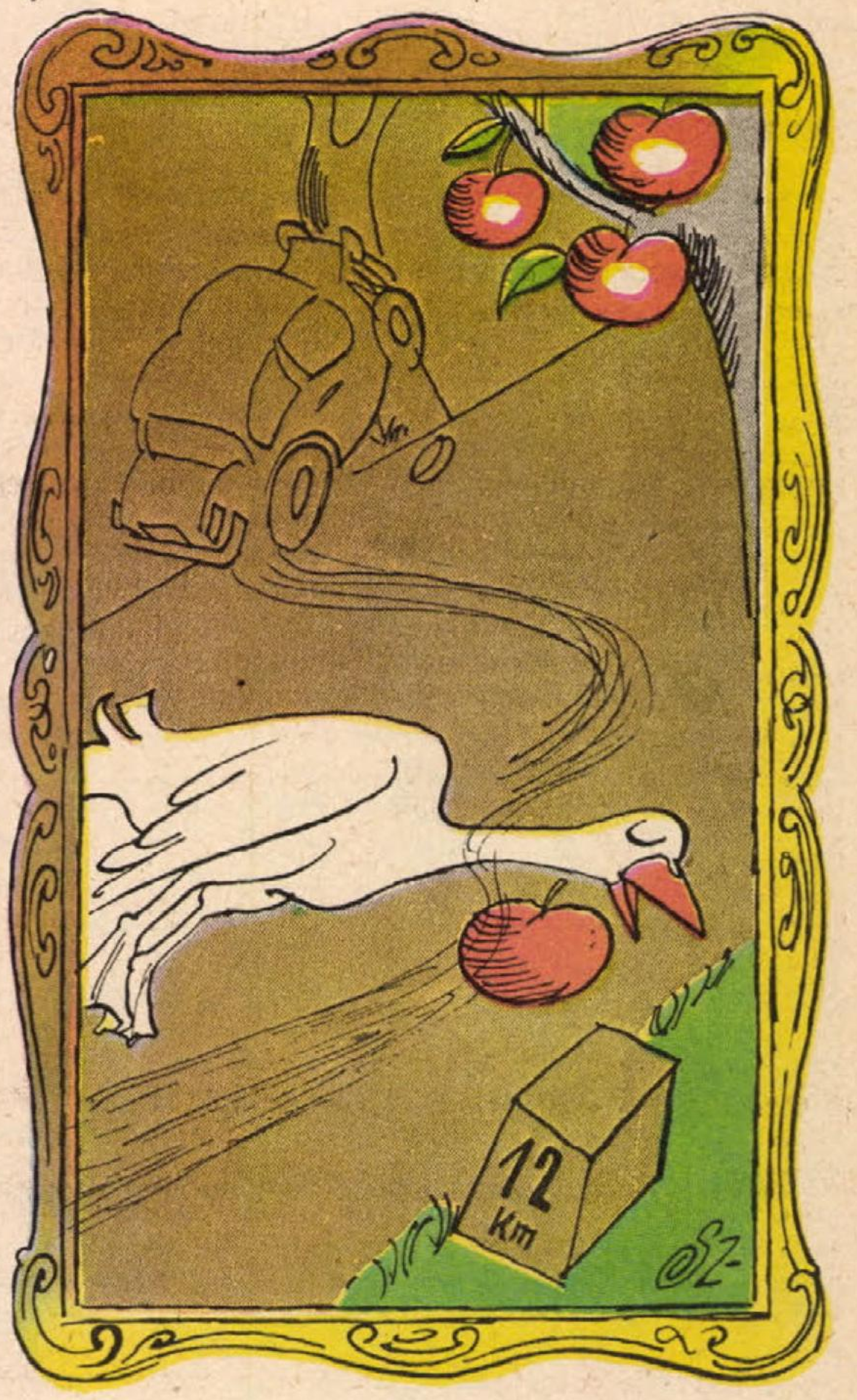


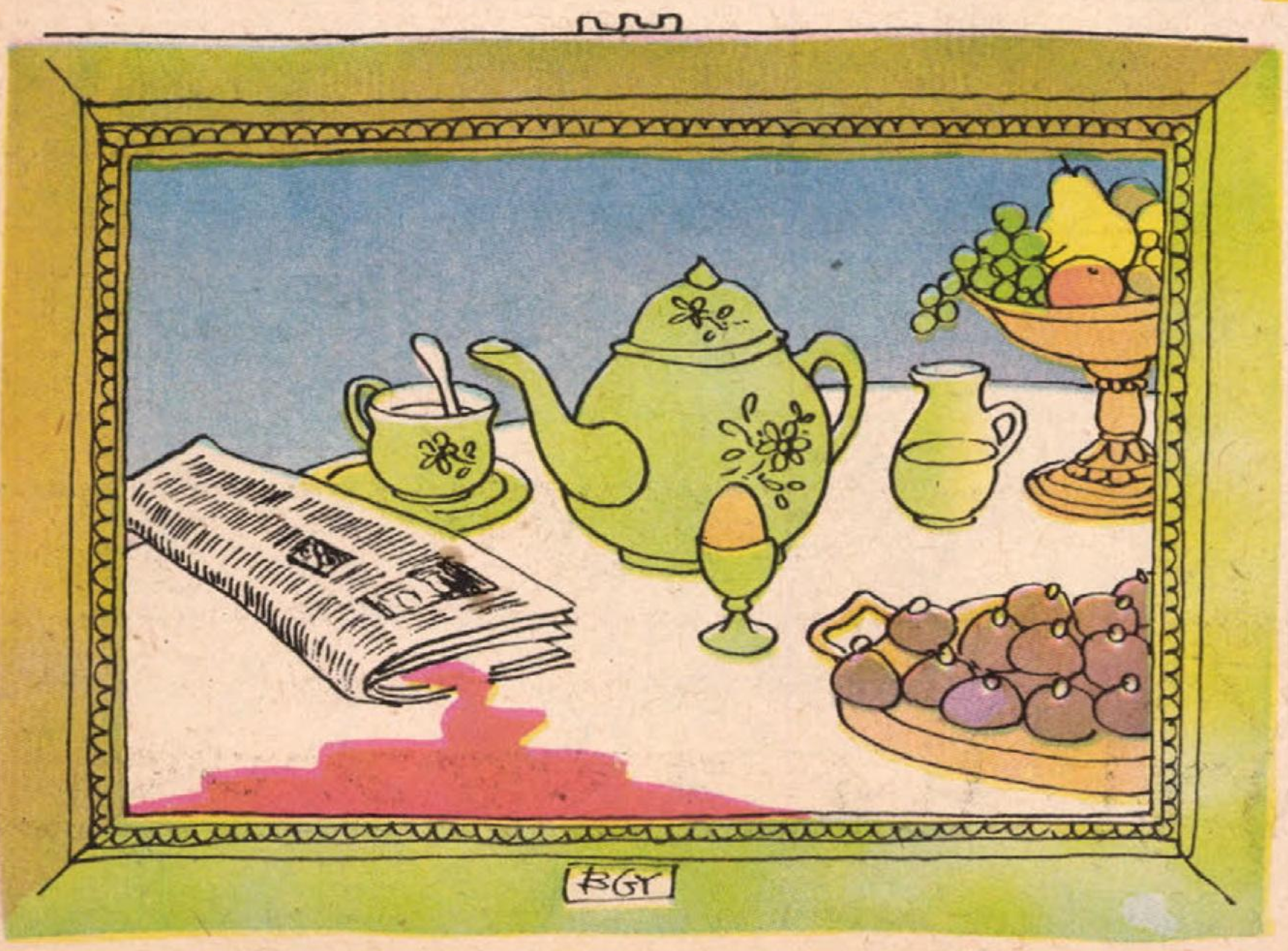


HEGEDÜS,
FÜLÖP,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
TÓT,
SZŰR-SZABÓ,
BRENNER,
VÁRNAI





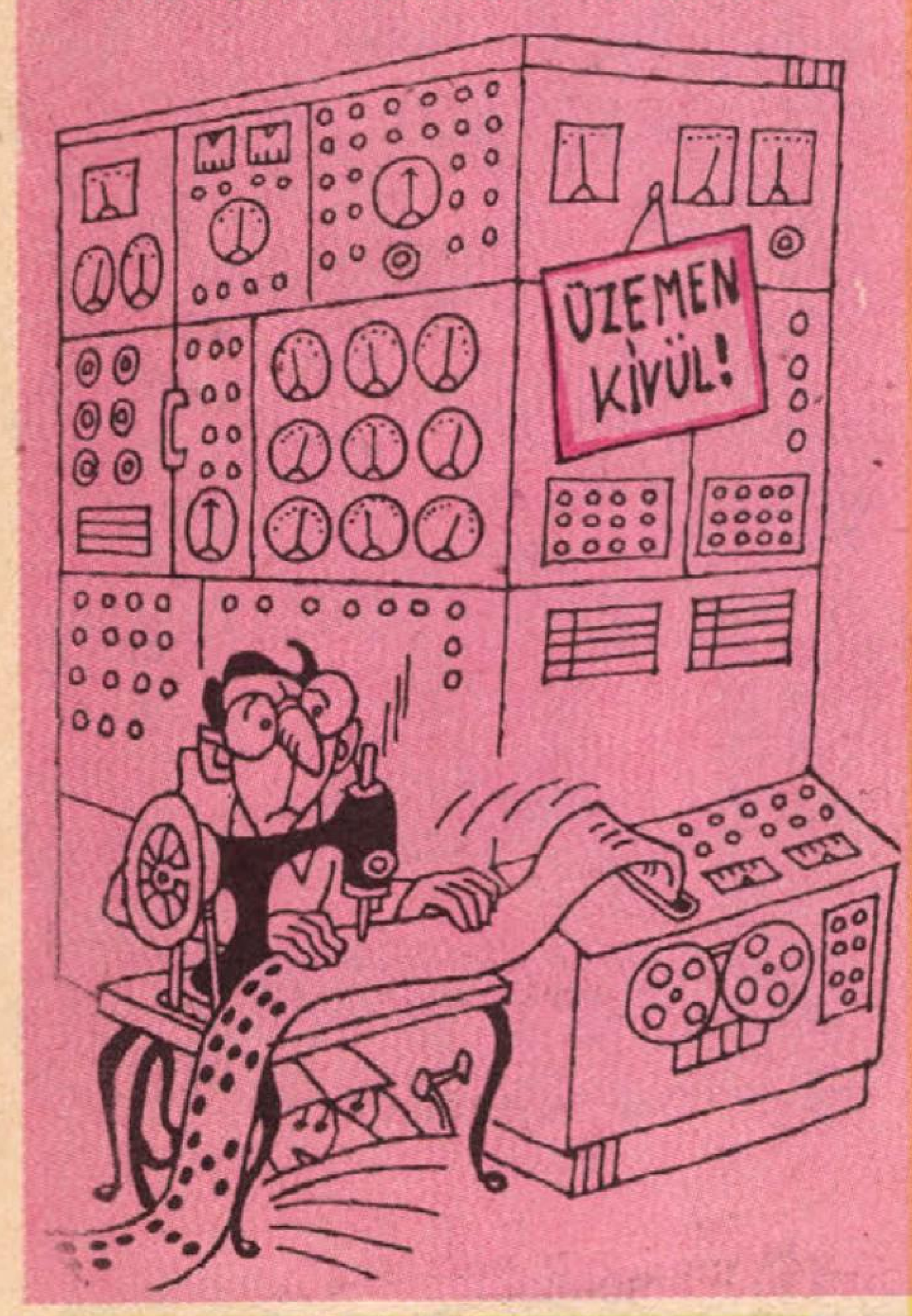






IMPORT HUMOR (NDK)

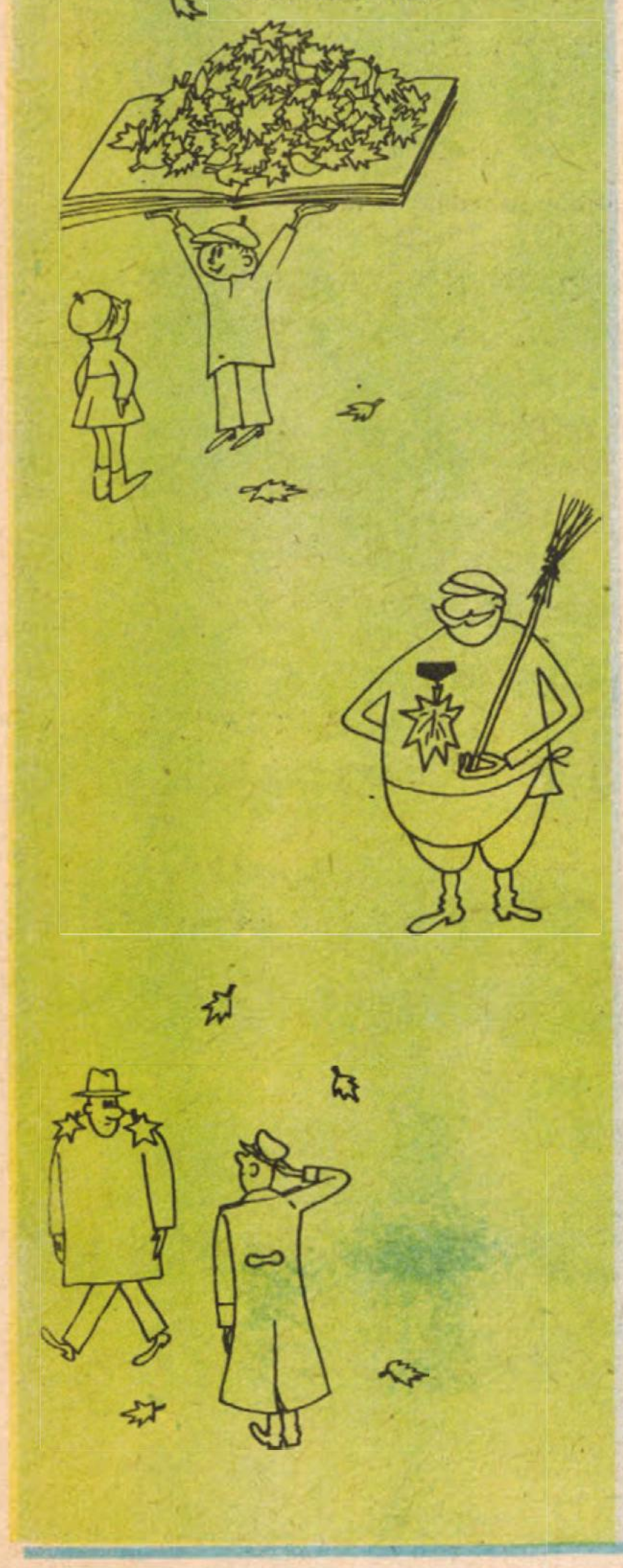
HA A KOMPUTER NEM MŰKÖDIK



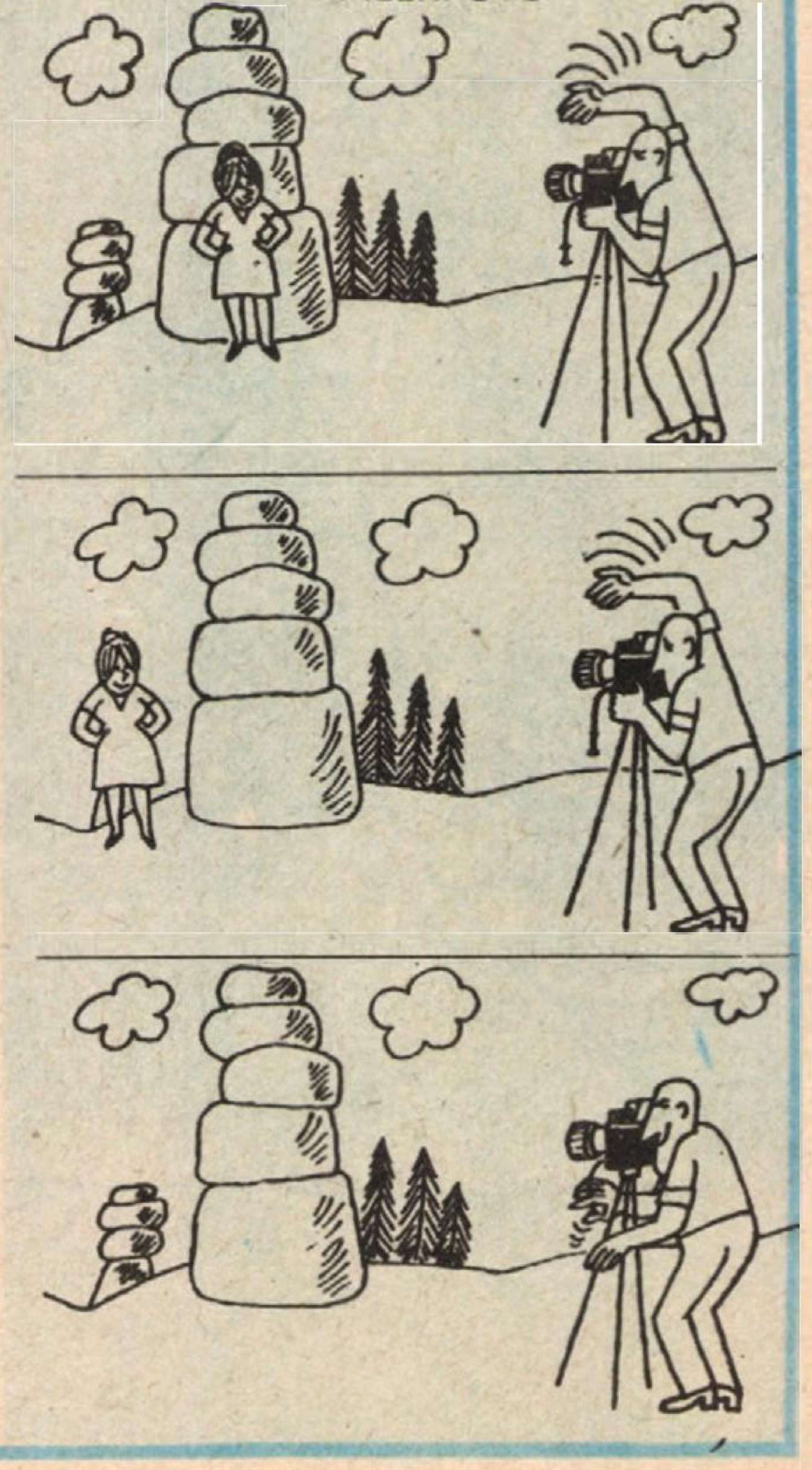
PRECÍZ EMBER



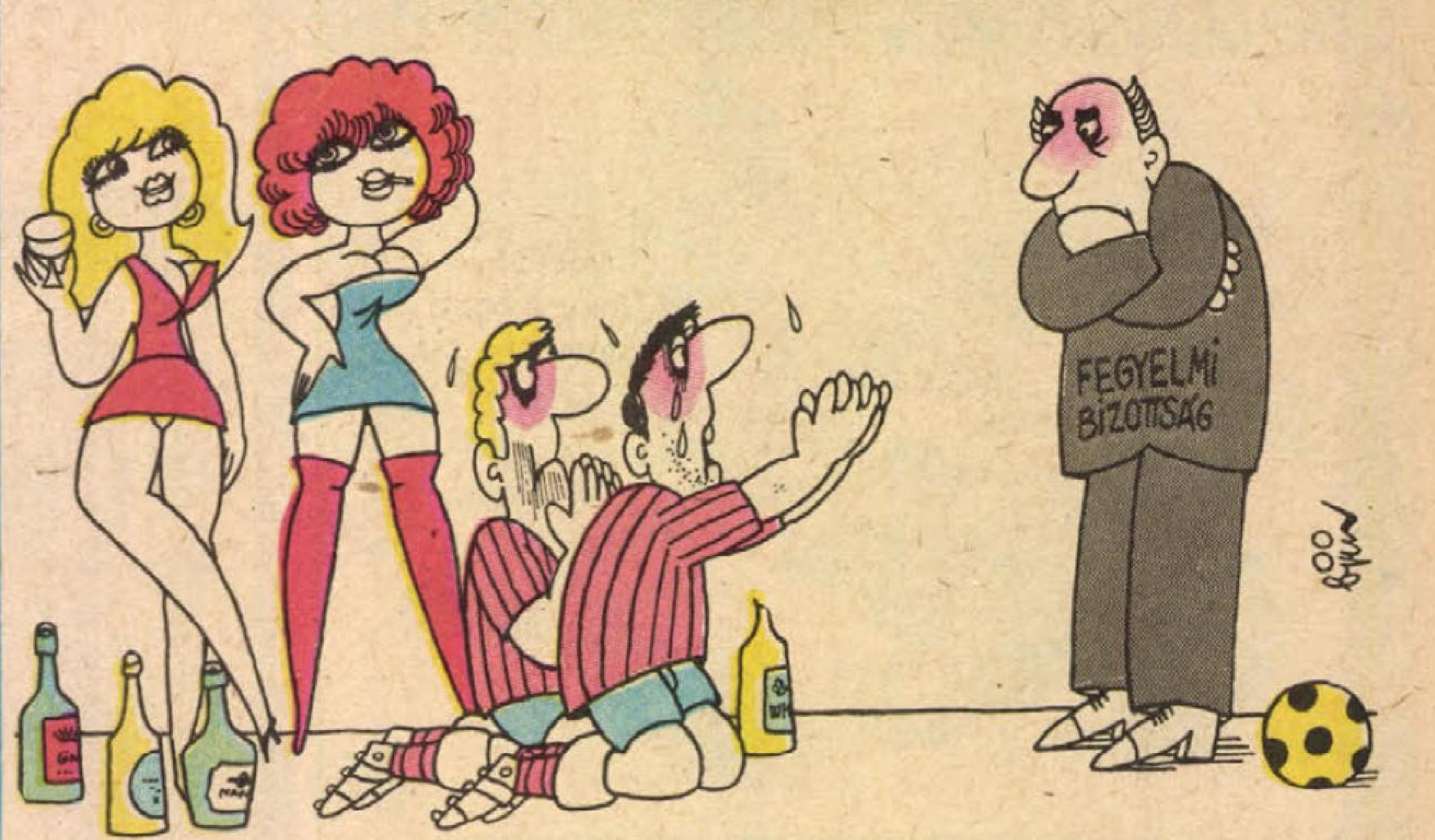
ŐSZI LEVELEK



EMLÉKFOTÓ



MINDENNAPOS BŰNBÁNAT



– És bocsásd meg a mi vétkeinket...

újításom a vonaton

A javaslatok, melyeket az alábbiakban leszek szíves előterjeszteni, az utasok nevelését célozzák, és úgy vélem, megvalósításuk igen kedvezően hatna a többi utas kedélyállapotára.

Két év óta mindennap utazom vonattal, volt lehetőségem megfigyelni — és a saját bőrömön érezni — a kellemetlenkedő utasfajta módszereit. Kidolgoztam az ellenmódszereket. Kérem a MÁV illetékeseit, fogadják el. Az újítási díjat azonban ne utalják ki, hanem fordítsák a megvalósítandó technikai eszközökre.

1. Fejbunkó az ajtócsapkodóknak.

Minden fülkezáró vonatajtó fölé műanyag bunkót kell szerelni, persze nem habszivacsból. Ha valaki rendesen csukja az ajtót, a bunkó meg se mozdul, ám ha valaki becsapja, belöki, sőt kéjelegve bevágja, akkor a bunkó lecsap az ürgére. Pontosan és igazságosan. Aki vadabbul csapja az ajtót, az nagyobbat kap a feje búbjára. A rugós szerkezet főként olyan fiatalemberek megnevelésében lenne hatásos, akik a vonat utolsó kocsiján szállnak fel, végigmennek az egész szerelvényen és minden ajtót jól bevágnak.

2. Bűzösítő gázálarc.

Azoknak az utasoknak kell viselniük, legalább fél óráig, akik nem engedik meg ősszel, télen és kora tavasszal a legkisebb szellőztetést sem. A bűzösítő gázálarc olyan, hogy illatát csak az érzi, akinek az arcára felcsatolják. Az illat legalább háromféle szag keveréke, például záptojás, rothadt káposztalevél és pacsuli kölnivel meglocsolt görény farabúbja.

3. Tolvajok felékesítése a lopott holmival.

Aki villanykapcsolót, kilincset stb. lop a vonatfülkéből, s tetten érik, egy hónapig megtarthatja a zsákmányt — a nyakában. Úgy kell fölerősíteni rövid láncon, hogy ne tudja levenni és közvetlenül a nyaka alatt lógjon, tehát ne akadályozza a mosakodásban. Az egy hónap elteltével a KÖJÁL megvizsgálná, mennyire tisztult meg az illető lelkileg. Ha az eredmény nem kielégítő, a páciens három esztendeig csak úgy utazhat, hogy az indulásra kész vonatra sose engedik fel, hanem mindig csak a következőre.

Gemenci József

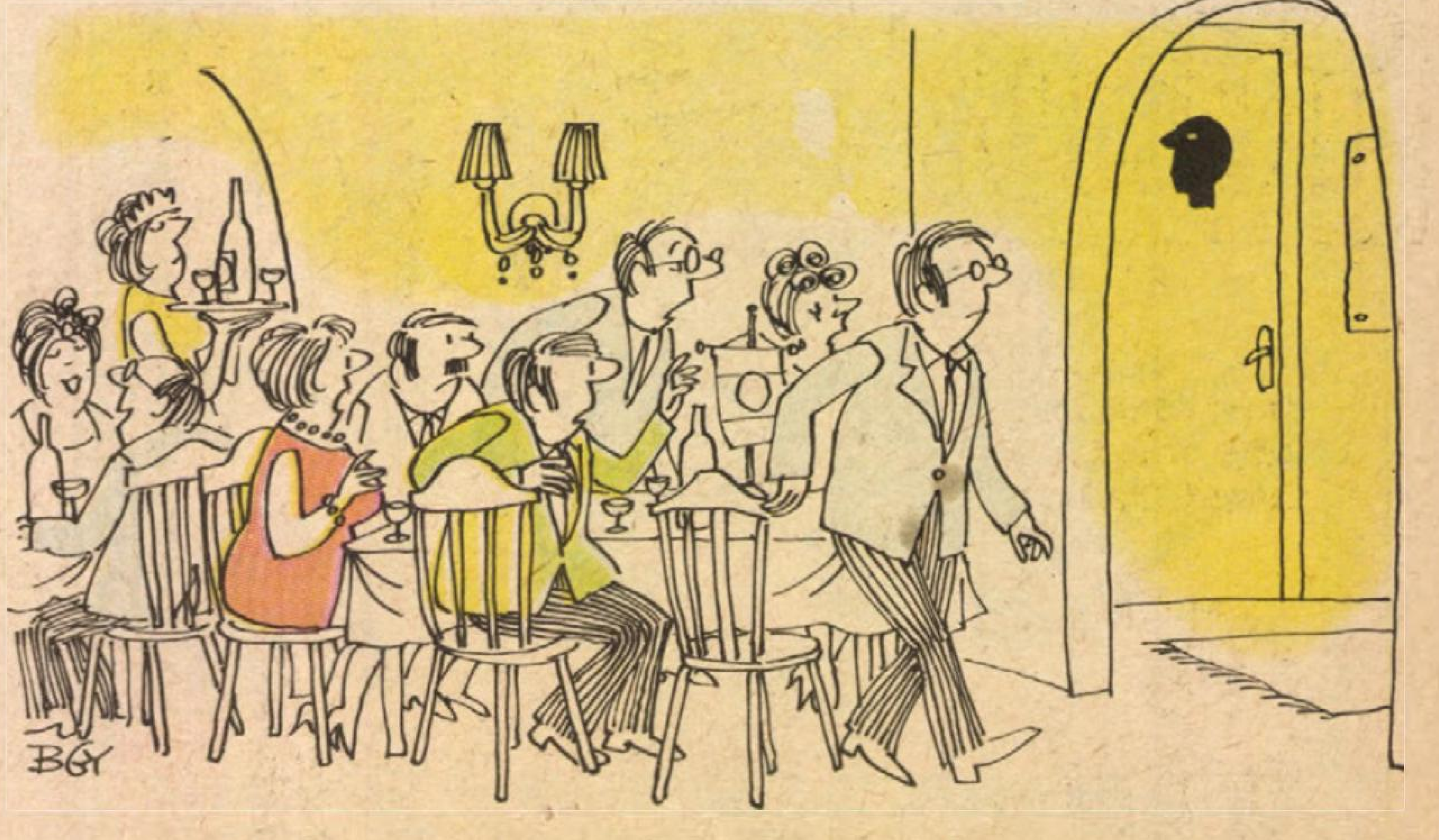
HOGY VAGY?



— Jó kérdés. Hiszen már a nyolcvanat taposom,
Vagyishogy a nyolcvan tapos engem főleg.
Az élet, ámbár még jócskán adósom,
de ő már régen nem tart hitelezőnek.
Én kenyerem javát tehát megettem.
Hét évtized... Ennyi van megettem,
Míg te csak hatvan vagy, szép öcsém, Berci!
A javát megettem... S egyre szárazabb a — sercli...

György Ferenc

MAGYAR VENDÉGLÁTÓIPAR



– Le kell beszélni róla, jobb, ha nem látja azt a helyiséget!

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.



Meresz, új történelemszemlélet.

(Pusztacsaládon fényképezte Nagy Gyula Csaba, soproni olvasónk)



Kispekuláltuk! Ezen a gyalogúton kizárólag gyalogosok közlekedhetnek, kivéve, ha gyalog közlekednek.

(Budaörsön fotózta Novák Péter)

November 22-én
16-18·30 óráig

A szerelem anatómiája

c. lengyel filmmel működik a MESEMOZINK

Szeretettel várjuk 2—6 éves korú gyermekeiket!

És az aranyos csöppségek bizonyára csengő kacajjal követik majd a fordulatokban gazdag, bűbájos mesefilm bohókás cselekményét. Ez világcsúcs, a felvilágosító munkát persze előbb is el lehet kezdeni. De nem érdemes.

(A Fővárosi Művelődési Ház falán észlelte Pékh Gyula)

DIRIB-DARAB

FELIRATOK

„Az állatokat bántalmazni tilos!” — olvastam több helyütt, így az Állatkertben is.

De azt még sohasem olvastam sehol: *„Az embereket bántalmazni tilos!”*...

TANÁCS

— *Szünet nélkül gondolkozom és mégse jut eszembe semmi. Mit csináljak?*

— *Tartsál szüneteket*...

IRODALOM

Milyen gyakran lehet ilyen panaszt hallani:

— Nem érti meg az írót a kora...

S milyen ritkán lehet ilyen panaszt hallani:

— Nem érti meg a korát az író...

SZERV-ÁTÜLTETÉS AVAGY A JÖVŐ ÚTJA

— *Kicseréltettem a szívemet — mondta valaki —, mert a régi túlságosan lágy volt*...

VÉLEMÉNY

Az emberek egyformák, csak a hibák különböznek egymástól...

ELADÓ LÁNY

Így szólt egy apa:

— *Annyiért nem adom*...

LELTÁROZÁS

Egy csillagász aggódva szólt:

— Már megint egy csillaggal kevesebb van az égen...

MÉRTÉK

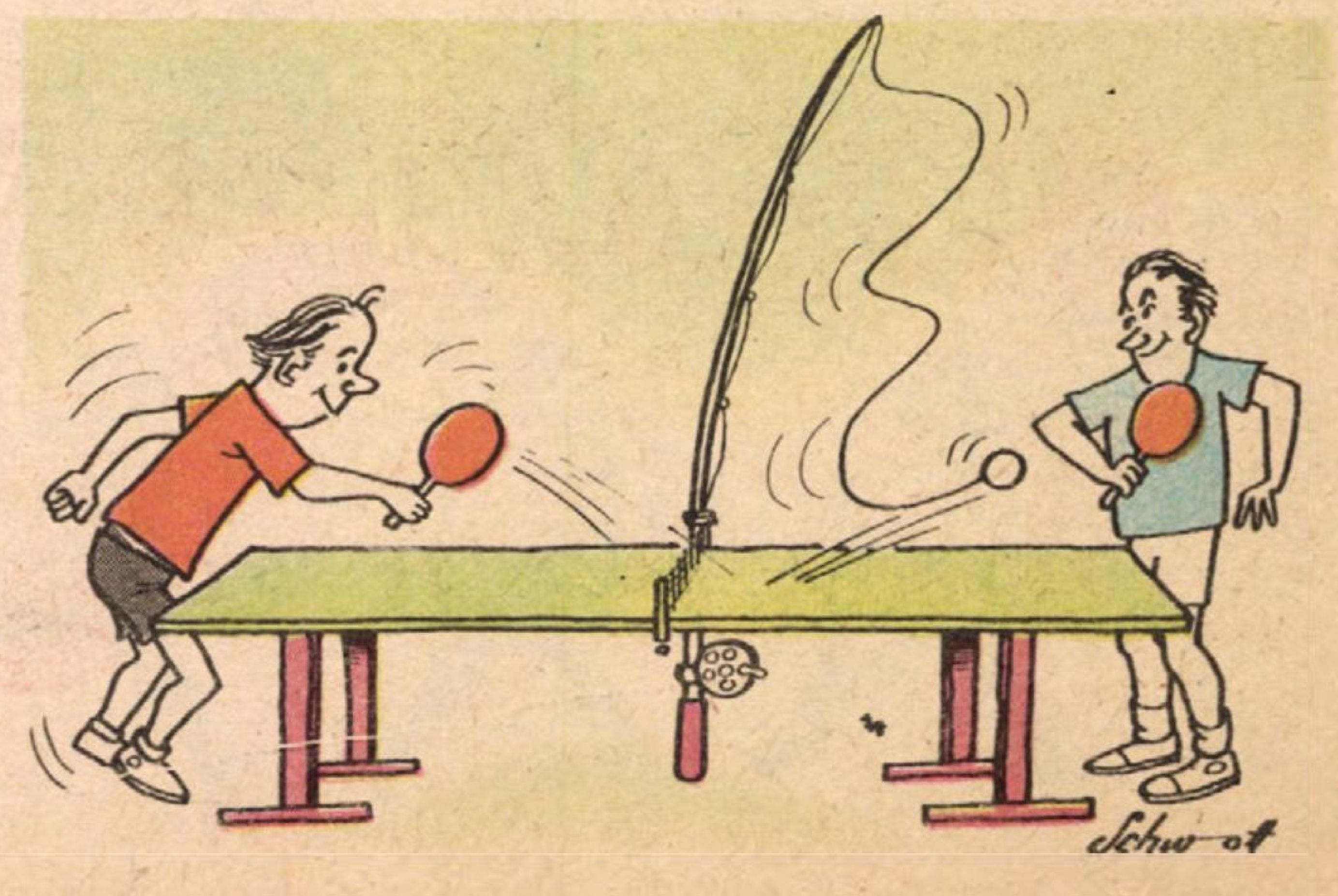
Így szólt egy kopasz ember:

— *A kétezer méternél magasabb negyek is kopaszak*...

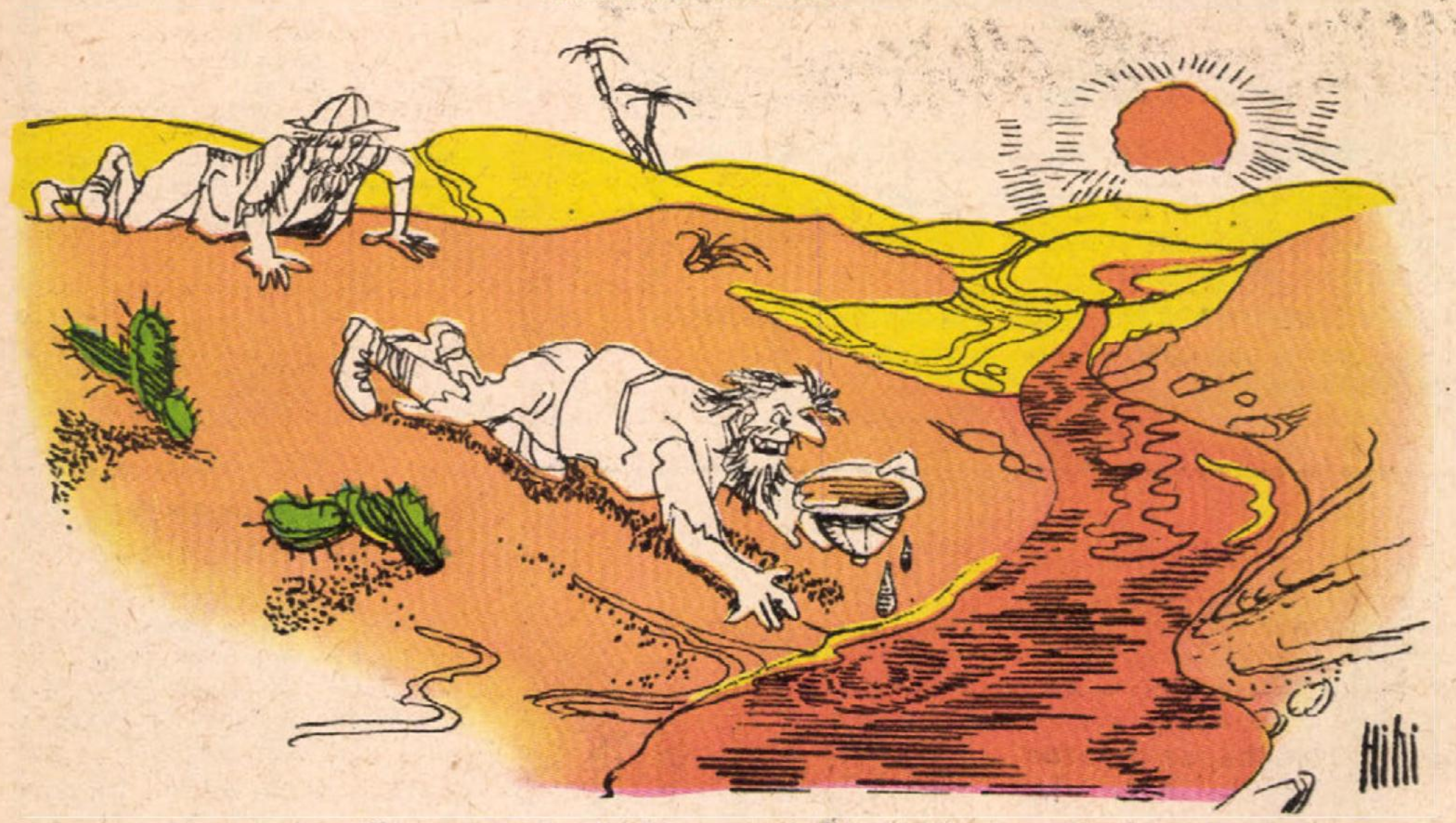
B. Szilágyi János

REMEK MEGOLDÁS

Nem kell a labdáért futkosni.

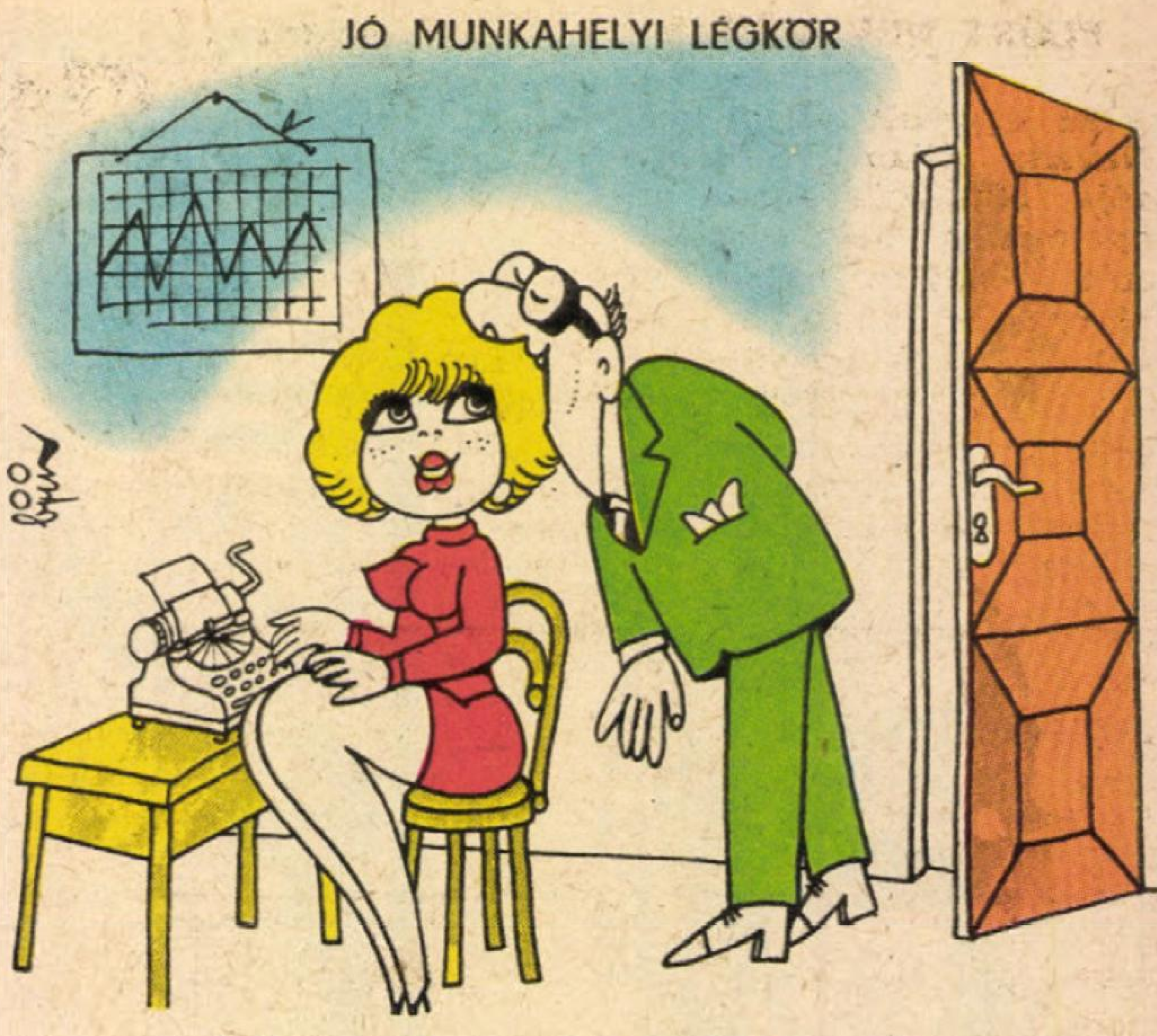


PARADOX HELYZET



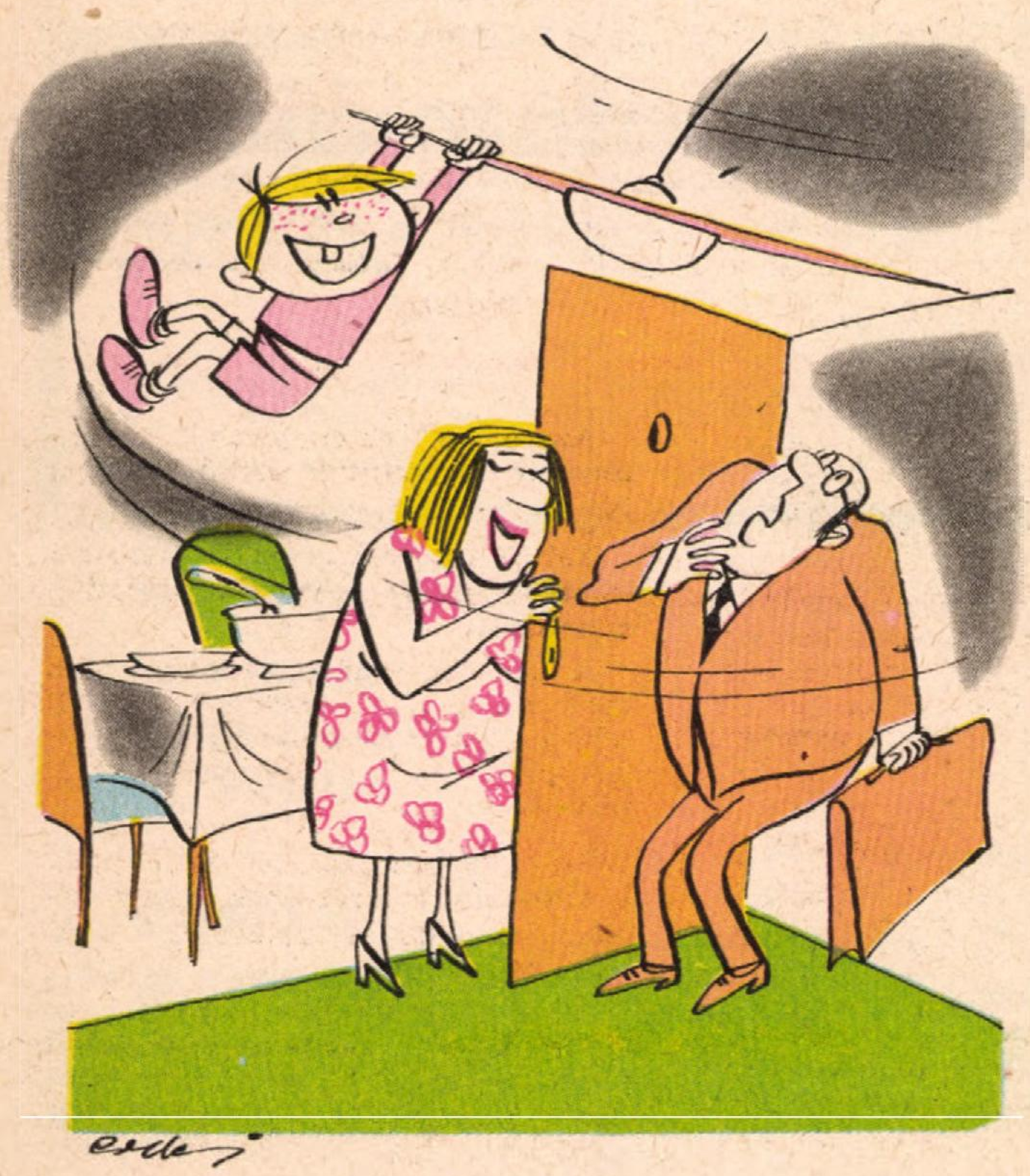
– Ipartól szennyezett víz! Megmenekültünk! Közel a város!

JÓ MUNKAHELYI LÉGKÖR



– Milyen kellemes illatú a kölnije, Lilike...

KEVÉS A TORNATEREM



– Valahol kell tornásznia a gyereknek...

* * * * * * * * * *

MUMUSOLÁS

Rájöttem valamire. Ugyanis rengeteg zűrt okoz, hogy az élet egyes területein az igények olykor meghaladták a lehetőségeket. Ilyenkor két eset lehetséges. Vagy zavart mosollyal próbálunk mentegetőzni és az objektív nehézségeket emlegetjük, vagy pedig pokolba kívánjuk azokat, akik zavart mosollyal mentegetőznek és az objektív nehézségeket emlegetik.

Csacsiság.

Jól képzett lebeszélő szolgálatot kell létesíteni és kész. Ez később akár népi jelleget is ölthet, mint Mohácson a busójárás.

Mondjuk, hogy háromszoros túljelentkezés van az egyetemen. Buzgó fiatalokat elküldeni keserves ügy, mindkét félnek tüske marad a szívében. Buzgó fiatalokat elmumusolni már egészen más dolog.

Felvételi előtt tehát végigvezetjük a jelentkezőket az intézmény folyosóin. Előballagás. Benézünk a vizsgaterembe. A bizottság előtt éppen egy Albert Einsteinnek öltözött mumusoló áll és azt mondja:

— A speciális relativitás elmélete szerint az általános természettörvényeket kifejező egyenletek ugyanolyan alakú egyenletekbe mennek át, ha a K vonatkoztató test x, y, z, t téridő változás helyett a Lorentz-transzformáció alkalmazásával egy új K' vonatkoztató test x', y', z', t' téridő változóit vezetjük be.

— Na elég lesz Einsteinkém — mondja erre egy



tanársegédnek álcázott mumusoló. — Ha beéri egy gyenge kettessel, részemről a fáklyásmenet.

A jelentkezők egyharmada erre máris lekopik.

A szomszéd vizsgateremből egy Isaac Newtonnak öltözött mumusoló támolyog ki. Zokogva rohan végig a folyosón, a szakállát szaggatja.

— Elvágtak mechanikából! — kiáltja. — Ezt nem élem túl!

Nekiugrik az ablaknak. három pedellusnak álcázott mumusoló is csak együttes erővel tudja visszacibálni az élők sorába.

— Hát istenkém — mondja erre a vezető a jelölteknek fanyar mosollyal. — Magasak a követelmények...

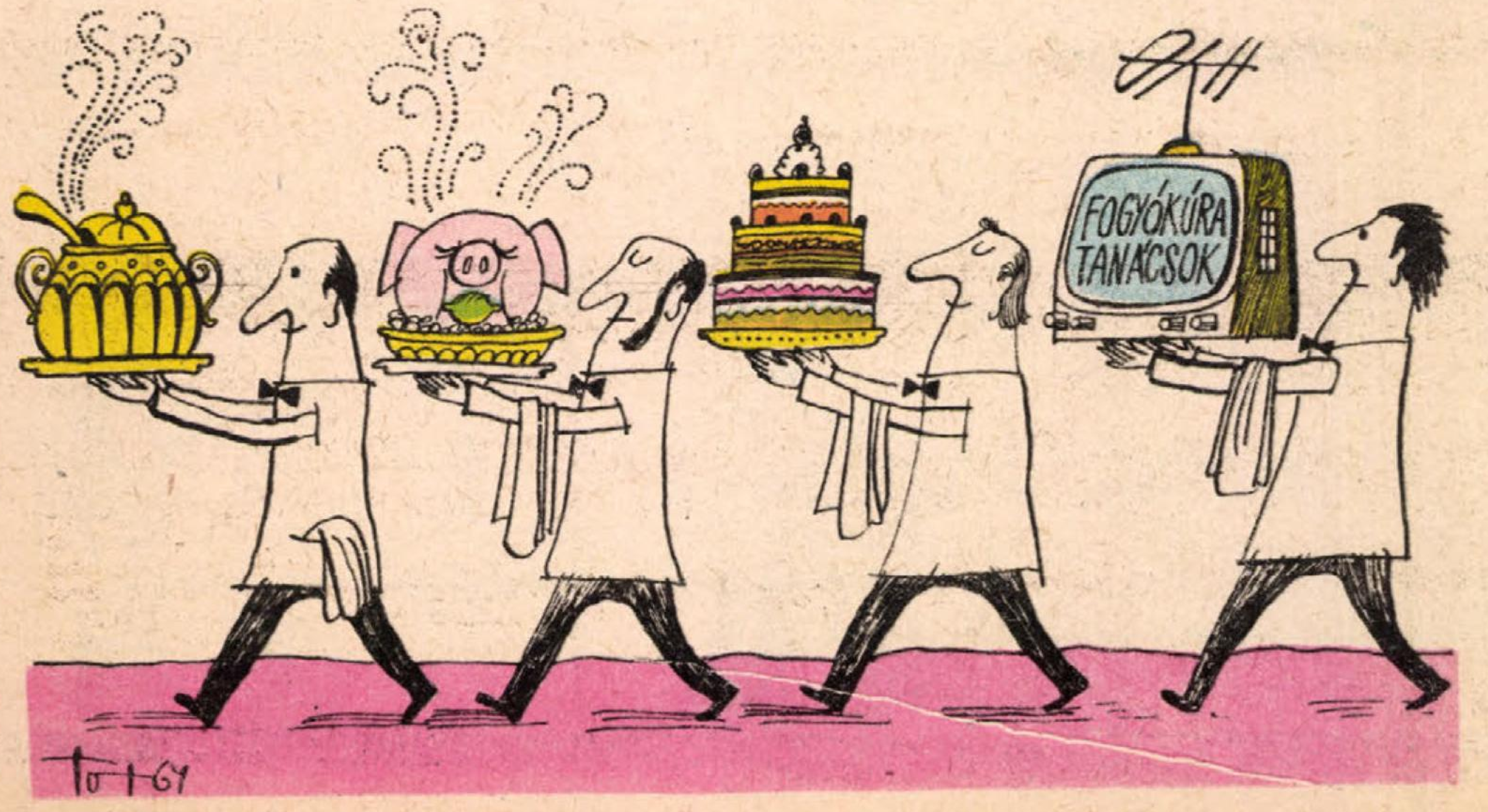
Mire a jelentkezők második harmada is olajra lép.

Ezek után a menzára is benéznek. Adott jelre egy német juhászkutyának öltözött mumusoló lopakodik be az ajtón, belelefetyel a leveskébe, majd négy lábát az égnek rugva panaszos nyüszítések közepette kimúlik.

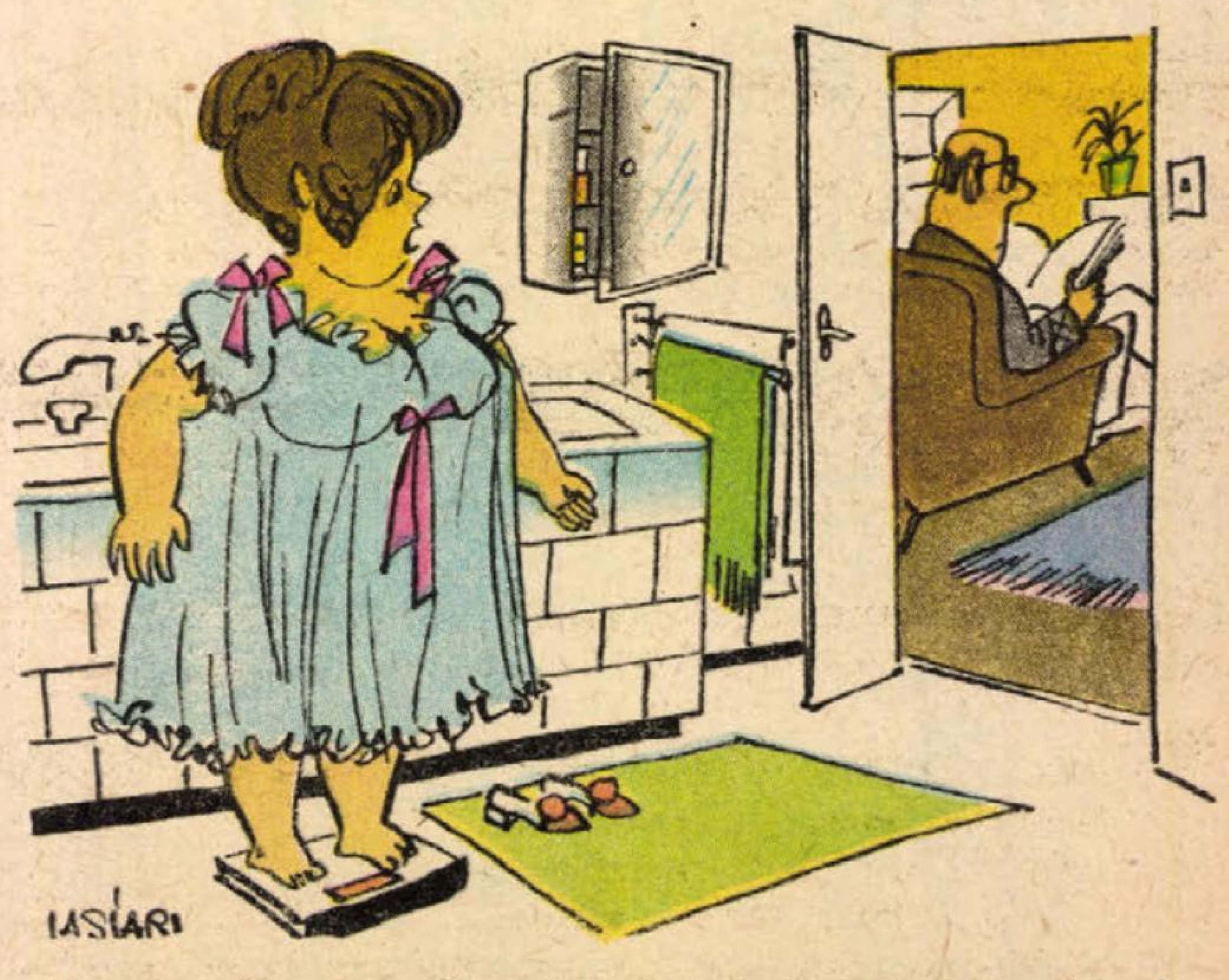
A mumusolók erre visszatérnek a hétköznapi életbe, a jelöltek pedig hanyatt-homlok rohannak marósnak, fúrósnak, gyalusnak, miáltal kitűzött célunkat máris elértük.

(p.)

TÖKÉLETES KISZOLGÁLÁS



MEGMÉRETETT ÉS NEHÉZNEK TALÁLTATOTT



– Dezső, gyere, olvasd le, mennyit mutat a mérleg!..

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

FLÖRT NEVADÁBAN

Az egyesült államokbeli Nevada állam kormányzója, Mr. O'Callaghan kényelmetlen helyzetbe került. Kedvenc titkárnője, Mary Lou Pletzer két revolverlövéssel megölte férje szeretőjét, férjét pedig életveszélyesen megsebesítette. Ezért be kellett vonulnia az állami börtön 107-es számú cellájába, hogy letöltse a bíróság által kiszabott hatesztendős börtönbüntetést. A kormányzó elintézte, hogy Miss Pletzer a börtönigazgatóság autóján minden reggel kilenc órakor kijárhasson és tovább végezze titkárnői tevékenységét. Munkaidő végeztével visszatér a 107-es cellába, amelyet otthonosan berendeztek számára. A befolyásos O'Callaghan még azt is kijárta, hogy Pletzer kisasszony büntetését minden egyes munkában végzett hónap után egy másik hónappal csökkentsék. Miss Pletzer így nyilatkozott az újságíróknak. „Nyugodtabban élek mint valaha. A baj csak az, hogy az irodában az odalátogató férfiak állandóan flörtölni akarnak velem és tisztességtelen ajánlatokat tesznek."

Vannak még bátrak Nevadában.

BENZINKÖLTSÉG

Lezajlott az olajháború első betörése. München egyik legnagyobb áruházában, az üzletvezető irodájának falába épített páncélszekrényből 400 ezer márkát raboltak el. A világgazdasági eseményekben jártas bűnöző akadálytalanul jutott az igazgató szobájába, mert azt mondotta, hogy városi hivatalnok és

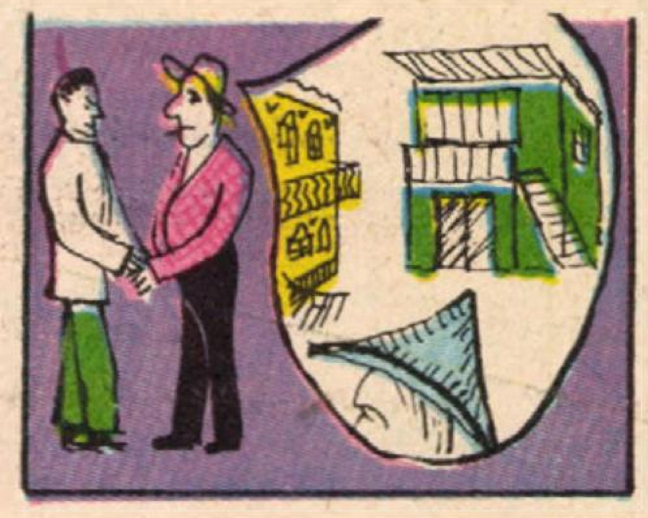


az arab olajbojkott miatt küszöbön álló áramtakarékossági intézkedésekről óhajt tárgyalni. Amikor bevezették az irodába, revolvert rántott és kiramolta a páncélszekrényt. Utána — mint a müncheni rendőrség közölte —, egy 220-as Mercedes kocsin távozott.

A müncheni Süddeutsche Zeitung kesernyés kommentárja: „Tekintettel a várható benzin-áremelésre, feltételezhető, hogy a tettes így óhajtja majd fedezni autójának üzemanyagköltségeit."

GURUL A YEN

A japánok az utóbbi időben már nemcsak műkincseket vásárolnak, hanem amerikai földbirtokokat is. A közelmúltban két kaliforniai ingatlanügynök érkezett Tókióba, az újgazdagok fővárosába. Aktatáskájában 400 amerikai birtok eladási ajánlata lapult, összesen 100 millió dollár értékben. Köztük volt Dean Martin filmsztár kaliforniai kastélya (ára egymillió kétszázezer dollár), Yehudi Menuhin villája (ára háromszázhatvan ezer) és Kim Novak, a szépséges, ám öregedő filmszínésznő házacskája. (ára 80 ezer.) A japán gyümölcsszörp-király, név szerint Suji Kobuzono látatlanban megvette a Martin és Menuhin birtokot, egy hirdetési vállalat vezetője pedig Kim Novak villajat. Ugyanazon a napon az Emperor nevű osakai éjszakai mulató tulajdonosa 115 ezer dollárért megvette Napóleon kalapját, amelyet — miután a mulató neve „Császár"-t jelent — üvegszekrényben helyezték el, szemben a ruhatárral.



A legérdekesebb: Japán hajdani amerikai helytartójának, MacArthur tábornoknak személyes repülőgépét 800 ezer dollárért egy vendéglős vásárolta meg és nyomban átalakította söröző́vé.

Így múlik el a világ dicsősége.

HÓISZONY

Alaszkában eladásra kínálnak egy falut. Neve Cantwell. Kétszáz lakosa van, egy vendéglője, egy vendégfogadója, egy helikopterkikötője és két benzintöltő állomása. A tulajdonos, név szerint Herman Cotter 750 ezer dollárt kér a faluért. A vevőket hirdetése azzal csábítja, hogy a falu gyönyörű, adót nem kell fizetni és a tulajdonos „azt csinál a faluval, amit akar", Csak egy baj van: Cantwellben az évi átlagos hóesés hat méter és Mr. Cotter utálja a havat.

MARS-LAKÓK ARKANSASBAN

Az amerikai Arkansas államban 30 napi fogházra vagy 25 dollár pénzbüntetésre ítéltek két Mars-lakót. Az egyiket Stanley Burdyshow-nak, a másikat Don Wilsonnak hívják. A két ifjút a 63-as számú autósztrádán fogták el, amint tetőtől talpig alumíniumlemezekbe burkolva ugrándoztak az autók között. Fél óráig tartott, amíg a rendőri riadóautó a helyszínre érkezett. Ezalatt a seriff hivatala kétszáz telefonértesítést kapott arról, hogy „repülő csészealjról földöntúli lények" érkeztek Arkansasba. Egyetlen telefonáló sem akadt, aki ne vette volna komolyan az ügyet.

RÉBUSZ

271. rejtvényünk megfejtése:



Két tűz között

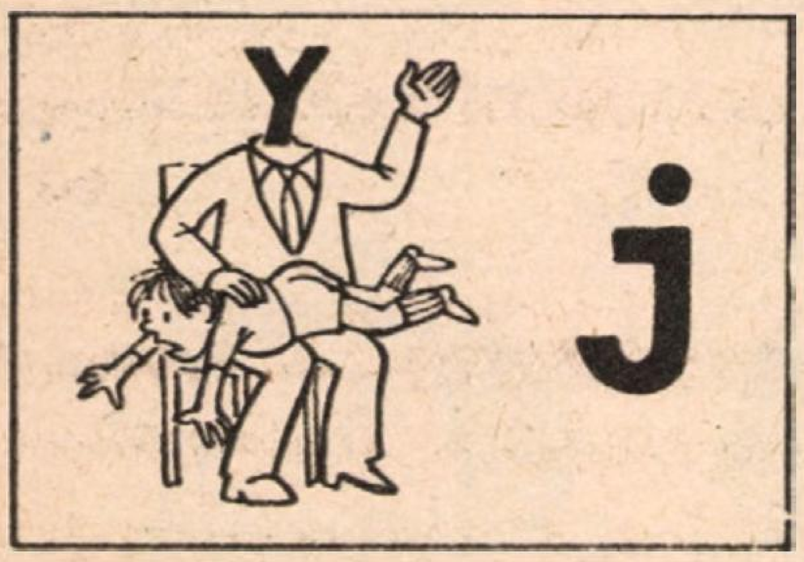
A 100 forintos díjak nyertesei:

Bekény Miklós, 3300 Eger, Csiky Sándor út 25.

Hollós Erzsébet, 9400 Sopron, Május 1. tér 13.

Petke Kálmánné, 1123 Bp., Alkotás u. 13.

272. REJTVÉNYÜNK



A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 3-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VESZÉLYBEN A KENYERÜNK

Az Élet és Tudományban (44. szám) olvastam a következő kis hírt is:

„Némely norvég kórházban bizonyos betegek újabban orvosi rendeletre reggeli torna helyett három percig nevetnek. A megállapítások szerint a nevetés elősegíti a tüdő munkáját, és meggyorsítja az anyagcserét."

El nem tudom képzelni, mivel nevettetik a betegeket három percig egyfolytában? Valószínűleg csiklandozzák őket.

Tovább gondolkodva a kis híren, eltölt az aggodalom. Az orvosok ugyanis rájöttek, hogy a nevetés milyen biológiai hatásokat vált ki. Namármost... Ahogy én a mai orvostudományt ismerem — ebből „visszakövetkeztetve" —, meg fogják állapítani, hogy ezek a biológiai hatások előidézhetők mesterséges úton is, ha az agyunkban levő valamelyik micsodának a micsodáját ingerlik. Ezután csak egy lépés, és előállítják azt a gyógyszert, amely ezt az ingerlést előidézi.

Márpedig, ha ez a gyógyszer forgalomba kerül, akkor a derék magyar dolgozó majd bolond lesz egynyolcvanért Ludast vásárolni. Elmegy a körzeti orvoshoz, és föliratja magának SZTK-ra a nevetőpirulát.

apróságok



SZFÉRA

Hajdani diákkoromban a *szféráról* megtanultam, hogy a görög *sphaera* szó magyar változata, s a jelentése: gömb.

Később azt is megtanultam, hogy Földünket különböző magasságokban különböző légrétegek veszik körül, s ezeket tudományosan *szféráknak* nevezik (sztratoszféra, ionoszféra stb.).

Talán evvel egyidejűleg hallottam (bár nem saját fülemmel, inkább az irodalomból) a *szférák zenéjét*.

Azután a történelemből megismertem a politikai *érdekszférákat* is.

Teltek az évek, s egyre többször találkoztam *az egyre különbözőbb szférákkal.*

A sok-sok szféra azonban nem tűnt föl nekem, mígnem a múlt héten egyszer huszonnégy óra alatt a következő háromféle *szférát* hallottam:

Egy gyárigazgató azt nyilatkozta a televízió riporterének, hogy bizonyos árucikk termelése az ő *szférájukba* tartozik.

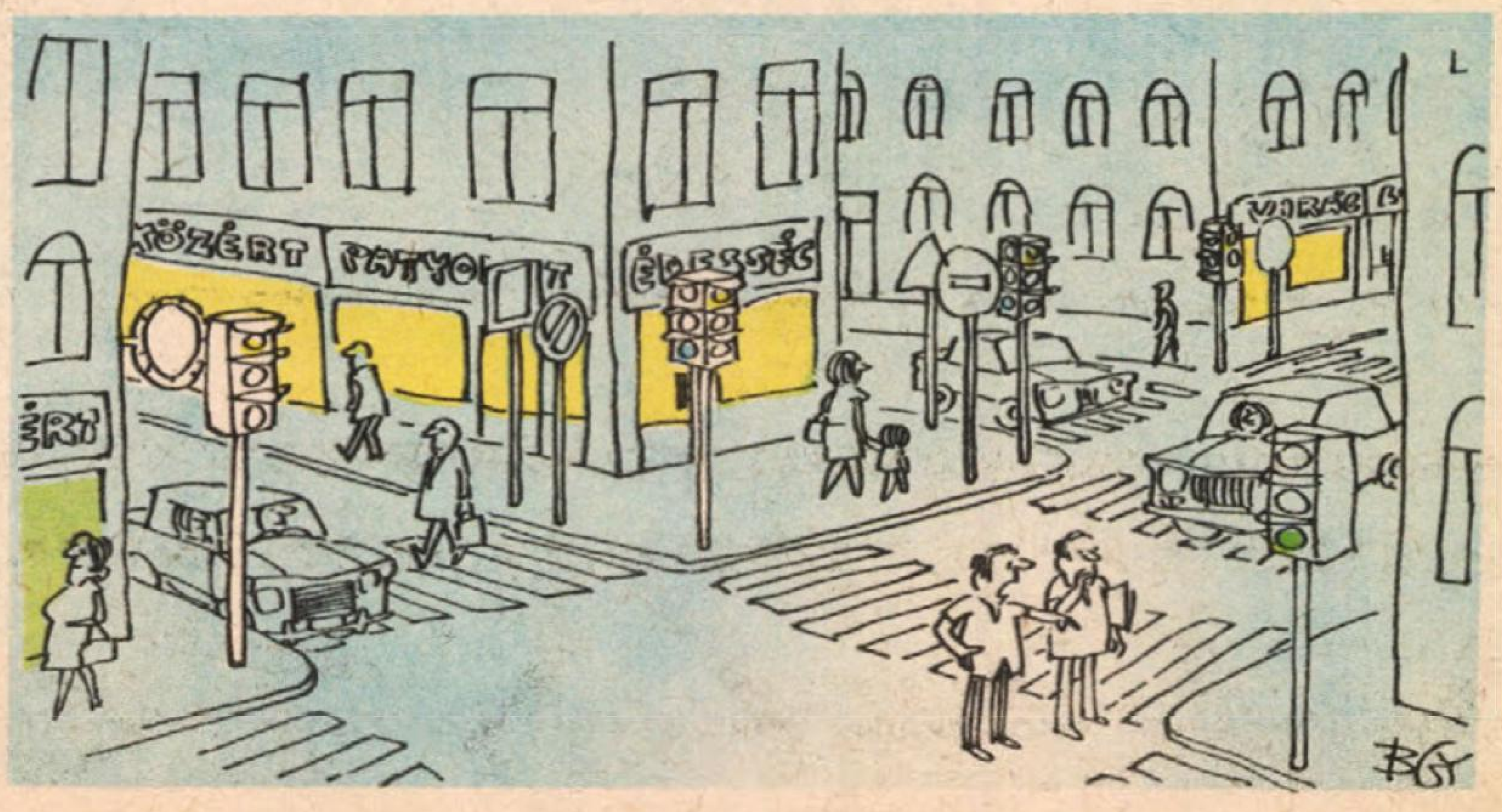
A villamosvezető, amikor egy sietős utas az ajtón kikukkantva közölni merészelte, hogy már mindenki fölszállt, tehát indíthat, így ripakodott rá: „A villamos indítása az én *szférámba* tartozik."

Egy asszony hétköznapi csevegés közben elmesélte, hogy náluk a bevásárlás „a gyerekek *szférájába* tartozik."

Ezennel pedig bocsánatot kérek a nyelvészektől, hogy az ő *szférájukba* ütöttem az orromat.

Sólyom László

A BELVÁROSBAN



– Megáll az ész! Ott egy utcasarok, forgalmi lámpa nélkül?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Mondd, kedvesem, ki törte be nálatok a nagy ebédlőtükröt?

— Az uram. Félrekapta a fejét...

•

— Drágám, nekem csak bele kell néznem egy férfi szemébe s máris tudom, hogy mi a véleménye rólam.

— És nem szoktál megsértődni?

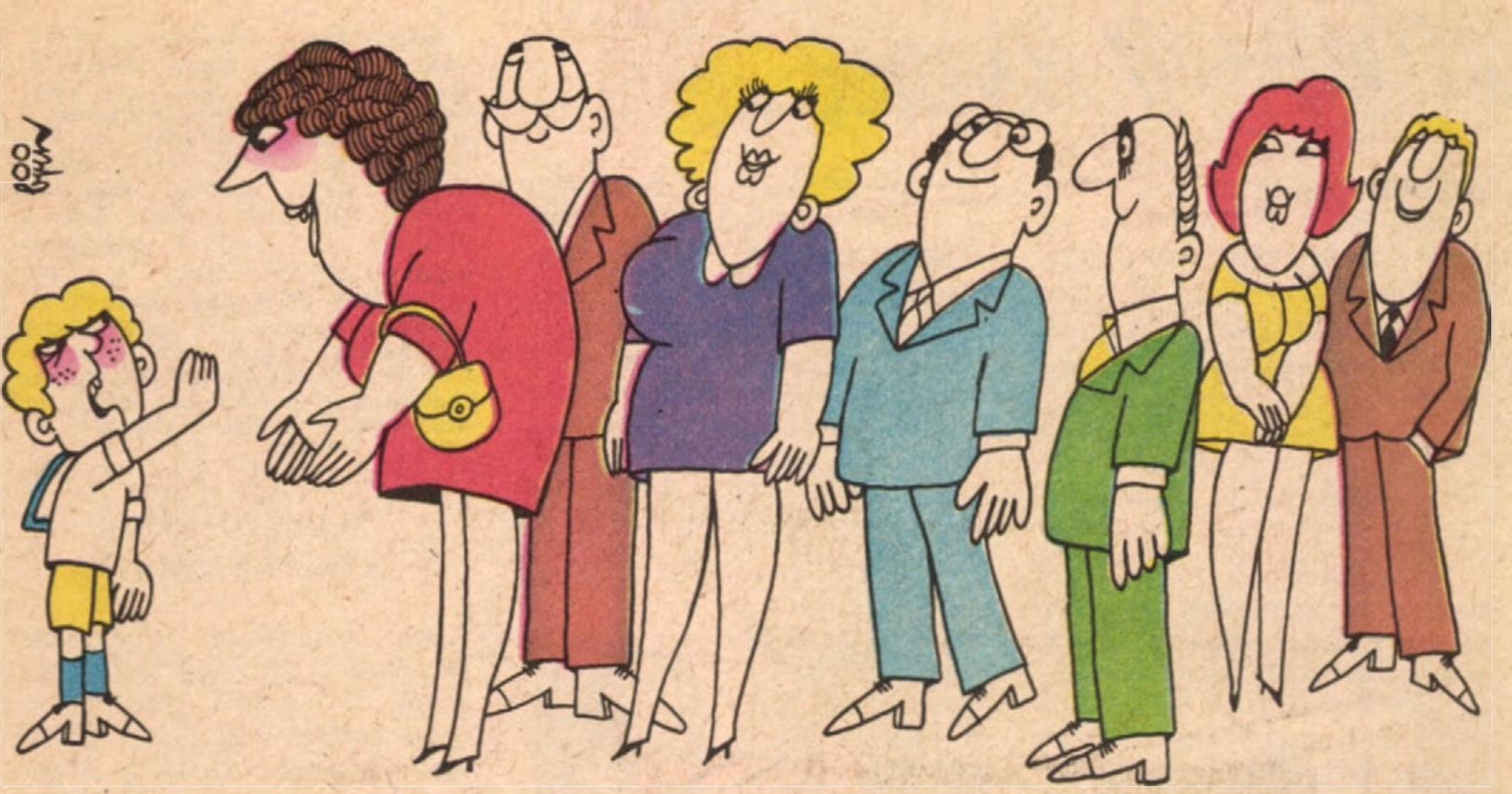
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-48 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

KITERJEDT ROKONSÁG



– Most már elég a puszikból, lássuk a születésnapi ajándékokat!...

EGYENJOGÚSÁG



– Te is tanulhattál volna, asszony! Mindig itthon voltál a gyerekekkel.

tribün

Az ausztrál úszószövetség tisztújító közgyűlése után gyönyörű mondatra bukkantunk az „International Swimmer" c. szaklapban.

„A rossz vezetőket



azok a küldöttek választják, akik tartózkodnak a szavazástól.'

*

New Jersey állam ökölvívóbizottsága érdekes újítást vezetett be. Ha egy bajnoki



profimeccs döntetlenül végződne, akkor a felek nem másznak le a szorítóból, hanem tovább öklöznek, hárommenetes hosszabbítás következik.

És ha a hosszabbításban sem születik döntés?

Nagyon egyszerű: bizonyára tizenegyeseket rúgnak.

*

Az FC Zbrojanska csapata egymás után három vereséget szenvedett. A rossz sorozat nem hangolta le



Alfred Serenskit, az edzőt.

— Három vereséget könnyen három győzelem követhet — mondta. — A labdarúgás már ilyen játék.

Mire a következő hármat is elvesztették. Nyilván, mert a foci nem csak ilyen játék. Hanem olyan is.

*

Lo Bello, a világhírű olasz játékvezető újabban sok levelet kap. A levelek kisebb része gyalázkodásokkal



van teli, a nagyobb része — életveszélyes fenyegetésekkel is.

— Ez nem rossz dolog — mondta a kötélidegzetű szicíliai. — Most legalább tudom, ha a közeljövőben véletlen baleset ér, az nem lesz a véletlen műve.

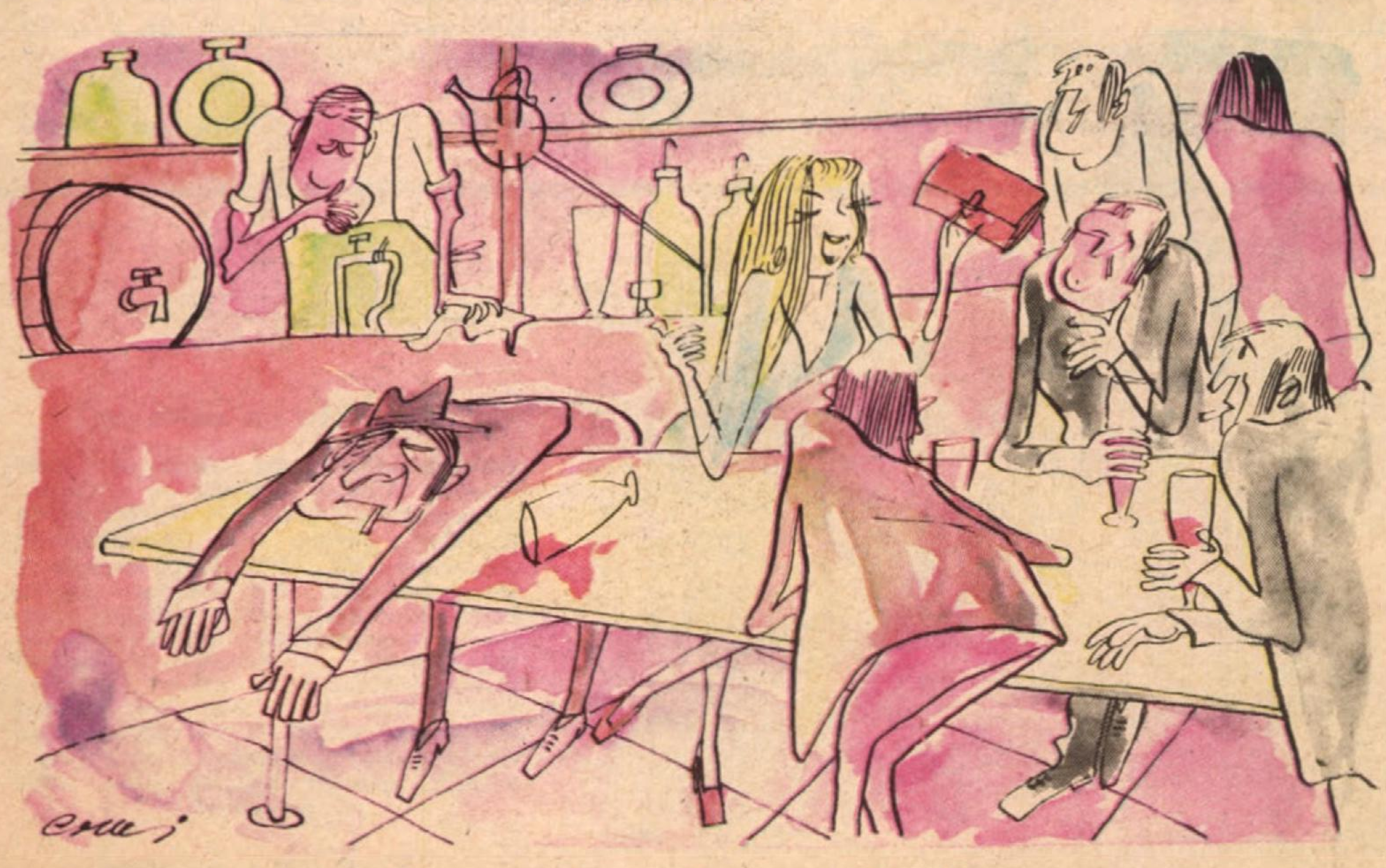
(p)

IRIGYSÉG



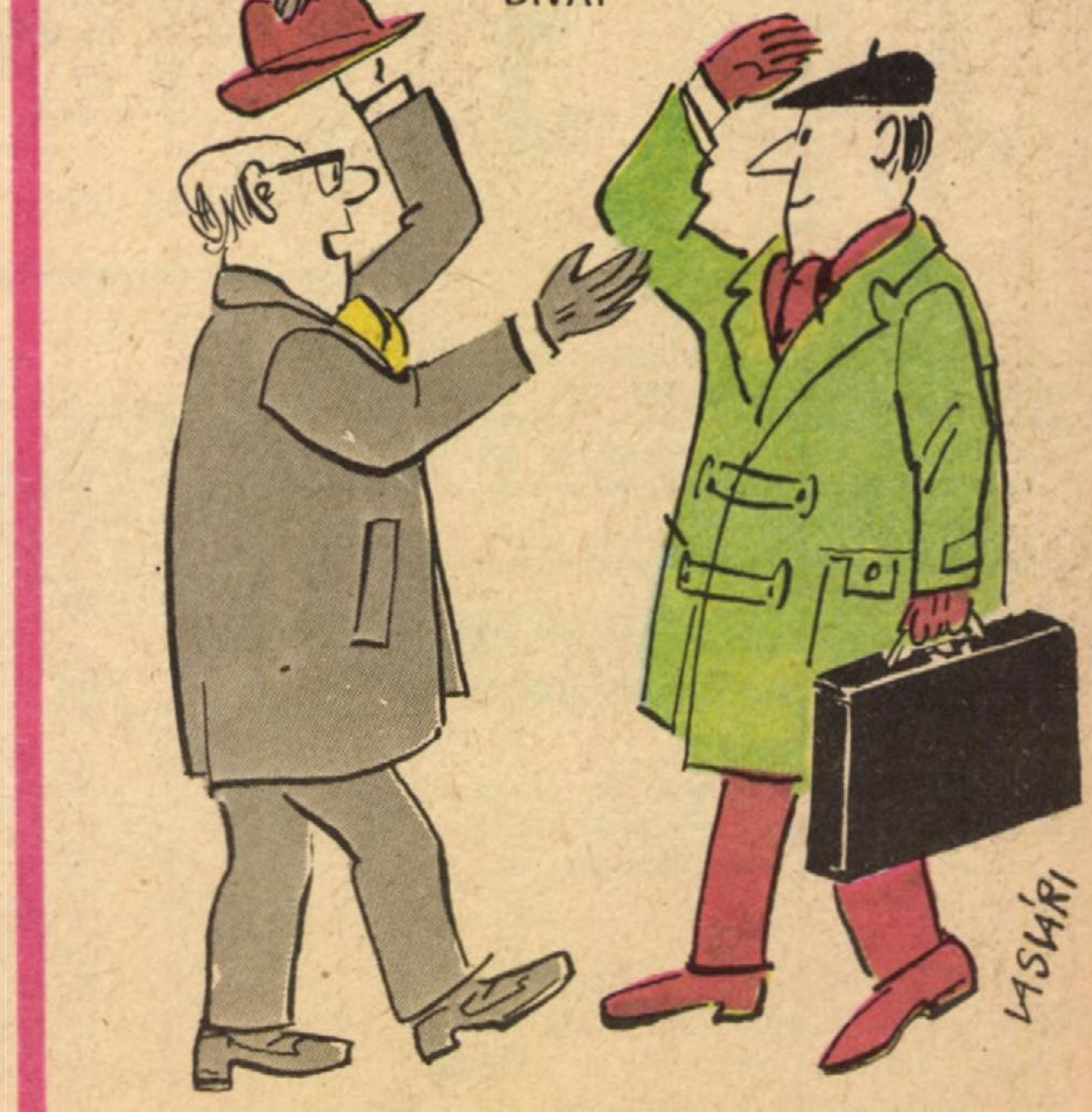
– Maga milyen mázlista! Pont fogászati hónap van!

MARKECOLÓK



– Fiúk, ma én fizetek. Kivettem a KST-jét!

DIVAT



– Csókolom, főmérnök kartárs!